

738

A GUIDE
TO
TAMIL COMPOSITION
FOR
SCHOOLS & COLLEGES

MAHAMAHOPADHYAYA
J. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR 11 MADRAS 41

G. DEVANESAN

A GUIDE TO TAMIL COMPOSITION

FOR
SCHOOLS & COLLEGES

கட்டுரைக் கசடறை

என்னும்

வியாச விளக்கம்.

திருச்சிப் புத்தூர்ப் பிஷப் ஹீபர் உயர்தரப் பாடசாலைத்
தமிழாசிரியன்,
பண்டித புலவ வித்துவான், ' கீழ்க்கைத்தேர்ச்சியாளன் '
ஞா. தேவநேயன்
எழுதியது.

முதற் பதிப்பு

சிங்காரம் அச்சுக்கூடம், திருச்சி.

1937.

உள்ளடக்கம் - CONTENTS.

முகவுரை - Preface

நூல்

I எழுத்தியல் - Orthography

1. சில எழுத்துக்களின் வடிவங்கள் - Forms of some of the Tamil Letters.
2. சில இனவெழுத்துக்களின் பெயர்கள் - Names of some Cognate Letters,
3. ரகர றகர பேதம் - Distinction between 'ர' and 'ற'
4. ளகர ழகர பேதம் - Distinction between 'ள' and 'ழ'
5. மொழி முதலெழுத்துக்கள் - Initial Letters.
6. மொழியிடை யெழுத்துக்கள் - Medial Letters.
7. வடமொழி யெழுத்துக்கள் - Sanskrit Letters.
8. புணர்ச்சி - Combination of words.
9. வலிமிகும் இடங்கள் - Combinations in which the Hard consonants are doubled.
10. வலிமிகா இடங்கள் - Combinations in which the Hard consonants are not doubled.

II சொல்லியல் - Etymology

1. எண்ணடி உயர்திணைப் பெயர்கள் - Personol nouns derived from Numerals.
2. இருபாற் பெயர்கள் - Masculine and Feminine nouns.
3. இழிவடைந்த சொற்கள் - Degraded words.
4. உயர்வடைந்த சொற்கள் - Elevated words.
5. இகழ்ச்சிச் சொற்கள் - Ridiculous Terms.
6. இழி சொற்கள் - Slang words.
7. வழுஉச் சொற்கள் - Erroneous words.
8. மஞ்ஞ்சொற்கள் - Disguised and Corrupted words.
9. குறைச் சொற்கள் - Loss of Letters.
10. போலி - Interchange and Permutation of letters.
 - i. எழுத்துப்போலி - Permutation.
 - ii. இலக்கணப்போலி - Metathesis
 - iii. போலித்திரிபு - Corruption on the principle of Permutation.
11. பல்வடிவச் சொற்கள் - Polyforms of words.
12. சொன் மயக்கம் - Confusion of words.
13. சொற்குறுக்கம் - Abbreviations.

III சொற்றொடரியல் - Syntax

1. வாக்கிய அமைப்பு - Structure of Sentence.
 - i. சொன்முறை - Order of words.
 - ii. சொல்லிடையீடு - Inter-verbal space.
 - iii. அன்மை நிலை - Proximity.
 - iv. முன்மை நிலை - Priority.
 - v. தெளிவு - Perspicuity,
 - vi. வலிமை - Energy or Force
 - vii. திட்டம் - Precision.
 - viii. பொருத்தம் - Propriety.
 - ix. இனிமை - Euphony.
 - x. சுருக்கம் - Brevity.
 - xi. தூய்மை - Purity.
 - xii. இசைவு - Concord or Agreement.
 - xiii. வாக்கிய முடிபு
 - (1)-முன் முடிபு - 'Loose' Construction.
 - (2) பின் முடிபு - 'Periodic' Construction.
 - xiv. வாக்கிய அளவு - Length of a sentence.
 - xv. ஒரு போகமைப்பு Parallel Construction.
 - xvi. வாக்கியப் பொருளொருமை - Unity of sentence.
2. பாகியமைப்பு - Structure of Paragraph.
3. உம்மைத்தொடர் - The Conjunction 'உம்'
4. வினா மரபு - Principles regarding Questioning
5. நடை - Style.
6. வழக்கியல் - Idiomatic Usages.
 - i. தகுதி வழக்கு - Euphemism and Conventional Terms.
 - ii. திசை வழக்கு - Provincialism.
 - iii. இழிவழக்கு - Slang Expressions.
 - iv. அயல் வழக்கு - Foreign idioms.
7. நிறுத்தக்குறிகள் - Punctuation.
8. தற்கூற்று, அயற்கூற்று - Direct and Indirect Narration.
9. மரபு - Idiom
10. இணைமொழி - Words in Pairs.
11. தொடர் மொழி - Idiomatic Phrases and Expressions.

IV அணியியல் - Rhetoric

1. சொல்லணி - Figures of Speech relating to sound.
 - i. மோனை - Alliteration.
 - ii. எதுகை - Rhyme.
 - iii. மடக்கு - Pun.
2. பொருளணி - Figures of speech relating to sense.
 - i. தன்மை - Natural Description.
 - ii. உவமை - Simile.
 - iii. உருவகம் - Metaphor.
 - iv. வேற்றுமை - Contrast.
 - v. முரண் - Epigram, Antithesis and Oxymoron.
 - vi. உயர்வு; நவற்சி - Hyperbole.
 - vii. பலபடப்பினைவு - Multifform comparison.
 - viii. வஞ்சகப் புழக்கி - Irony or Sarcasm.
 - ix. தற்குறிப்பேற்றம் - Assignment of plausible reasons for natural events.
 - x. சுவை - Description of Sentiments.
 - xi. வேற்றுப் பொருள் வைப்பு - Inference.
 - xii. கிழக்கி - Vision.
 - xiii. ஆட்படை - Personification.
 - xiv. ஏற்றம் - Climax.
 - xv. இறக்கம் - Anti-climax.
 - xvi. ஒலி - On-om-a-to-poe-ia.

V வியாச வியல் Essay - writing

1. கடிதமெழுதல் - Letter - writing.
2. வியாச விதிகள் - Rules of Composition.
3. மாதிரி வியாசம் - Model Essay.
4. வியாச வகை - Classification of Essays.
5. வியாசப் பொருள்கள் - Subjects for Composition.

அனுபந்தம் - Appendices

1. வியாசம் திருத்தும் முறை - Mode of correcting composition exercises.
2. வியாசப் பிழைகள் - Errors in Composition.
3. ஆங்கிலச் சொன் மொழி பெயர்ப்பு - Anglo-Tamil equivalents.

தமிழிலக்கக் குறிகள்

முழுவிலக்கம்

கீழிலக்கம் (Fractions)

இங்கிலீஷ்	தமிழ்	இங்கிலீஷ்	தமிழ்	பெயர்
1	க	$\frac{1}{16}$	ஸ	மாகாணி,
2	உ			வீசம்
3	ங	$\frac{1}{8}$	ஓ	அரைக்கால்
4	ச	$\frac{3}{16}$	நி	முண்டாணி
5	ரு	$\frac{1}{4}$	வ	கால்
6	கூ	$\frac{1}{2}$	இ, ஓ	அரை
7	எ	$\frac{3}{4}$	ஓ, ஜ	முக்கால்
8	அ			
9	சூ			
10	(ய) க0			
11	(யக) கக			
20	(உய) உ0			
21	உக			
100	(ஈ) க00			
101	(ஈக) க0ச			
1000	(ஔ) க000			
1001	(ஔக) க00க			

பிறைக்கோட்டிலுள்ளவை பழமுறை பற்றியன. அவை எழுத்துக்கணக்கில் கூட்டல், கழித்தல் முதலிய வற்றிற் கேலா மையின் ஆங்கில முறைபற்றி மாற்றப்பட்டன.

முகவுரை—Preface.

எந்த மொழியையும் பிழையறப் பேசவும் எழுதவும் அதன் இலக்கணவறிவு இன்றியமையாததென்பது எவரும் மறுக்கொணாதது.

இலக்கணம் பொதுவாய் மாணவர்க்கு வெறுப்பை விளைத்தற்கு, அதன் அரிதுணர்பொருண்மையினும் அதில் அவர்க்கு விருப்பின்மையே பெரிதுங் காரணமாகும். மாணவர் மனம் பெரும்பாலும் ஆங்கில மயமாயிருக்கின்ற இக்காலத்தில், ஆங்கிலத்தினும் மிக விரிந்த தமிழிலக்கணம் அவர்க்கு ஏற்கின்றிலது. நன்னூல் மிகையென நீக்கி அதிற் சில இன்றியமையாத பகுதிகளையே புது முறைப் பள்ளியிறுதிப் பாடத்திட்டக்கழகத்தார் பாடமாக ஏற்படுத்தினும் அவையும் மிகையென மாணவரால் மதிக்கப்படுகின்றது. இலக்கண வறிவின்றிப் பிழையறப் பேசுவதும் எழுதுவதுமோ முயற்கோடும் ஆமையிறகுமேயாகும். இலக்கணவறிவின்மையானேயே பல பாடசாலைகளில் ஆறாம் பார மாணவர்கூட ஆறாம் வகுப்பு மாணவர் போன்றே பிழை மலிய எழுதுகின்றனர். அவரது வியாசங்களை ஆசிரியர் கைவலிக்கவும் மனஞ்சலிக்கவும் ஓயாது திருத்தித் திருத்தி ஓய்வு நேரத்தையெல்லாம் ஒழிப்பினும் அம் மாணவரது அறிவு திருந்தாமையின் அவ்வாசிரியர் உழைப்பெல்லாம் விழலுக்கிறைத்த நீர்போல் வீணாகின்றது.

மாணவர் இலக்கண நூல்கள் எல்லாம் வியாசத்திற்கு வேண்டியவும் வேண்டாதனவுமான பல இலக்கணங்களை விரவிக் கூறுவன. அவற்றுள் வியாசத்திற்கு மிக வேண்டிய புணரியலோ சொற் புணர்ச்சிகளைத் திட்டம்பட வகுக்காமல் பெரும்பாலும் தவிர்ப்பும் (Exception) உறழ்ச்சி (Alternative) யும் படவே வகுத்துக்கூறும். இதனால் மாணவர்க்குத் தெளிவான அறிவு பிறப்பதில்லை. ஆதலால், வியாசத்திற்கு வேண்டிய இலக்கணங்களை மட்டும் இயன்றவரை சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் கற்பிப்பின் மாணவர்க்குப் பயன்படுமென்றெண்ணி, பல ஆண்டுகளாக ஆயத்தம் செய்து இந்நூலை எழுதத் துணிந்தேன். ஈராண்டு கட்கு முன்னரே இந்நூல் எழுதப்பட்டதேனும் சிலதடைபற்றி இதுகாறும் வெளிவந்திலது. மாணவர் பிழைகள் பெரும்பாலும் எழுத்துப் பிழையும் சொற்பிழையுமாயிருத்தலின் அவற்றை நீக்குவதற்குப் பல வழிகள் இந்நூலெடுமையுங் கையாளப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, ரகர நகர பேதங்களையும், வலி மிகும் இடங்களையும் நோக்குவார்க்கு இவ்வுண்மை இனிது புலனும்.

இந்நூற் திருத்தம்பற்றி அறிஞர் தம் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பின் அவை நன்றியறிவுடன் அடுத்த பதிப்பிற்றழுவப்படும்.

இந்நூலிலுள்ள குறுக்கங்கள். - (Abbreviations)

இ - இழிசொல், இழிவழக்கு (Slang word or usage)

இ. கா - இறந்த காலம்.

இந் - இந்தி, இந்துஸ்தானி

எ. கா - எதிர்காலம்

ஏ - ஏவல் வினை (Verb Imperative)

கு - குறை (Loss of Letter or Letters)

குறு - குறுக்கம் (Abbreviation)

கொ - கொச்சை (Barbarism)

கி. கா. - கிகழ்காலம்

பெ - பெயர்ச் சொல் (Noun)

பெ. எ - பெயர் எச்சம் (Adjective or Adjectival Participle)

போ - போலி (Permutation)

ம - மரூஉ (Corruption)

வ - வட சொல் (Sanskrit Word)

வி - வினைச்சொல்

வி. எ - வினை எச்சம் (Adverb or Adverbial Participle)

வி. மு - வினை முற்று (Finite Verb)

வியாச விளக்கம்

எழுத்தியல் - Orthography

சில எழுத்துக்களின் வடிவங்கள் - Forms of some of the Tamil Letters.

உயிர்: அ ஆ இ ஐ or ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ

உயிர்மெய்: க கு கூ

ங நு நூ

ச சு சூ

ட டி டூ

ண ணை ணே ணை

ற or ற

ர ரா ரி ரீ ரெ ரே ரை ரொ ரோ ரௌ

ல லை

ள ளை ளை

ற று று று

ன னை னை னை

இவ்வடிவங்கட்கு மாறாமெழுதுவதெல்லாம் வழுவாகும்.

குறிப்பு:—குடியரசுப் பத்திரிகையில் உயிர்மெய் வடிவங்களெல்லாம் மாணவர் தவறாமெழுதுவதுபோல் உயிர்தொறும் ஒருமுறையா யெழுதப்படுகின்றன. அரசியலாரும் பல்கலைக் கழகத்தாரும் தமிழ்ப்புலவர் கழகங்களும் அதை ஒருங்கே ஒப்புக்கொண்டு தமிழ் நூல்களெல்லாம் அம்முறையில் அச்சிடப்பட்ட பின்னரே அதைப் பின்பற்றல் கூடும்.

சில இனவெழுத்துக்களின் பெயர்கள்

எழுத்து	பெயர்
i ண	டண்ணகரம், முச்சுழிணகரம்.
ந	தந்நகரம், மொழிமுதல் நகரம்
ன	றன்னகரம், இருசுழி னகரம்
ii ர	இடையின ரகரம், சின்ன ரகரம்
ற	வல்லின றகரம், பெரிய றகரம்
iii ழ	சிறப்பு ழகரம், பெரிய ழகரம், மகர ழகரம்
ள	பொது ளகரம், சின்ன ளகரம்

இவ்வினவெழுத்துக்களை விதந்து கூறற்கு வெவ்வேறு அடைகள் (Epithets) இருப்பினும், இவற்றின் ஒலிகள் மட்டும் எவ்விதத்தும் மாறாவென்பதை மாணவர் திட்டமாயறியக் கடவர் பெரிய ரகரம், பெரிய ளகரம் என்று கூறுவது வழுவாகும்.

ணகரம், ரகரம், முகரம் என்று கூறுவதில் 'கரம்' என்பது சாரியை. (இங்குச் சாரியையாவது ஓர் பொருளில்லாது எழுத்துக்களை எளிதாய்ச்சரித்தற்குக் கூட்டப்படும் அசை அல்லது ஒலி) இவற்றை ண, ர, மு என்று சாரியையின்றியுங் கூறலாம்.

ணகரம் என்பது 'ண்' என்னும் மெய்யெழுத்தையாவது, 'ண' என்னும் உயிர்மெய்யெழுத்தையாவது, 'ண' முதல் 'ணௌ' வரையுள்ள பன்னிருயிர்மெய்யெழுத்துக்களில் ஏதேனுமொன்றையாவது, அவையெல்லாவற்றையும் தொகுதியாகவாவது இடத்திற் கேற்ப உணர்த்தும். ஆனால் "ணகரமெய்" என்பது 'ண்' என்னும் மெய்யை மட்டும் குறிக்கும். இங்ஙனமே பிறவும்.

குறிப்பு:—ஆசிரியர் மாணவரை எல்லா எழுத்துக்களையுஞ் செவ்வையாய் உச்சரிக்கப் பயிற்றல் வேண்டும். மாணவர் குறில் நெடில் களை மாத்திரை வேறுபாடில்லாமலும், இனவெழுத்துக்களை ஒலி வேறுபாடில்லாமலும் உச்சரிப்பது வழக்கம். அவர் தாம் தவறாய் உச்சரிப்பது போன்று எழுதுவதினாலேயே பெரும்பாலும் எழுத்துப் பிழைகள் நேர்கின்றன. ஆகையால் கீழ் வகுப்பிலிருந்தே ஆசிரியர் அதைத் திருத்தல் வேண்டும்.

சில ஆங்கிலவழித் தமிழறிஞர் ஆங்கிலத்திலுள்ள 't' போல ஒன்றுபட்டொலிக்கும் நகர விரட்டைபைப் பிளவுபடத் திரித்துச்சரிப்பர். அது தவறு.

உ-ம்	சொல்	பிழை	திருத்தம்
	வெற்றி	Vetri	Vetti

நகரம் னகர மெய்க்குப்பின் வரும்போது Candle என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லிலுள்ள 'd' ஒத்தொலிக்கும்.

உ-ம் கன்று — Kandu

ரகர நகர பேதம்.

ரகரம் வருமிடங்கள்:—

வட சொற்களும் திசைச் சொற்களும்.

வடசொற்களிலும் திசைச் சொற்களிலும் வருவது இடையின ரகரம்.

நகரம் தமிழ்க்கே சிறப்பெழுத்தாதலின், பிறமொழிச் சொற்களில் வருபவை பெரும்பாலும் இடையின ரகரமே. கிறிஸ்து, சீரூப்புராணம், உமாறுப்புலவர் என்னும் சில திசைச் சொற்களில் மட்டும் வல்லின நகரம் வைத்தெழுதப்படும். பிற திசைச் சொற்களிலெல்லாம் அது வழுவாகும்.

உ-ம்.

பிழை	திருத்தம்	பிழை	திருத்தம்
ருமசாமி (வ)	இராமசாமி	உறுமால் (இந்)	உருமால்
பிரமணன் (வ)	பிராமணன்	குறுமா (இந்)	குருமா
அபராத்தம் (வ)	அபராத்தம்		

தமிழிலில்லாத வடவெழுத்துக்களிருப்பதனாலும், தமிழில் மொழிமுதலிடை கடைகளில் வராத எழுத்துக்கள் மொழி முதலிடை கடைகளில் வருவதனாலும், வடசொற்களை ஒருவாறு அறியலாம். தமிழறிவில்லாத மாணவர் தமிழாசிரியர் வாய்க்கேட்டே வட சொற்களை யறிதல் கூடும்.

2. மெய்யீறு

மொழிக்கு இறுதியில் மெய்யெழுத்தாய் வரக்கூடியது இடையினரகரமேயன்றி வல்லின நகர மன்று.

உ-ம். அவர், ஊர், குதிர, இடக்கர்

3. இணைமெய்

மொழியிடையில் இணைந்து (இசைந்து) வரும் இரு மெய்களில் முதன் மெய்யாயிருக்கக் கூடியது இடையின ரகரமே. வல்லின நகர மெய்யை யடுத்து வேறொருமெய்யும் வருவதன்று.

உ-ம், பிழை	திருத்தம்
நேற்த்தி	நேர்த்தி
முயற்ச்சி	முயற்சி

குறிப்பு:—காரம், காரம் என்னும் எழுத்துச் சாரியைகளிலும் காரம் காரன், காரி, என்னும் பெயர் விகுதிகளிலும், தா, வா என்னும் வினைப்பகுதிகளின் திரிபுகளிலும் வருவது இடையின ரகரம். பிறவிடங்களை ஆசிரியர் வாய்க் கேட்டறிக.

உ-ம். இகரம், ஈகாரம்
இளக்காரம், அதிகாரன், அதிகாரி.
தாவு, தருகிறான்; வாவு, வருகிறான்.

நகரம் வருமிடங்கள்.

1. இரட்டித்தல்

இரட்டிக்குமிடமெல்லாம் வல்லின நகரமே. இடையின ரகரம் இரட்டிக்காது.

உ-ம். வெற்றி, அற்ற, கற்றோர், ஆற்றை

2. எனகரமெய்யும் ஆய்தமும் அடுத்தல்

எனகரமெய்க்கும் ஆய்தத்திற்கும் பின்வருவதெல்லாம் வல் லின நகரமே.

உ-ம். கன்று, சென்றான், பஃறி.

3. நிகழ்கால இடைநிலைகள் - கிற, கின்று, ஆகின்று.

உ-ம். இருக்கிறான், எழுகின்றான், ஓடாகின்றான்.

4. இணைக்குமின் மொழியல்லாத சொற்களிலெல்லாம் உகர வீறு ஏறி வருவது வல்லின நகரம் - உ-ம். காறு, களிறு.

பிழை திருத்தம்
ஊரு, குளிரு ஊர், குளிர்

4. குற்றியலுகரம்.

குற்றிய லுகரம் ஏறிவரக்கூடிய மெய் வல்லின நகரமே.

ஒரு சொல்லின் கடைசியில் வல்லின மெய்யின்மேலேறி வரும் உகரம் குற்றியலுகரம் என்னும் பொது விதியை நினைக்க.

உ-ம். ஆறு, கிணறு, மற்று, கன்று.

5. புணர்ச்சித் திரிபு.

ல், ன் என்ற மெய்களின் புணர்ச்சித்திரிபெல்லாம் வல்லின நகரமே.

உ-ம், ல் — கல் + பலகை = கற்பலகை.
 கல் + தாழை = கற்றாழை.
 வருதல் + கு = வருதற்கு.

ன் — தன் + பெருமை = தற்பெருமை.
 பொன் + தோடு = பொற்றோடு.
 அதன் + கு = அதற்கு.
 வந்ததன்கு + கு = வந்ததற்கு.

5. தற்பவத்திரிபு.

வட சொற்களிலுள்ள த், ஸ், ல் என்னும் எழுத்துக்கள் தமிழில் திரியக்கூடியது வல்லின நகரமாயே.

உ-ம் உச்சவம் - உற்சவம்
 பஸ்மம் - பற்பம்
 அல்பம் - அற்பம்

ரகர நகரச் சொற்கள்.

அரம் = ஓர் ஆயுதம்
 அரவு = பாம்பு,
 ஓர் தொழிற்பெயர் விசுதி
 அரன் = சிவன்
 அரா = பாம்பு, சிவனே!
 அரி = ஏ. காய்களைச் சிறிதாயறு,
 பொருள்களைச் சிறிது
 சிறிதாய்ச் சேர், பயிர்
 களை அறு, ஏறும்பு
 போல் பொருள்களைத்
 தின்

பெ. அரிக்கட்டு, திருமால்

அரு = பெ. வடிவில்லாதது
 பெ. ஏ. அரிய, அருமையான
 அருகு = பக்கம்
 அரை = பாதி, இடை
 ஆரை = ஓர் கீரை, சக்கர வுறுப்பு
 இர = வேண்டு, பிச்சையெடு
 இரக்கை = பிச்சை யெடுத்தல்
 இரங்கு = அருள்கூர்
 இரப்பு = பிச்சை யெடுத்தல்

அறம் = தருமம்
 அறவு = நீக்கம், முடிவு
 அறன் = தருமம், போலி
 அரு = நீங்கா, நீங்காத
 (அம்புறுத்துணி)
 அறி = தெரிந்துகொள்

அறு = ஏ. நீங்கு
 பெ. ஏ. ஆறு (six)
 அறுகு = ஓர் புல்
 அறை = room
 ஆறை = ஆற்றார் என்பதன் மருஉ
 இறு = சா
 இறக்கை = சாதல், சிறகு
 இறங்கு = descend
 இறப்பு = சாவு, இறவாணம்

இரவு=night

இரா=இரவு, இருக்கமாட்டா

இராட்டு=கைராட்டினம்

இரு=be, sit, wait

இருக்கு=முதல் ஆரியவேதம்

இரும்பு=ஓர் உலோகம்

இரை=விலங்குணவு

உரவு=வலிமை

உரல்=mortar

உரி=ஏ. கழற்று, தோலுரி

பெ. தோல், அரைப்படி, ஒரு
வகைச் சொல், சுதந்தரம்.

உரிஞ்சு=உரசு, தீண்டு

உரு=வடிவம், நிறம்,

அச்சம், பொருள், மந்திரம்

உருமு=இடி

உரும்=புழுங்கு

உரை=ஏ. சொல், உரசு

பெ. சொல், அருத்தம், புகழ்

எரி=ஏ. வேகு, காந்து, சின

பெ. நெருப்பு

ஏரல்=பிராணிகள் ஊர்வதால்

நிலத்தில் விழுங் கோடு

ஒரு=one

கர=மறை

கரகர்ப்பு=தொண்டையரிப்பு

கரம்=கை, மயம்,

குறிந்சாரியை

கரி=பெ. அடுப்புக்கரி, யானை

ஏ. கருப்பாகு, தீ

கரு=ஏ. பருப்பாகு, தீ

பெ. முட்டை, கருப்பம், மூலம்

கருப்பு=ஓர் நிறம்

கரை=ஏ. dissolve, கத்து, அழு

பெ. அணை, ஏல்லை, பங்கு

இறவு=முடிவு

இறா=இறல்

இறாட்டு=இறல்

இறு=முடி, அறு, செலுத்து,
தங்கு, வடி

இறுக்கு=இறுகச்செய்

இறம்பு=குறுங்காடு, சிறுமலை

இறை=ஏ. சிதறு, இழு, தெறி

பெ. சிறிது, வளைவு, முன்கை,
வரி, அரசன்.

உறவு=கலந்து வாழ்தல்

உறல்=பொருந்துதல்

உறி=பாத்திரம் வைக்கத்தூக்குவது

உறிஞ்சு=(வாயால்) உள்ளிழு

உறு=ஏ. பொருத்து, பெ. ஏ.

மிகுந்த

உறுமு=ஒருவகைச் சத்தம் செய்

உறுமி=ஒரு வகைப் பறை

உரை=ஏ. இறுகு பெ,

மூடி

எறி=throw

ஏறல்=ஏறுதல்

ஒறு=to punish

கற=பீச்சு

கறகறப்பு=தொண்டையில்

நீ ரொலித்தல்

கறம்=வர்மம்

கறி=பெ. curry, இறைச்சி

ஏ. புல்லைக்கடி

கறு=கோபி, கருப்பாகு

கறுப்பு=ஓர் நிறம், கோபம்

கறை=களங்கம், இரத்தம்

கிரி = மலை

குரம் = குளம்பு

குரவன் = பெரியோன்

குரங்கு = ஓர் விலங்கு

குரவை = ஓர் கூத்து

குரு = நிறம், ஆசிரியன்

குருகு = நாரை, கொக்கு,
அன்னம்

குருக்கு = ஓர் செடி

குருமா = ஒருவகைக் குழம்பு

குருமான் = குருவின் மகன்,
ஒரு குலம், விலங்கின்குட்டி

குரும்பை = தென்னை, பனை
முதலியவற்றின் பிஞ்சு

குரை = ஏ. குலை

பெ. குலைத்தல், ஓர் அசை நிலை

கூரை = முகடி

கூரா = ஒரு பானம்

கூரை = ஓர் செடி

செரி = சீரணி,

செரு = போர்

சொரி = பொழி

தரி = அணி, பொறு

தரிப்பு = கடுக்கன்

தரு = பெ. உரம், தருகிற பெ. ஏ.

திரம் = உறுதி,

ஓர் தொழிற்பெயர் விருதி

கிறி = இடம்பு, கிறுக்கு

குறம் = குறி சொல்லல், ஓர் பிரபந்தம், ஒரு கலம்பகவுறுப்பு

குறவன் = ஒரு குலத்தான்

குறங்கு = தொடை (thigh)

குறவை = ஓர் மீன்

குறு = ஏ. கொய் பெ. ஏ. குட்டையான

குறுகுறு = ஓர் இரட்டைக்கிளவி

குறுகு = கிட்டி, சுருங்கு

குறுக்கு = ஏ. சுருக்கு

வி. ஏ. ஊடே பெ. நடுமுதுகு

குறுமா = சிறு விலங்கு

குறுமான் = சிறுமான், சிறுமகன்

குறும்பை = ஓர் ஆடு

குறை = ஏ. சுருக்கு

பெ. நிரம்பாமை, குற்றம்

கூரை = ஆடை

சுரு = ஒரு மீன்

குறை = கொள்ளை, சுழல்காற்று
(குறுவளி)

செறி = ஏ. திணி, அடக்கு, நெருங்கு
பெ. ஓர் அணி

செறு = ஏ. கோபி, அழி, நெருங்கு,
நிறை, திணி, அடக்கு, பெ. வயல்

சொறி = ஏ. பறண்டு, தினவுதேய்
பெ. ஒரு நோய், சுரகாப்பு

தறி = ஏ. வெட்டு

பெ. கம்பம், மூலை

தறிப்பு = வெட்டுதல்

தறு = கட்டு, முடி

திறம் = வலிமை, பக்கம், வகை

திரை = ஏ. மேலிழு, திரன்
அலைபோல் மேடுபள்ளமாகு
பெ. screen, curtain, அலை

தூ = செலுத்து

தரு = அழுக்கு

தூரை = பிரபு, வெள்ளைக்காரன்

தெரி = தோன்று, அறி, select

தெரு = வீதி

தேரல் = ஆராய்தல்

நரை = ஏ. மயிர் வெளு

பெ. வெண்மயிர், வெள்ளை

நிரை = ஏ. வரிசையாய் வை

பெ. வரிசை, மந்தை, ஓர் அசை

நெரி = உடை, நொறுங்கு

நெருக்கு, நசுக்கு, விரல் சுடக்கு

பர = ஏ. விரி, பரவு

பெ. ஏ. மற்ற

பரவை = கடல், சுந்தரமூர்த்தியின்

முதல் மனைவி, செவி வழக்கு

பரம்பு = ஏ. பரவு, அடி

பரம்படித்தல் = உழுத நிலத்தைச்
சமப்படுத்துதல்

பரி = இரங்கு, வருந்து, விரும்பு.

அன்புகூர்

பரை = பார்வதி

பாரை = கம்பி

பிர = ஓர் வடமொழி உபசர்க்கம்,
(Prefix)

பிரை = புளித்த மோர்

புரம் = ஊர், நகர், காப்பு

திறை = கப்பம்

தற = பற்றுவிடு, நீக்கு

தறு = நெருங்கு

தறை = நீர்நிலையில் இறங்குமிடம்,
வண்ணன் துவைக்கும் இடம்,
harbour, பிரிவு

தெறி = இறைத்துவிழு, தகர்த்துவிழு
விரலாற் சுண்டு

தேறு = அழி

தேறல் = தெளிதல், தேன், பரீட்
சையில் தேறுதல்

நறை = தேன்

நிறை = ஏ. நிரப்பு

பெ. கனம், நிறுத்தல்,
மனவடக்கம்

நெறி = பெ. வழி, அண்டை, மதம்,
ஏ. புருவத்தை வளை, மயிர் சுருள்

பற = to fly

பறவை = பட்சி

பறம்பு = பாரியின் மலை

பறி = பிடுங்கு, அபகரி, தோண்டு

பறை = ஏ. சொல்

பெ. மேளம், ஓர் குலம்

பாறை = பெருங் கல், கல் நிலம்

பிற = ஏ. தோன்று, உண்டாகு

பெ. ஏ. மற்ற

பிறை = குறைச் சத்திரன், சந்தி
ரன் கலை

புறம் = பக்கம், முதுகு, பின்பு,
வெளி

புரவு = காப்பு, ஆட்சி

பெரு = பெரிய

பொரி = ஏ. தானியம் பொரி,
பொரிபோலெழும்பு, தீ
பெ. வறுத்த தானியம்
பொரு = ஒப்பாகு, பொருந்து,
போர்செய்

பொருக்கு = சோற்று வடு

பொருப்பு = மலை

மர = ஏ. கடினமாகு, உணர்ச்சியறு
பெ. ஏ. மரத்தாலான
மரம் = விருட்சம்

மரல் = ஒரு 'பூண்டு

மரி = இற

மரு = ஏ. பொருந்து

பெ. வாசனை, ஓர் பூண்டு, மண
மகனுக்குப் பெண் வீட்டில் முதல்
விருந்து

மருகு = மருக்கொழுந்து

மரை = ஓர் மான், விளக்குக்காய்,
திருக்குச்சுரை

மாரன் = மன் மதன்

முருகு = வாசனை, இளமை,
அழகு, முருகன், ஒருகாதணி
முருக்கு = ஒரு மரம்

வரம் = gift

புறவு = முல்லை நிலம், புறம்போக்கு,
புற

பெறு = அடை, பிள்ளைபெறு, விலை
பெறு, மதிப்புப் பெறு

பொறி = ஏ. தீட்டு, எழுது,
செதுக்கு

*பெ. தீத்துகள், புலனுறுப்பு, trap

பொறு = சும, சகி, காத்திரு, ஏல்

பொறுக்கு = ஒவ்வொன்றையெடு,
தெரிந்தெடு

பொறுப்பு = உத்தரவாதம்

மற = ஏ. forget

பெ. ஏ- மறச்சம்பந்த

மறம் = வீரம், பாவம், ஒரு குலம்,

ஒரு கலம்பக உறுப்பு

மறல் = வீரம், பாவம், சினம்

மறி = ஏ. தடு, மடக்கு,

பெ. ஓர் ஆடு, சில விலங்கின்
பெண்

மறு = ஏ. refuse, deny,

பெ. குற்றம், களங்கம்

பெ. ஏ. மற்ற

மறுகு = ஏ. மயங்கு

பெ. வீதி

மறை = ஏ. ஒளி

பெ. ஒளிவு, இரகசியம், வேதம்,
மறுத்தல்

மாறன் = பாண்டியன், பகைவன்

முறுகு = திருகு, பதங்கடந்துவெகு

முறுக்கு = ஏ. திருக்கு, அதட்டு,

அச்சுறுத்து, ஆரவாரி

பெ. திருக்கு, ஒரு பலகாரம்

வறம் = வறட்சி

வரை=ஏ. draw, marry, நீச்சு வறை=பொரித்த காய்கறி

பொருந்து

பெ. வரி, கணு, மூங்கில், மலை,

அளவு

விரகு = தந்திரம்

விரல் = finger

விறகு = எரிக்குங் கட்டை

விறல் = வெற்றி, வல்லமை, மெய்ப்

பாடு, சுவை

விரை = ஏ. விதை, வேகமாகு

பெ. விதை

வெரு = அச்சம்

விறை = கடினமாகு, நீள், இறந்து

டம்பு நீள், குளிரால் நடுங்கு

வெறு = ஏ. பகை, கிரம்பு

பெ. ஏ- ஒன்றுமில்லாத, தனி

யான

சில சொற்கள் ரகர நகர வேறுபாடின்றி எழுதப்படும். அவை யாவன :—

காரல், காறல்; சுரண்டு, சுறண்டு; சுரீர், சுறீர்; சுருத்து, சுறுத்து; சுருசுருப்பு, சுறுசுறுப்பு; தருவாய், தறுவாய்; புரந்தா, புறந்தா; முரி, முறி.

தவிர, தவற என்னுஞ் சொற்களை ஒன்றோடொன்று மயக்கக் கூடாது. தவிர = except, தவற = to fail

சில சொற்களில் வருபவை ரகரமா, நகரமா என்னும் ஐயப்பாட்டை அச்சொற்களின் மூலத்தையேனும் பகுதியையேனும் அறிந்து அகற்றிக் கொள்க.

உம். உருக்கு என்பது உருகு என்னுந் தன்வினையின் பிறவினை.

பொறுமை என்பது பொறு என்னும் வினையடியாய்ப் பிறந்த எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்.

அவ்வாறு, எண்ணியவாறு என்னும் தொடர் மொழிகளின் சுற்றில் உள்ளது ஆறு என்னும் பெயர். இங்ஙனமே பிறவும்.

ஒருவகையானும் ரகர நகரம் அறியப்படாத சொற்களை ஆசிரியர் வாய்க்கேட்டுணர்க.

செலவாய்ப்போய்விட்டது என்னும் பொருளில், அருவாய்ப் போய் விட்டது, அறவாய்ப் போய்விட்டது என இரு விதத்தும் எழுதலாம்.

முகர ளகர பேதம்.

ளகரம் வருமிடங்கள் :—

1. இரட்டித்தல்:—இரட்டிக்குமிடமெல்லாம் ளகரம். முகரம் இரட்டிக்காது.

உ-ம். வெள்ளை, தெள்ளிய

2. தனிக்குறில்மெய்:— தனிக்குறிலையடுத்த மெய்யாய் வருவது ளகரம். முகர மெய் தனிக்குறிலை யடுத்து வராது.

உ-ம். எள், கொள், கள்

3. ஆள், ஆளன், ஆளம், ஆளி என்னும் பெயரீறு (noun suffix) களும், அள், ஆள் என்னும் பெண்பால் விசுத்திகளும்.

உ-ம். வேலையாள், மணவாளன், மலையாளம், மலையாளி, அவள், வந்தாள்.

4. திரிபுப் புணர்ச்சி:— புணர்ச்சியில் டகர ணகரமாய்த் திரிவது பெரும்பாலும் ளகரம். முகரம் மருஉச் சொற்களி லன்றித் திரிவதில்லை.

உ-ம். கள் + குடி = கட்டுகுடி
தெள் + நீர் = தெண்ணீர்
தமிழ் + சங்கம் = தமிழ்ச்சங்கம்
யாழ் + பாணம் = யாழ்ப்பாணம்

முகரம் சிறுபான்மை மருஉப் புணர்ச்சியில் திரியும்.

உ-ம். வாழ் + நன் = வாணன். மகிழ் + நன் = மகிணன்
சோழன் (சோழ்) + நாடு = சோனாடு
(புழை) பூழ் + கை = பூட்கை (யானை)
நாழி + உரி = நாடுரி (1½ படி)

5. (பெரும்பாலும்) திசைச் சொற்களும் வடசொற்களும்

உ-ம். பிரளயம்

குறிப்பு:—தொழிற்பெயர் விசுத்திகளில், 'உள்' தவிர மற்றவற்றின் ஈற் றில் வாக்கூடியது ளகர மெய்யே.

உ-ம். தல், அல், கல், சல்

ளகர முகரச் சொற்கள்

அளம் = உப்பு

அளகு = பெண் பறவை, கோழி

அழம் = பிணம்

அழகு = அலங்காரம்

அளி = ஏ. தா, அருள், கா, குழை அழி = கெடு

பெ. அருள், வண்டு, சேறு

அளை = ஏ. கல், குழை

பெ. வளை

ஆளம் = ஓர் விகுதி

ஆளி = அரசன், அரசி, சிங்கம்,
யாளி

ஆள் = ஏ. பழங்கு, பயன்படுத்து,
அரசு செய், அகிலாரம்

செலுத்து

பெ. a person

இள = ஏ. மெலி, மென்மையாகு

பெ. ஏ. மெல்லிய, young

இளி = ஏ. தாழ்

பெ. தாழ்வு, ஓர் சுரம்

இளை = ஏ. மெலி, களை, மூச்சு

வாங்கு

பெ. காவற்காடு

உளவு = வேவு

உளி = ஓர் ஆபுதம், இடம்,

7-ம் வேற்றுமை உருபு

உளு = புழுவரி

உளை = ஏ. நோகு

பெ. சேறு

ஒளி = ஏ. மறை

பெ. வெளிச்சம், புகழ்

களி = ஏ. மகிழ், கட்டுகுடி

பெ. மகிழ்ச்சி, குடியன்

களை = ஏ. இளை, வலியிழ, நீக்கு

பெ. முகவழகு, வேற்றுப்பயிர்,

அலகு (சங்கீதம்)

காளி = ஒரு பெண் தெய்வம்,

பேய்த் தலைவி

சீகாளி = திருக்காளி

அழை = கூப்பிடு, பெயரிடு

ஆழம் = depth

ஆழி = கடல், மோதிரம், சக்கரம்

ஆழ் = to be deep, to immerse,
to merge

இழ = to lose

இழி = தாழ், இறங்கு

இழை = ஏ. தேய், செய், நூலிடு

பெ. நகை, நூல்

உழவு = உழுதல், பயிர்த்தொழில்,
வருத்தம், முயற்சி

உழி = இடம், 7-ம் வேற்றுமை உருபு

உழு = to plough

உழை = ஏ. வருந்தி வேலைசெய்

பெ. இடம், மான்

ஒழி = அழி, நீக்கு

கழி = ஏ. நீக்கு, to subtract,

நீராய் வெளிக்குப் போ

பெ. கோல், கடற் கால்வாய்

கழை = கோல், கரும்பு, மூங்கில்

காழி = சீகாழி

சீகாழி = ஓர் ஊர்

காள் = நாயொலி

கிளவி = சொல்

கிளி = ஒரு பறவை

கீள் = கிழி, தோண்டு

குளவி = காட்டு மல்லிகை, தேனீ

குளம்பு = குதிரை, மாடு

முதலியவற்றின் அடி

குளி = முழுகு

குளுகுளு = குளிர்ச்சிக் குறிப்பு,

குழைவுக்குறிப்பு

கூளம் = மாட்டின் வைக்கோ

லுணவு, கிரையிலுள்ள தூசி

கூளி = பேய்

கேள் = ஏ. செவிகொடு, விசாரி,

வினவு, கேட்டறி, பெ. இனம்

கொளு = ஏ. பொருந்து,

பொருத்து

பெ. பொருத்து, clue

கொளுந்து = எரி

கோளி = கொள்பவன், பூவாது

காய்க்கும் மரம்

சளக்கு = ஓர் ஒலிக்குறிப்பு

சளி = குளிர், தடுமம்

சுளி = முகங்கொணு, கோபி

சூள் = ஆணை

சோளம் = ஒரு தானியம்

காழ் = ஏ. முற்று,

பெ. வைரம், விதை, முத்து,

முத்துமாலி, பகை

கிழவி = முதியான், உரியவன், தலைவி

கிழி = ஏ. to tear

பெ. துணி, பணமுடி ச்சு, படம்

கீழ் = வி. ஏ. down, under,

பெ. ஏ. தாழ்ந்த, இழிவான

குழவி = குழந்தை

குழம்பு = ஏ. கல, மயங்கு

பெ. சாறு, சேறு

குழி = ஏ. பள்ளம்விழு, பள்ளமாக்கு

பெ. பள்ளம், கிடங்கு, துவாரம்

குழு = கூட்டம்

கூழம் = எள்

கூழி = குள்ளப்பசு

கேழ் = ஏ. பொருந்து

பெ. நிறம்

கேழ்வரகு = ஒரு தானியம்

கொழு = ஏ. கொழுப்புவை, செழி

பெ. ஏருசி

கொழுந்து = இள இலை

கோழி = ஒரு பறவை

சுழக்கு = குற்றம்

சுழி = சப்பையாகு

சுழி = ஏ. வளை, வட்டமிடு

பெ. வட்டம், வட்ட மயிரொ

முங்கு, ஓர் எழுத்து, (பிள்ளையார்

சுழி)

சூழ் = ஆராய், நாற்புறமும் வளை,

முற்றுகையிடு

சோழம் = ஓர் நாடு

தலை = ஏ. கட்டு

பெ. கட்டு, விலங்கு ஓர் செய்யு
ளிலக்கணம்

தாளம் = இசைக்காலவறுதி

தாளி = ஏ. குழம்பைத் தாளி

பெ. ஒருவகைப் பனை, கள்ளி,

தாளியடித்தல் = பரம்படித்தல்

தாள = நெற்பயிர் முதலியவற்றின்

இலை, பாதம், முயற்சி

தெளி = தெளிவாகு, சிதறு,

ஐயம் நீங்கு

தோளன் = தோளையுடையவன்

நாளி = மூங்கில், நாய்

நூலா = செம்படவர் குலம்

பளிச்சு = ஒளிவீச்சுக்குறிப்பு

பளு = கனம்

பாளி = ஓர் பாழை

பாளை = மடல்

பாள் = கம்பி

பிளா = ஆட்டொலி

பீளை = கண்மலம்

புளுகு = பொய்

பூளை = ஓர் செடி

பொளி = ஏ. கொத்து

பெ. வரப்பு

முளவு = முள்ளம்பன்றி

முளை = ஏ. தோன்று

பெ. விதை முளை, கட்டுத்தறி,

மூலம்

மூளை = brain, எலும்புள்ளி

மூள் = மீசு

வளி = காற்று

வளை = ஏ. கோணலாகு, வட்ட

மாகு, சூழ், முற்றுகையிடு

பெ. துவாரம், முகட்டு விட்டம்

தழை = ஏ. செழித்தோங்கு

பெ. இலை, குழை

தாழம் = தாழ்வு

தாழி = பெரும்பாளை

தாழ் = ஏ. கீழாகு, இறங்கு

பெ. கதவடைகோல்

தெழி = அதட்டு

தோழன் = நண்பன்

நாழி = படி, நாழிகை

நுழை = புகு, நுணுகு

பழிச்சு = புகழ், வாழ்த்து, அதி

பழு = ஏ. முதிர், கனி, மஞ்சள் நிற

மாகு, (பழுக்காவி பெ. ஓர் கிறம்)

பாழி = சிறு குளம், நகர்

பாழை = பாலை

பாழ் = வீண், அழிவு, வெறுமை

பிழா = இறைகூடை, ஒலைத்தட்டு

பீழை = துன்பம்

புழுகு = புனுகு

பூழை = துவாரம், சிறுவாசல்

பொழி = ஊற்று, விரைந்து பேசு,

கிரம்பக்கொடு, திரட்டு

முழவு = மத்தளம்

முழை = குகை

மூழை = அகப்பை

மூழ் = மூடு

வழி = ஏ. கிரம்பிவிழு, பெ. பாதை

வழை = சுரபுண்ணை மரம்

வாளி = அம்பு, வளையம், கடகால்

வாளி = ஒர் மீன்

வாள் = ஒன், ஒர் ஆபுதம்

விளவு = விளாமரம்

விளா = ஒரு மரம்

விளி = ஏ. கூப்பிடு, முடி, இற

பெ. கூப்பிடுதல்

விளை = ஏ. வளர், முதிர்

பெ. வயல்

வேளம் = பகையரச மகளிர்

சிறைக்களம்

வாழி = வாழ்க

வாழை = ஒரு மரம்

வாழ் = உயிரோடிக்ரு, மேன்மை

யாயிரு

விழவு = திருவிழா, கொண்டாட்டம்

விழா = திருவிழா, கொண்டாட்டம்

விழி = ஏ. கண் திற, பார்

பெ. கண்

விழை = விரும்பு

வேழம் = கரும்பு, மூங்கில், யானை

சில சொற்கள் எகர முகர பேதமின்றி எழுதப்படும்.

அவைவயாவன :—

இளிவு

உளறு

குளறு

சுளி

துளாய்

பவளம்

இழிவு = கிந்தை

உழறு = i. பிதற்று, நாத்தமொறு

குழறு = i. நாத்தமொறு

சுழி = i. முகங்கோணு, கோபி

துழாய் = துளசி

பவழம்

திரிசொற் (Derivatives) களிலும் தொடர்களிலும் வரும் எகர முகரங்களை, அச்சொற்சொற்றொடர்களின் பகுதிகளையேனும் நிலை மொழி வருமொழிகளையேனும் நோக்கிப் பெரும்பாலும் துணிதல் கூடும்.

உ-ம். பழக்கு என்பது பழகு என்பதன் பிறவினை.

தாழங்குடை = தாழை + குடை

எகர முகரம் துணியப்படாத பிறசொற்களை ஆசிரியர் வாய்க்கேட்டுணர்க.

மொழிமுதலெழுத்துக்கள்.—Initial Letters

மெய்யெழுத்துக்களும், ஆய்தமுர், ண, ர, ல, ழ, ள, ற, ன, என்னும் ஏழெழுத்துக்களின் உயிர்மெய்களும் தமிழில் மொழி முதல் வரா.

டகரம் 'டம்,' 'டப்' போன்ற ஒலிக் குறிப்புக்களிலும், அவற்றினடியாகப் பிறந்த டங்கா, டமாரம், டம்பம், டப்பி முதலிய சொற்களி

லும் வசனத்தில் வரலாம். முன்னோர் டகர முதலைத் தகர முதலாக எழுதினர்.

உ-ம். டமருகம் (வ) —தமருகம், டொப்பி (ஹி) — தொப்பி

கிலைமொழி யீற்றிலுள்ள யகர மெய்யோடாவது, இ, ஈ, ஐ, என்ற உயிர்களோடாவது இகரம் புணர்ந்து, 'யி' தமிழில் மொழிமுதல் வரலாம்; ஆனால், தனித்து மொழிமுதல் வரவே வராது.

உ-ம். போய் + இருக்கிறான் + பேயிருக்கிறான்

துடி + இடை = துடியிடை

பிழை	திருத்தம்
யிருக்கிறான்	இருக்கிறான்

கிலைமொழி ஈற்றிலுள்ள இ, ஈ, ஐ ஒழிந்த மற்ற ஒன்பதுயிர்களுடன் உகரம் புணர்ந்து, 'வு' மொழி முதல் வரலாம்; ஆனால், தனித்து மொழிமுதல் வராது.

உ-ம். பல + உள = பலவுள

பிழை	திருத்தம்
வுள, வுண்டு	உள, உண்டு

மொழியிடையெழுத்துக்கள்—Medial Letters

மொழியிடையில் ட், ற் என்ற மெய்களுக்குப்பின் வேறொரு மெய் வரவே வராது.

உ-ம்.

பிழை	திருத்தம்
வெட்க்கம்	வெட்கம்
முயற்ச்சி	முயற்சி

ளகரமெய் வல்லினத்தோடு புணரின் டகரமாகத் திரியும். முகர மெய் சில மனுவச் சொற்களிலன்றித் திரிவதன்று.

உ-ம். ஆள் + சி = ஆட்சி

பிழை	திருத்தம்
(சூழ் + சி) சூட்சி	சூழ்ச்சி

மொழியிறுதியெழுத்துக்கள்—Final Letters

சட்சட், கப்கப் போன்ற இரட்டைக்கிளவிகளிலும் குறிப்புச் சொற்களிலுமன்றி, வல்லின மெய்களும் ஙகர மெய்யும் மொழியிறுதி வரவே வரா.

குறிப்பு:—பிறமொழிகளிலுள்ள சிறப்புப் பெயர் (Proper names) களும், கலைக்குறியீடு (Technical Terms) களும் எழுத்துப்

பெயர்ப்பில் (Transliteration) மொழி முதலிடை கடை பற்றிய தமிழ் விதிகட்கு மாறாக இயன்றவரை மூலமொழி யொலி யொட்டி யெழுதப்படும்.

உ-ம். லிங்கன், கலெக்டர், ரஞ்சிட்சிங்.

வடவெழுத்து—Sanskrit Letters

வடசொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்போது, சில எழுத்துக்கள் பின்வருமாறு திரியும்.

எண்	எழுத்து	திரிபு	உதாரணம்	இடம்
1	ஜ	ச	ஜாதி—சாதி	முதல்
		,,	ப்ரயோஜனம்—பிரயோசனம்	இடை
		,,	பூஜா—பூசை	கடை
		ய	பங்கஜம்—பங்கயம்	இடை
	ஜ்யோ	சோ	ஜ்யோதி—சோதி	முதல்
	ஜ்	(கெடுதல்)	ஜ்ஞானம்—ஞானம்	,,
2	ஷ	ச	ஷண்முகம்—சண்முகம்	முதல்
		,,	பொக்கிஷம்—பொக்கிசம்	இடை
			பொக்கசம்	
		,,	மகிஷி—மகிசி	கடை
		ட	புஷ்பம்—புட்பம்	இடை
		,,	ரிஷி—இருடி	கடை
		ழ	பாஷா—பாழை	,,
		(Exceptional)		
3	ஸ	ச	ஸபா—சபை	முதல்
		,,	வாஸம்—வாசம்	இடை
		,,	தபஸ்—தபசு	கடை
		த	வாஸனை—வாதனை	இடை
	ஸ்	சு	ஸ்வாமி—சுவாமி, சாமி	முதல்
		சி	ஸ்நேகம்—சினேகம்	,,
	(கெடுதல்)	ஸ்தானம்—தானம்	,,	
		ஸ்வ	சு	ஸ்வதேசி—சுதேசி
	சொ		ஸ்வர்க்கம்—சொர்க்கம்	,,
	ஸ்	த்	புஸ்தகம்—புத்தகம்	இடை
		ற்	பஸ்மம்—பற்பம்	,,

எண்	எழுத்து	திரிபு	உதாரணம்	இடம்
4	ஹ	கெடுதல்	ஹிமம்—இமம்	முதல்
		க	ரோஹிணி—ரோகிணி	இடை
		,,	மஹி—மகி	கடை
5	க்ஷ	க	க்ஷணம்—கணம்	முதல்
		ச	க்ஷேமம்—சேமம்	,,
		க்க	லக்ஷ்மி—இலக்குமி	இடை
		,,	தீக்ஷா—திக்கை	கடை
		ட்ச	பக்ஷணம்—பட்சணம்	இடை
		,,	பக்ஷி—பட்சி	கடை
		ச்ச	அக்ஷரம்—அச்சரம்	இடை
		,,	பிக்ஷா—பிச்சை	கடை
6	க்த	த்த	சக்தி—சத்தி	இடை கடை
7	த்	ற்	உத்ஸவம்—உற்சவம் சித்தம்பலம்—சிற்றம்பலம்	} இடை
8	ந	ன	ஜநகன்—சனகன்	
			விநோதினி—விநோதினி	கடை
9	ப	வ	பாபம்—பாவம்	இடை
	ப்த	த்த	சப்தம்—சத்தம்	இடை கடை
10	ய	இய	யந்திரம்—இயந்திரம்	முதல்
		ஏ	யந்திரம்—எந்திரம்	,,
		கெடுதல்	யுகி—ஊகி	,,
11	ர்	ரு	தர்மம்—தருமம்	இடை
		ன்	தர்மம்—தன்மம்	,,
	ர்ண	ண்ண	மிர்ணயம்—நிண்ணயம்	,,
		ன்ன	கர்ணன்—கன்னன்	,,
	ர்ந	ன்ன	நூர்நிமித்தம்—நூன்னிமித்தம்	,,
12	ல்	ற்	அல்பம்—அற்பம்	இடை
13	ஆ	ஐ	பிக்ஷா—பிச்சை	கடை
14	ஈ	இ	நதி—நதி	,,

வடசொற்களின் இடையிலும் கடையிலும், தகரத்தொடு சேராது தனித்தும் இரட்டித்தும்வரும் நகரத்தை நகரமாயெழுதுவதினும் நகரமாயெழுதுவது நலம்.

உ-ம். அயநம்—அயனம், ஜந்நியம்—ஜன்னியம், மநு—மனு.

கர்த்தா, அர்த்தம் முதலிய வடசொற்களிலுள்ள ரகரமெய் இக் காலத்து உகரமேற்றதும் எழுதப்படும்.

வடசொற்களின் (அல்லது திசைச்சொற்களின்) முதலில் மெய் வரின், அம்மெய்யின்மேல் ஏற்றதோர் உயிர்க்குறில் ஏற்றப்படும்; அல்லது அம்மெய் நீக்கப்படும்.

உ-ம். த்ராவகம்—திராவகம் (உயிர் ஏறுதல்)
ஸ்தானம்—தானம் (மெய் கெடுதல்)

வடசொற்களிலும் திசைச்சொற்களிலும் முதலில் ர, ல, என்னும் எழுத்துக்கள் வரின், அவற்றுக்குமுன் ஓர் ஏற்ற உயிர்க்குறில் சேர்த்தெழுதப்படும்.

உ-ம். ராமன்—இராமன் ரத்நம்—அரதனம், இரத்தினம்
லாபம்—இலாபம் லோபி—உலோபி

ரோமர், ரொட்டி முதலிய சில ரகமுதற் சொற்களும், எல்லாயகர முதற்சொற்களும் இயல்பாக எழுதப்படினும் இழுக்கின்றன.

வடசொற்களின் இடையில், வேற்றுவிடை மெய்ம்மயக்கில் (அதாவது மெய்கள் தம் உயிர்மெய்யோடு கூடாது பிற உயிர்மெய்களோடு கூடிவரின்), தமிழ் முறைக்கு மாறான மெய்களின்மேல் ஓர் ஏற்ற குறில் ஏற்றப்படும்; இசைந்தவிடத்து அம்மெய்கள் இரட்டிக்கவும்பெறும்.

உ-ம். பக்வம்—பக்குவம் பத்மம்—பதுமம் புண்யம்—புண்ணியம்
காவ்யம்—காவியம், காப்பியம் வம்சம்—வமிசம்

வடசொற்களின் இறுதியில் வல்லினமெய்வரின், அதன்மேல் ஓர் உகரம் ஏற்றி யெழுதப்படும். அப்பொழுது அவ்வல்லினம் இரட்டிக்கும்.

உ-ம். விராட்—விராட்டு, சத்—சத்து

குடு, ஈரகம் முதலிய தூய தென்சொற்களை ஜகுடு, ஜீரகம் என்று சொல்வதும், காட்சி, மாட்சி முதலிய செந்தமிழ்ச் சொற்களைக் காக்கி, மாக்கி யென்றெழுதுவதும் சிலர் வழக்கமாயிருக்கின்றது. ஆசிரியர் இதைக் கண்டிக்க.

காண் + சி = காட்சி, மாண் + சி = மாட்சி,
ஆள் + சி = ஆட்சி

சில மாணவர் காட்குறி, சாட்குறி என மிகைபடவும் எழுதுவர். இது பெருந்தவறு. தென் சொற்களாயின் கூசுரம் வருதலே கூடாது. வட சொற்களாயின் சாட்சி, சாக்கி, சாக்கி என மூவகையாயும் எழுதலாம்.

திட்டார்த்தம் (திருஷ்டார்த்தம்), கிட்டிணன் (கிருஷ்ணன்) முதலிய வடசொற்றிரிபுகள் சிறந்தனவல்ல.

தென்சொற்கள் வழக்கிலிருக்கும்போது அவற்றுக்குப் பதிலாக வடசொற்களை வேண்டாது (அனுவசியமாய்) வழங்குவது வழுவாகும்.

புணர்ச்சி.

சொற்களைப் புணர்த் தெழுதாவிடின் பொருள் வேறுபடுவதுண்டு.

உ-ம். அவன் உடனே = He at once

அவனுடனே — With him

வந்தான். ஆனால் = He came, but

வந்தானானால் = If he came or comes

ஆகையால் புணர்ச்சி அவசியம்.

புணர்கின்ற இருசொற்களில் முந்தினது நிலைமொழியென்றும், பிந்தினது வருமொழியென்றும் கூறப்படும்.

புணர்ச்சி இயல்பாயிருப்பின் இயல்புப் புணர்ச்சியென்றும், விகாரப்படி விகாரப் புணர்ச்சி யென்றும் கூறப்படும். விகாரம் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

உ-ம். இராமன் + வந்தான் = இராமன் வந்தான் - இயல்புப்புணர்ச்சி.

வாழை + காய் = வாழைக்காய்—தோன்றல்	} விகாரப் புணர்ச்சி
கல் + மலை = கன்மலை—திரிதல்	
மரம் + வேர் = மரவேர்—கெடுதல்	

புணர்கின்ற இருசொற்கிடையில், 2-ம் வேற்றுமை முதல் 7-ம் வேற்றுமைவரை ஏதேனுமொர் வேற்றுமை வருபு தொக்கேனும் வெளிப்பட்டேனும் வரின், வேற்றுமைவழிப்புணர்ச்சியென்றும், அல்லாதவழி அல்வழிப் புணர்ச்சி யென்றும் கூறப்படும்.

உயிரீற்றுப் புணர்ச்சி.

உயிரும் உயிரும் புணர்தல்.

உயிரோடுயிர் புணரும்போது, நிலைமொழியீற்று இ, ஈ, ஐ என்னும் உயிர்களின் பின் யகரமெய்யும், ஏனையுயிர்களின் பின் வகரமெய்யும், ஏகாரத்தின் பின் இவ்விருமெய்களும் (உடம்படுமெய்யாகத்) தோன்றும்.

உ-ம். வாழை + இலை = வாழையிலை—ய்

திரு + அடி = திருவடி—வ்

ஒரே + இடம் = ஒரேயிடம்—ய்

சே + அடி = சேவடி—வ்

இப்புணர்ச்சியை அறிதற்கு ஆவன்னு, ஈயன்னு, ஐவன்னு, ஏயன்னு, ஐயன்னு, ஓவன்னு, ஔவன்னு என்னும் பண்டை யுச்சரிப்பைக் கவனிக்க. யன்னு வருமொழுத்தின் பின் யகர மெய்யும், வன்னு வருமொழுத்தின்பின் வகரமெய்யும் உடம்படுமெய்யாகு மென்றறிக. ஒரு நெடில்போன்றே அதன் குறிலும் புணரும்.

ஏகாரம் ஓரெழுத்துச் சொல்லாயிருக்கும்போதே வகரவுடம்படு மெய்பெறும். அதுவும் சிறுபான்மையே.

சுட்டெழுத்தும் வினுவெழுத்தும் நாற்கணத்துடன் புணர்தல்.

(வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயிர்க்கணம் என்பன நாற்கணமாகும். கணம் = இனம், சுட்டம்)

சுட்டெழுத்துக்களும் ஏகரவினுவெழுத்தும் உயிரோடும் இடையின் மெய்யோடும் புணரின், இடையில் வகரந்தோன்றும்; உயிரோடு புணரின் வகரம் இரட்டிக்கும்; வல்லின மெல்லின மெய்களோடு புணரின் அவ்வம் மெய்கள் மிகும்.

அ + உயிர் = அவ்வுயிர் — உயிர்

அ + யானை = அவ்யானை

அ + ரகரம் = அவ்ரகரம்

அ + லகரம் = அவ்லகரம்

அ + வழி = அவ்வழி

அ + ழகரம் = அவ்ழகரம்

அ + ளகரம் = அவ்ளகரம்

} இடையின் மெய்

அ + காலம் = அக்காலம் — வல்லினமெய்

அ + மனிதன் = அம்மனிதன் — மெல்லினமெய்

இங்ஙனமே பிறவும்.

உயிர்மெய்யில் மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஈரெழுத்திருத்த லால், உயிர்மெய்ம் முதலெல்லாம் மெய்ம்முதலென்றும் உயிர்மெய் யீறெல்லாம் உயிரீறென்றும் தெரிந்துகொள்க.

அது என்னுஞ் சொல் தனித்துவரினும் சொல்லீறாய்வரினும் ஏகாரத்தொடு புணரும்போது, உகரங்கெட்டும் கெடாதும் இருவகை யாய்ப் புணரும்.

உ-ம். அதே, அதுவே; அழைப்பதே, அழைப்பதுவே

எண்ணுப்பெயர்கள் பிறசொற்களுடன் புணர்தல்.

எண்ணுப்பெயர்கள் பிறசொற்களுடன் புணரும்போது,

ஒன்று என்பது உயிர்க்குமுன் ஓர் என்றும், மெய்க்கு முன் ஒரு என்றும் திரியும்.

உ-ம். ஓர் ஊர், ஒரு மனிதன்

இக்கால ஓர் என்பது மெய்ம் முன்னும் வைத்தெழுதப்படுகின்றது.

உ-ம். ஓர் மரம்.

இரண்டு என்பது உயிர்க்கு முன் ஈர் என்றும், மெய்க்கு முன் இரு என்றும் திரியும்.

உ-ம். ஈர் ஆயிரம், இரு திணை

மூன்று என்பது உயிர்க்கு முன்னும் இடையினமெய்க்கு முன்னும்
மூ என்றும், பிறமெய்க்கு முன் மூ என்றும் திரியும்.

உ-ம். மூவுலகு, மூவேந்தர் முக்காலம், மும்மழை
நான்கு என்பது நால் என்று திரியும்.

உ-ம். நாலாள், நார்பொருள்
ஐந்து என்பது ஐ என்று திரியும்.

உ-ம். ஐயாயிரம், ஐம்பூதம், ஐந்தாறு, ஐ
ஆறு என்பது உயிர்க்குமுன் இயல்பாயிருக்கும்; மெய்க்கு முன்
குறாகும்.

உ-ம். ஆறாயிரம், அறுகால்
எழு என்பது உயிர்க்குமுன் ஏழ் என்றும், மெய்க்கு முன் எழு
என்றும் திரியும்.

உ-ம். எழுவகு, எழுபிறவி
எட்டு என்பது எண் என்று திரியும்.

உ-ம். எண்ணாயிரம், எண்குணம்.

இரண்டுமுதல் எட்டுவரையுள்ள எண்ணுப்பெயர்கள் இரண்டுபேர்,
மூன்றுநாள் எனத் திரியாதும் பெயரைத் தழுவும். ஆயினும், அது அத்
துணைச் சிறப்பின்று.

முதற்பத்தெண்ணுப் பெயர்களும் பகிர்வுப் பொருளில் இரட்டிக்
கும்போது, ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்மூன்று, நந்நான்கு, அவ்
வைந்து, அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டு, ஒவ்வொன்பது, பப்பத்து
எனப்புணரும். ஒன்றொன்றாய், இரண்டிரண்டாய் என்பதினும் ஒவ்
வொன்றாய், இவ்விரண்டாய் என்பது சாவச் சிறந்ததாகும். வெவ்வேறு
பப்பாதி என்பனவும் இங்ஙனமே.

மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரோடு கூடின் உயிர்மெய்யாகும்.
இது இயல்புப் புணர்ச்சியே.

உ-ம். போய் + இருக்கிறான் = போயிருக்கிறான்

தனிக்குறிலையடுத்த மெய்கள் உயிரோடு கூடின் இரட்டிக்கும்.
இது விகாரப் புணர்ச்சியாம்.

உ-ம். பொய் + உரைத்தான் = பொய்யுரைத்தான்.

போய்யிருக்கிறான் என்பது தவறு.

1 ண், ம், ல், ள், ன் என்ற மெய்கள்

ண், ம், ல், ள், ன் என்ற மெய்கள் வல்லினத்தோடு புண
ரின், இருவழியிலும் பெரும்பாலும் பின்வருமாறு திரியும்.

	எழுத்து	திரிபு	உதாரணம்
1	ண்	ட்	மண் + கலம் = மட்கலம்
2	ம்	ங்	மரம் + குறிது = மரங்குறிது
		ஞ்	மரம் + சிறிது = மரஞ்சிறிது
		ந்	மரம் + தழைக்கும் = மரந்தழைக்
3	ல்	ற்	கல் + பலகை = கற்பலகை [கும்
4	ள்	ட்	கன் + குடம் = கட்குடம்
5	ன்	ற்	பொன் + பணி = பொற்பணி

ண், ள் என்னும் மெய்கள் தகரத்தோடு புணர்ந்து டகரமாகும் போது, அத்தகரமும் டகரமாகும்.

உ-ம். மண் + தாழி = மட்டாழி

முள் + தாழை = முட்டாழை

மட்டாழி, முட்டாழை என்று எழுதுவது தவறு.

ல், ன் என்னும் மெய்கள் தகரத்தோடு புணர்ந்து றகரமாகும்போது அத்தகரமும் றகரமாகும்.

உ-ம். கல் + தாழை = கற்றாழை

பொன் + தோடு = பொற்றோடு

கற்றாழை, பொற்றோடு என்றெழுதுவது தவறு.

நகரம் ண், ள் என்ற மெய்களுக்குப் பின்வரின் ணகரமாகவும், ன், ல் என்ற மெய்களுக்குப் பின் வரின் னகரமாகவும் இரு வழியிலும் திரியும்.

ளகரத்தோடு புணர்ந்து நகரம் ணகரமாகும்போது, அவ்ளகரமும் ணகரமாகும்.

லகரத்தோடு புணர்ந்து நகரம் னகரமாகும்போது, அவ்லகரமும் னகரமாகும்.

உ-ம் கண் + நீர் = கண்ணீர்—ண் + ந = ண்ண

கள் + நீர் = கண்ணீர்—ள் + ந = ண்ண

பொன் + நன்று = பொன்னன்று—ன் + ந = ன்ன

கல் + நன்று = கன்னன்று—ல் + ந = ன்ன

மேற்கூறிய புணர்ச்சிகளுள், நிலைமொழியீறு தனிக்குறிலை யடுத்த மெய்யாயிருந்தால்தான், புணர்ச்சியால் தோன்றிய இருணகரமும் இரு ணகரமும் நிற்கும்; நெடிலை அல்லது பல வெழுத்துக்களையடுத்த மெய்யாயின் ஒரு ணகரமும் ஒரு னகரமும் கெடும்.

உ-ம். தூண் + நெடிது = தூணெடிது

ஆள் + நலம் = ஆணலம்

புணங்கள் + நன்று = புணங்கண்ணு

} ஒரு ணகரம்
கெட்டது.

மான் + நன்று = மானன்று
 கால் + நான்கு = காண்கு
 மகன் + நல்லன் = மகனல்லன்

} ஒரு நகரம்
 கெட்டது.

ம் என்ற மெய் யகரத்தோடு புணரும்போதுதான், தனிக்குறிலை யடுத்த மெய்யாயின் நகரமாகத் திரியும்; நெடிலை அல்லது பலவெழுத் துக்களை யடுத்த மெய்யாயின் கெடும்.

உ-ம். வெம் + நீர் = வெநீர் — திரிபு

வேம் + நீர் = வேநீர்
 பரம் + நெறி = பரநெறி } கேடு

குறிப்பு: — தந்நகரமும் றன்னகரமும் ஏறத்தாழ ஒன்றுபோல் ஒலிப் பதால், அவற்றை ஒன்றிற்கு இன்னொன்றாக எழுதக்கூடாது; எழுதின் பொருள் மாறும்.

உ-ம். முந்நான் = மூன்று + நான், முன்னாள் = முன் + நான்
 தன்னலம் = தன் + நலம், தந்நலம் = தம் + நலம்

தனிக்குறில் யகரமெய்யும் தனி ஐகாரமும்.

தனிக்குறிலையடுத்த யகரமெய்யின் பின்னும் தனி ஐகாரத் தின் பின்னும் வரும் மெல்லினம் மிகும்.

உ-ம். செய் + நன்றி = செய்ந்நன்றி கை + மாறு = கைம்மாறு

வலிமிகும் இடங்கள்.

பின்வருமிடங்களில் வருமொழி முதலில் வரும் வல்லினம் கட்டாயம் மிகும்.

1. 2-ம் வேற்றுமைக்கும் 4-ம் வேற்றுமைக்கும் பின். (இங்கு வேற்றுமை யென்றது வேற்றுமை விரியை)

உ-ம். பாடத்தைப் படித்தான். ஊருக்குப்போனான்.

2. நிகழ்கால வினையெச்சத்திற்குப் பின் (After the Infinitive Mood).

உ-ம். செய்யப் போனான்

விரைவாகப் பேசினான்; வலியச் சொன்னான்

இங்கு ஆக என்னும் துணை வினை (Auxiliary Verb) ஆகு என் னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த நிகழ்கால வினையெச்சம்.

3. யகர மெய்யீற்று இறந்தகால வினையெச்சங் (Past Participle) கட்டுப் பின்.

உ-ம். போய்ப் படித்தான், ஆய்ப் போயிற்று,
விரைவாய்ப் போனான்.

விரைவாய் என்பதில், ஆய் என்னும் துணைவினை ஆ என்னும் பகுதியடியாய்ப் பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்.

4. தான, தத்த, தாத்த, தனத்த என்னும் சந்த வாய் பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப்பின்.

தனி நெடிபடுத்த குறிலாய் வருவது 'தான' வாய்பாடு.

உ-ம். ஒடிப்போனான்.

இரு குறிலுக்கிடையில் வல்லின மெய் வருவது 'தத்த' வாய்பாடு. (தமிழில் ஒரு சொல்லில் வல்லின மெய்க்குப்பின் வரும் எழுத்தெல்லாம் வல்லின உயிர்மெய்யாகவே யிருக்கும்.)

உ-ம். தட்டிச் சொன்னான், வீட்டுக்கொடுத்தான்

தனிநெடிற்குங் குறிலுக்குமிடையில் வல்லின மெய் வருவது 'தாத்த' வாய்பாடு.

உ-ம். சேர்த்துக்கொள், காத்துக்கொண்டான்,
வாழ்த்திக் கொடு, மாற்றிப் பேசு

குறிலினைக்குங் குறிற்கு மிடையில் வல்லினமெய் வருவது 'தனத்த' வாய்பாடு.

உ-ம். எடுத்துச் சொல், வருத்திப்பார்
இணை = இரண்டு, சோடு.

இங்குக் கூறப்பட்ட வாய்பாட்டுச் சொற்கள் பிற சொற்களோடு கூடி நிற்பினும் வலிமிகும் விதி தவறா. இது அடுத்த விதிக்கும் ஒக்கும்.

5. இகர ஈற்றுத் தந்த, தாந்த, தனந்த என்னும் வாய் பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப் பின்.

(இம்மூன்று வாய்பாடுகளிலும் இறுதியில் வருவது வல்லின உயிர் மெய்க்குறிலே.)

இரு குறிலுக்கிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தந்த' வாய்பாடாம்.

உ-ம். மங்கிப்போனது.

ஒரு தனி நெடிற்குங் குறிலுக்கு மிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தாந்த' வாய்பாடாம்.

உ-ம். வாங்கிக்கொண்டான்.

ஒரு குறிலிணைக்குந் குறிலுக்குமிடையில் மெல்லின மெய்வரின் 'தனந்த' வாய்பாடாம்.

உ-ம். விரும்பிப் படித்தான்.

இங்குக் கூறப்பட்டுள்ள சந்த வாய்பாடுகளைத் திருப்புகழ் வாயிலாய் ஆசிரியர் மாணவர்க்குத் தெளிவாக்குக.

6. அ, இ, உ, எ; அந்த, இந்த, உந்த, எந்த; அப்படி, இப்படி, உப்படி, எப்படி; அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு; ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, யாங்கு; ஆண்டு, ஈண்டு, ஊண்டு, யாண்டு என்னும் சுட்டுவினாவெழுத்துக்கட்கும் சொற்கட்கும் பின்.

உ-ம். அப்பையன், அந்தப்பையன், அப்படிச் சொன்னான்,

அங்குச்சென்றான், ஆங்குச்சொன்னான், ஆண்டுப்பெற்றான், இங்ஙனமே பிறவும்.

அப்படி, அங்கு, ஆங்கு, ஆண்டு முதலியவை இறுதியில் ஏகாரம் பெறின் இயல்பாம்.

உ-ம். அப்படியே, அங்கே, ஆங்கே, ஆண்டே—போனான்.

படி என்னுஞ்சொல் சுட்டுவினாவெழுத்துக்களை யடுத்து வராது பெய ரொச்சங்களை யடுத்துவரின் இயல்பாம்.

உ-ம். சொன்னபடி செய், சொல்லுகிறபடி செய்,

சொல்லும்படி செய்.

7. ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரொச்ச வினையெச்சங்கட்கும், செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்திற்கும் பின்.

உ-ம். உண்ணாக்குதிரை - ஈ. ஏ. பெ. எ

படியாச் சென்றான் - ஈ. ஏ. வி. எ

பெய்யாக் கொடுக்கும் - செ. வி. எ

8. மகரஈறு கெட்டுக் குறிப்புப் பெயரொச்சமாய் நிற்கும் பெயர்கட்குப்பின்.

உ-ம். மரப்பலகை, வட்டக்கல்

9. ட, ற இரட்டித்த நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரச் சொற்கட்குப்பின்.

உ-ம். ஆட்டுக்கால், கிணற்றுத்தவளை.

கேடுகாலம், பேறுகாலம், வீடுபேறு, நாடுகிழுவோன் முதலிய தொடர்களில் ட, ற இரட்டியாயமையின் வலி மிகவில்லை.

ஆறு என்னும் பெயர் எண்ணைக் குறிப்பின் வேற்றுமையினும் இரட்டியாது (ஆகவே இயல்பாய்ப் புணரும்) ; பிறவற்றைக் குறிப்பின் இரட்டிக்கும்.

உ-ம். ஆறில் ஐந்தைக் கழி
ஆற்றில் இறங்கு, அவ்வாற்றால்

10. புணர்ச்சியில் வன்றொடரான மென்றொடர்க்குற்றிய லுகரங்கட்குப்பின்.

உ-ம். இருப்புப்பாதை

11. ஐகராச்சாரியை பெற்ற குற்றியலுகரச் சொற்கட்குப் பின்.

உ-ம். பண்டைக்காலம், அற்றைக்கூலி,
ஒற்றைப்பனை, இரட்டைப்பிள்ளை

12. அத்து இற்றுச் சாரியைப் பெயர்கட்குப்பின்.

உ-ம். பட்டினத்துப்பையன், பதிற்றுப்பத்து

13. மு, எட்டு, பத்து, கோடி என்னும் எண்ணுப் பெயர் கட்குப்பின்.

உ-ம். முக்கால், எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, கோடிக்கணக்கு.

14. உயிரையும் ஈரழ் மெய்களையும் இறுதியாகவுடைய நிலைமொழிகளுள்ள தொகைமொழி (Compound word) களில்.

உ-ம். கிளிக் கூண்டு, இடைச்சேரி, ஏப்புழை
வாய்க்கால், ஊர்க்குருவி, தமிழ்ச்சங்கம்

வலிமிகா இடங்கள்.

1. 3-ம் வேற்றுமை ஒடு, ஒடு என்னும் உருபுக்கட்குப்பின்.

உ-ம். இராமனோடு பேசினான்

2. 6-ம் வேற்றுமைக்குப்பின்.

சீதை கற்பு

எனது புத்தகம், என்னுடைய கை, என கால்கள்

3. அகரவீற்றுப்பல்வகைப் பெயரெச்சங்கட்குப் பின்.

உ-ம். வந்த பையன், வருகிற திங்கள், பெரிய பட்டினம்,
செய்யாத பையன், அல்லாத காலம்

4. வினைத்தொகையில்.

உ-ம். சுடு சாதம், விடிகாலை

5. உகர ஈற்றுத் தந்த, தாந்த, தனந்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சங்கட்குப் பின்.

உ-ம். என்று சொன்னான்—‘தந்த’ வாய்பாடு
நீண்டு சென்றது. —‘தாந்த’ வாய்பாடு
ஒளிந்துகொண்டான் } ‘தனந்த’ வாய்பாடு
விரைந்து பேசினான் }

6. தனிக்குறிலையடுத்த யகரமெய்யாயிருக்கும் வினைப் பகுதிகளின் இறந்தகால வினையெச்சத்திற்குப் பின்.

உ-ம். செய்துகொள், கொய்து தின்

7. துவ்வீற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சத்திற்கும் எதிர்மறை வினையெச்சத்திற்கும் பின்.

உ-ம். நெடிது பேசினான்
செய்யாது போனான், இல்லாது போயிற்று

8. துவ்வீற்றுச் சுட்டுவினாப் பெயர்கள் பெயரெச்சமாய் நிற்கும்போது.

உ-ம். அது போழ்து, எது போழ்து

9. பலவின்பால் வினைமுற்றுக்குப் பின்.

உ-ம். வந்தன குதிரை, வந்த மாடுகள்

10. ஆ, ஏ, ஓ என்னும் இடைச்சொற்கட்குப் பின்.

உ-ம். இராமனா பெரியன், செய்யவே செய்வான்,
எவனோ கொண்டான்

11. மு, எட்டு, பத்து, கோடி என்பவையல்லாத பிற எண்ணுப் பெயர்கட்குப் பின்.

உ-ம். ஒரு பையன், அறுபது, நூறு பேர்

எழுவாய்த் தொடரிலும் விளித் தொடரிலும் பெரும்பாலும் வலிமிகா.

உ-ம். கோழி கூவிற்று, இராமா! செல்.

சொல்லியல் - Etymology.

எண்ணடி உயர்திணைப்பெயர் :

ஒருவன் (ஆண்பால்), ஒருத்தி (பெண்பால்), ஒருவர் (பொதுப் பால்) என்பன ஒன்று என்னும் ஒருமை எண்ணடியாய்ப் பிறந்த உயர்திணைப்பெயர்களாகும்.

ஒருவள் என்பது தவறு.

இருவர், மூவர், நால்வர், ஐவர், அறுவர், எழுவர், எண்மர், ஒன்பதின்மர், பதின்மர், பதினொருவர், பன்னிருவர், பதின்மூவர், பத்தொன்பதின்மர், இருபதின்மர், இருபத்தொருவர், தொண்ணூற்றுவர், நூற்றுவர், நூற்றொருவர், நூற்றுப்பதின்மர், நூற்றுத்தொண்ணூற்றுவர், தொள்ளாயிரவர், ஆயிரவர், பதினாயிரவர், இலக்கவர், கோடியர் என்பன இரண்டு முதலிய பன்மை யெண்ணடியாகப் பிறந்த உயர்திணைப் பெயர்களாகும்.

இரண்டுபேர், மூன்றுபேர், இருபேர், முப்பேர் என்பதினும் இருவர், மூவர் என்பது சிறந்ததாகும்.

இருபாற்சொற்கள்.

உயர்திணை - மக்கட்பெயர்.

ஆண்பால்	பெண்பால்	ஆண்பால்	பெண்பால்
அந்தணன்	அந்தணி	தேவராளன்	தேவராட்டி
அரசன்	அரசி, தேவி	நம்பி	நங்கை
ஆசிரியன்	ஆசிரியை	பத்தன்	தேவபத்தினி
ஆடவன்	பெண்டு	பண்டிதன்	பண்டிதை
ஆடே	மகடே	பாணன்	பாடினி
உபாத்தியாயன்	உபாத்தியாயினி	பார்ப்பான்	பார்ப்பாத்தி
	உபாத்திச்சி	பார்ப்பணன்	பார்ப்பணி
உழவன்	உழத்தி	பிரான்	பிராட்டி
ஐயன்	ஐயை	புண்ணியவான்	புண்ணியவதி
கணவன்	மனைவி	பெருமான்	பெருமாட்டி
கிழவன் (தலைவன்)	கிழத்தி	மாணவன்	மாணவி
கிழவன் (முதியோன்)	கிழவி	மாணக்கன்	மாணக்கி
குணவான்	குணவதி	வணிகன்	வணிகச்சி
குணாளன்	குணட்டி	வாலன்	} வாலை
கூத்தன்	கூத்தி, விறலி	வாலிபன்	
சிறுவன்	சிறுமி	வாலியோன்	

ஆண்பால்	பெண்பால்	ஆண்பால்	பெண்பால்
சீமான்	சீமாட்டி	வீரன்	வீரி
தனவந்தன்	தனவந்தி	வெள்ளாளன்	வெள்ளாட்டி
தூர்த்தன்	தூர்த்தை	வேளாளன்	வேளாட்டி

குருவிக்காரிச்சி, கொல்லைக்காரிச்சி, வெள்ளாட்டிச்சி முதலிய பெண்பாற் பெயர்கள் ஒருபயனுமின்றி இருபெண்பால் விருதி யேற்ற மையின் வழுவாகும்.

தேய்வப் பெயர்.

ஆண்பால்	பெண்பால்	ஆண்பால்	பெண்பால்
இந்திரன்	இந்திராணி	திருமால்	திருமகள்
காமன்	இரதி	நான்முகன்	(சரஸ்வதி)
சிவம்	சத்தி	(பிரம்மா)	
சிவன்	சிவை	பரன்	பரை

அஃறிணைப் பெயர்.

ஆண்பால்	பெண்பால்	பொதுப்பால்
அலவன்	பெடை நண்டு	நண்டு
அன்னச்சேவல்	அன்னப்பெடை	அன்னம்
எருமைக்கடா	எருமைக்கிடாரி	எருமை
கடா	மறி	ஆடு
கடுவன்	மந்தி	குரங்கு
கலை	பிணை	மான்
களிறு	பிடி	யானை
சேங்கன்று	கிடாரிக்கன்று	கன்று
சேவல்	பெட்டைக்கோழி	கோழி

இங்குக் கூறிய அஃறிணையிருபாற் பாகுபாடு வழக்குப்பற்றியது; இலக்கணம் பற்றியதன்று.

இங்குக் கூறாத பிற அஃறிணைப் பெயர்கட்கெல்லாம் ஆண்பாற்கு ஆண் என்பதும், பெண்பாற்குப் பெண் என்பதும் அடையாகச் சேர்க்கப்படும். பெண் என்பது பெட்டை, பெடை என்றும் திரியும். பெட்டை என்பது விலக்கிற்கும் பெடை என்பது பறவைக்கும் பெரும் பாலும் உரியவாகும்.

மறி என்பது உலக வழக்கில் கழுதை குதிரைகளின் பெண்பாலே உணர்த்தும். ஏறு என்பது தூல் வழக்கில் சிங்கம், புலி, மாடு முதலிய வற்றின் ஆண்பாலே யுணர்த்தும்.

இழிவடைந்த சொற்கள்—Degraded Words

சில சொற்கள் வழக்குப்பற்றியும், மக்களின் ஒழுக்கக்குறைபற்றியும் இழிவடைந்துள்ளன. அவற்றை விலக்கல் வேண்டும்.

உ-ம்,

சொல்	முன்னைப்பொருள்	இற்றைப் பொருள்
தாசி	A female devotee	வேசி, விவேகன்
தேவடியாள்	"	" "
சிறுக்கி	சிறுமி	கீழ் மகள்
பயல்	பையன்	கீழ் மகன்

உயர்வடைந்த சொற்கள்—Elevated Words

சில சொற்கள் நாளடைவில் தம் தீப்பொருள் மாறி நற்பொருள் பெற்றுள்ளன. அவற்றை நற்பொருளிற்கொள்ள வேண்டும்.

உ-ம்,

சொல்	முன்னைப்பொருள்	இற்றைப்பொருள்
களி	குடிவெறி	மகிழ்ச்சி

பொருட் டிரிபு—Change of Meaning

சில சொற்கள் தாம் முதலில் குறித்த பொருளை யிழந்து இன்று வேறு பொருள் குறிப்பனவாகும். அவற்றைப் புதுப் பொருளிலேயே வழங்க வேண்டும்.

உ-ம்,

சொல்	முன்னைப்பொருள்	இற்றைப்பொருள்
எண்ணெய்	நல்லெண்ணெய்	oil
(எள் + நெய்)		
பண்டாரம்	ஞானி, துறவி	காலியுடுத்த பிச்சைக் காரன், பூக்காரன்
பரதேசி	அயல் நாட்டான்	பண்டாரம்
போக்கிரி(போக்கிலி) ஏழை		தன்மார்க்கன்
விருந்து	விருந்தான்	விருந்துணவு

சில துணைவினைகள் உடன்பாட்டில் தம் பழம் பொருளையும், எதிர் மறையில் அதை யிழந்தும் இழவாதும் ஓர் புதுப்பொருளையும் உணர்த் துவனவாகும்.

உ-ம்.

உடன்பாடு

எதிர்மறை

செய்ய மாட்டுவேன் - I can do	செய்யமாட்டேன் - I will not do
செய்யக் கூடும் - can do	செய்யக்கூடாது - should not do
செய்யமுடியும் - can do	செய்ய முடியாது - cannot do,
	will not do
செய்யப்படும் - will be done	செய்யப்படாது - will not be
	done, should not do, or should
	not be done.

படாது என்னும் துணைவினை விலக்குப் (Prohibition) பொருளில் எல்லாப் பாற்கும் இடத்திற்கும் ஏற்கும்; நிகழாமை அல்லது கூடாமைப் பொருளில் படர்க்கை ஒன்றன்பாற்கு மட்டும் ஏற்கும்.

உ-ம். 1. அவன், அவள், அவர் } இங்கே வரப்படாது
அது, அவை, } (Impersonal)

2. அது அகப்படாது — It cannot be got or caught.

அது சொல்லப்படாது — It will not be told.

நன்மைக்கும் தீமைக்கும் பொதுவான சில குணப் பெயர்கள் நாளடைவில் பொதுமை நீங்கி, நல்லது அல்லது தீயதைமட்டும் உணர்த்தும்.

உ-ம். மணம், வாசனை — நல்ல வாசனை
நாற்றம், வீச்சம் — தீய வாசனை

இகழ்ச்சிச் சொற்கள்.—Ridiculous Terms.

கிழம், கிழடு போன்ற இகழ்ச்சிச் சொற்களை நீக்கிக் கிழவன் கிழவி போன்ற சிறந்த சொற்களைக் கொள்ளவேண்டும்.

இழிசொற்கள்.—Slang words.

அன்னா! (அந்தா!), ஆச்சு, கண்ணூலம், தவக்களை, தவக்கா, பீச்சங்காய், பெண்சாதி, மச்சான், மச்சாவி, வாச்சே, வாச்சில, வெஞ்சணம் முதலிய இழிசொற்களை நீக்கி உயர் சொற்களை வழங்கவேண்டும்.

வழுஉச் சொற்கள் - Erroneous Words.

பிழை.

திருத்தம்.

அதுகள் - அவை
 அமக்களம் - அமார்க்களம்
 அமயம்போடு - அபயம்போடு
 அமிஞ்சி - அழுமஞ்சி
 அய்யர் - ஐயர்
 அரட்டவாளே - அரைத்தவளை
 அலமேல் - அலர்மேல் (மங்கை)
 அவங்க, அவன்கள் - அவர்கள்
 அறுதலி - அறுதாலி
 ஆத்துக்கு - அகத்துக்கு
 ஆம்படையான் - அகமுடையான்
 ஆம்படையாள் - அகமுடையாள்
 ஈர்கலி - ஈர்கொல்லி
 உருத்து - உரித்து
 உன்னி - உண்ணி
 ஊரணி - ஊருண்ணி, ஊருணி
 எகளை - எதுகை
 எண்ணை - எண்ணெய்
 ஏழரைநாட்டான் - ஏழரையாட்டை
 யான்
 ஏழரைநாட்டுச் சனியன் - ஏழரை
 யாட்டைச்சனியன்
 கடற்கண்ணி - கடற்கன்னி
 கடாரங்காய் - கடாநாரத்தங்காய்
 கண்ட்ராவ் - கண்ணராவ்
 கண்ணலம் - கலியாணம்
 கண்ணுக்கு மாசியாய் - கண்ணுக்
 குள் மாசாய்
 கந்தட்டி - கண்திருவட்டி, கண்
 திருட்டி
 கம்மநாட்டி - கைம்பெண்டாட்டி
 காணும் - காணேன் (தன்மை
 ஒருமை)

பிழை

திருத்தம்.

காணேன் (தன்மைப்
 பன்மை)
 காணவில்லை (படர்க்கை)
 குதவளை, குரவளை - குரல்வளை
 குறுண - குறுநெய்
 சாற்றுக்கவி - சாத்துக்கவி
 சிலது - சில
 சிறுவாடு - சிறுபாடு
 சீர்காழி - சீகாழி
 சீர்மை - சீமை
 சுய்யம் - சுழியம், சுசியம்
 சூசுவா - சிவசிவா
 செத்தபொறு - சற்றேபொறு
 செவத்தில, சுவத்தில - சுவரில்
 தலகாணி - தலையணை
 தவக்களை - தவளை
 தாவடம் - தாழ்வடம்
 (மாட்டுத்) தாவணி - தாம்பணி,
 தாமணி
 தாவல, தாவளை, தேவல - தாழ்
 வில்லை, தாழ்வில்லை
 தாவாரம் - தாழ்வாரம்
 திருவவதரித்தார் - திருவவதாரஞ்
 செய்தார் (திரு
 என்பது பெயர்
 ரொடு மட்டுஞ்
 சேரும்).
 திருவாத்தான் - திருவையாற்றான்
 திரோகம் - தேகம் (வ)
 தின்மை - தீமை
 துபாவத் - துவிபாவத்
 தீட்டுக்கவி - சீட்டுக்கவி
 நசுகுணி - நசுக்குணி, நசுங்குணி

பிழை

திருத்தம்.

நடலம் - நடம், நடனம்

நஞ்சை - நன்செய்

நாத்துணை - நாத்துணை

நாராங்கி - நாதாங்கி

நீச்சுத்தண்ணீர் - நீற்றுத்தண்

ணீர்

நீத்துப்பாவுகம் - நீற்றுப்பாகம்

நீராவி - நீர்வாவி

நெருப்பிளந்து போகிறது - நெருப்

பெழுந்து வேகிறது

நொங்கு - நுங்கு

படலம் - படம் (Picture)

பண்டுவர் - பண்டிதர்

பதியம் - பதிகம்

பலது - பல

பண்ணாக்குழி - பண்ணாக்குழி,

பள்ளாக்குழி

பாவக்காய் - பாகற்காய்

புளவரத்தான் - பிழை பொறுத்

தான்

புஞ்சை - புன்செய்

பெத்தியா பெத்தியா - பார்த்தாயா

பார்த்தாயா

பொம்பிளை - பெண்பிள்ளை

மசி - மை

மதமதாழி - மூதுமைத்தாழி, மூது

மக்கட்டாழி

மாங்காமரம் - மாமரம்

மாஸ்திகல் - மகா சதிக்கல்

மானம்பார்த்த பூமி - வானம்

பார்த்த பூமி

மானாங்காணியா - வானாங்காணியாய்

மானாமாரி - வானாவாரி

பிழை

திருத்தம்.

முயற்சித்தான் - முயன்றான்

மொழுகடி - மகிழடி

ரங்கன், ரொங்கன் } - அரங்கன்
இரங்கன்

ரண்டகம் - இரண்டகம்

ரம்பம் - அரம்பம்

ராகம் - அராகம், இராகம்

ராவு - அராவு

ரெம்ப, ரொம்ப - நிரம்ப

ரேழி - இடைசுழி, இரேழி

லக்கம், லெக்கம் - இலக்கம்

லம்பு - அலம்பு

லெக்கு - இலக்கு

(ஒரு) வடியாய் (வருகிறது) - படி

யாய்

வரக்குள்ள - வரற்குள்ளே

வரச்சே, வரச்சில - வருகை

யிலே

வாக்கப்படு - வாழ்க்கைப்படு

வாணீர் - வாய்நீர்

வாணூல வாங்குகிறார் - வாழ்நாளே

வாங்குறார்

வாய்வு - வாயு

விடியங்காட்டி - விடியக்

காட்டி

விரால் - வரால்

விளார் - வளார்

வெள்ளங்காட்டி - வெள்ளெனக்

காட்டி

வேஷ்டி - வேட்டி

வேணும் - வேண்டும்

வேணுமாய்க் } வேண்டுமென்று

கேட்டுக்கொ } கேட்டுக்கொள்கி

ள்கிறோம் } ரோம்

சில முறைப்பெயர்களின் விளிவேற்றுமைகள் முதல் வேற்றுமைக்குப் பதிலாக வழங்கி வருகின்றன. அவை வழக்கு நோக்கி அமைக்

கப்படும். ஆனால், அவற்றுக்குமேல் உயர்வு கருதி ரகரவொற்றுச் சேர்ப்பது வழுவாகும். உயர்வுப்பன்மைவிகுதி முதல் வேற்றுமை யோடுதான் சேரும்.

அம்மாள், அக்காள் என்பன வீளி வேற்றுமையுடன் ளகரமெய் சேர்ந்தவை. தங்கா, தங்காள் என்பன வழு.

உ-ம்.

1-ம் வே.	8-ம் வே.	பிழை	திருத்தம்
ஐயன்	ஐயா		
அப்பன்	அப்பா	அப்பார்	அப்பனார்
அண்ணன்	அண்ணா	அண்ணார்	அண்ணனார்
மாமன்	மாமா		

அண்ணன்காரன், அக்காக்காரி என்று முறைப் பெயர்களுடன் காரன், காரி யீறுகளைச் சேர்ப்பதும், வரப்பட்ட, போகப்பட்ட என்று செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளைச் செயப்பாட்டு வினைகளாகக் கூறுவதும், என்னங்க, வந்தானுங்க என முன்னிலைக்குரிய 'உங்கள்' (உம் + கள்) விகுதியைப் படர்க்கைச் சொல்லொடு சேர்த்துக் கூறுவதும், சும்மாயிரு என்னும் பொருளில் பேசாமலிரு என்று சொல்லுவதும் வழுவாகும்.

நீன், மேக்கு, சிலை முதலிய சொற்கள் வழுவாகக் கருதப்பட்டினும் வழுவல்ல.

சில சொற்றொடர்கள் உலக வழக்கில் மிகைபடக் கூறல் (Redundancy) ஆக வழங்கி வருகின்றன.

உ-ம்.

பிழை	திருத்தம்
அரைஞாண் கயிறு, கொடி	அரைஞாண்
ஆண்பிள்ளைப் பிள்ளை	ஆண்பிள்ளை
,, ஆள்	ஆடவன், ஆண்பிள்ளை,
காரான் பசு	காரா, காரான்
பெண்பிள்ளை ஆள்	பெண், பெண்டு
பெண்பிள்ளைப்பிள்ளை	பெண் பிள்ளை
மாங்காய்ப் பழம்	மாம்பழம்
வெந்நீர்த் தண்ணீர்	வெந்நீர்

மருஉச்சொற்கள் - Disguised and Corrupted words.

அகங்காரம் - ஆங்காரம், அதிகமான் - அதியமான், அருமருந் தன்ன - அருமந்த, அவிழ் - அவிழ்து - அவிழ்தம் - அமிழ்தம் - அமுதம் அவிழ்து - அமிழ்து - அமுது, ஆள்வார் - ஆழ்வார், இயல் - ஏல்,

இராக்கதன் - இராக்கன் - அரக்கன், (இ)ராமம் - நாமம், காடுகிழாள் -
காடுகள், காமம் உறு - காமுறு, காமம்மருவு - காமரு - காமர்,
கிடங்கு - கிட்டங்கி, கிழவன் - கிழான், கொன்கொம்பு - கொளு
கொம்பு - கொழுகொம்பு, கோபாலம்-கோப்பாளம், (வழு) கோர் - கோ,
கோர்வை - கோவை, சார்த்து - சாத்து, சீர்த்தி - கீர்த்தி,
ஸ்மரண-சுரணை - சுணை, சுருதி - சுதி, சுமையடை - சும்மாடு, தம்ப்பன்
தகப்பன், திரு - ஸ்ரீ, சீ; துணை - தனை, எத்துணை - எத்தனை,
நியமி - நேமி, பகுதி - பாதி, படாக்கை - பதாக்கை, பரிகாரி - பரியாரி;
பறண்டு - பிறுண்டு, பெயர் - பேர், பெயரன் - பேரன், பெருமகன் -
பெருமான் - பெம்மான் - பிரான், பெருமாட்டி - பிராட்டி, பேர்த்தி -
பேத்தி, பொழுது - போழ்து - போது, மணவாட்டி - மணாட்டி, மண
வாளன் - மணாளன், மயல் - மால், மருமகன் - மருமான் - மருகன்,
மருமகன் - மருமான் - மருகி, மார்யாப்பு - மாராப்பு, மிகு - மீ, மிகுதி -
மீதி, முகக்கூடு - முக்காடு, முகட்டுப்பூச்சி -
மோட்டுப்பூச்சி - மூட்டைப்பூச்சி - மூட்டை, முகனை - மோனை, மூஞ்
செவி (மூஞ்சி + எவி) மூஞ்சரு-மூஞ்சறு - மூஞ்சுறு, மேல் - மே, மீ;
மைந்தன் - மைஞ்சன் - மஞ்சன், வரணம் - வருணம், வாழ்நன் -
வாணன், விகிதம் - வீதம், வியர் - வேர், விழு - வீழ், விழுது - வீழ்து
(வெந்த + ஆணம்) வெந்தாணம் - வெஞ்சாணம் - வெஞ்சணம் - வெஞ்
சனம்; வேண்மகள் - வேண்மான், வேய்வு - வேவு.

இடப்பெயர் மருஉ.

அமராபதி - அமராவதி, அளகாபுரி - அளகை, ஆற்றூர் - ஆறை,
உஜ்ஜயினி - உஞ்சை, உறையூர் - உறந்தை, எருசலேம் - எருசலை,
சாலேம், கரிவல்லம் வந்தநல்லூர் - கருவை, களத்தூர் -
களந்தை, காஞ்சிபுரம் - காஞ்சி - கஞ்சி - கச்சி, * காளிக்கட்டம் -
கல்கத்தா (Calcutta), கும்பகோணம் - குடந்தை - குட மூக்கு, கை
லாயம் - கலை, கோயம்புத்தூர் - கோவை, * கோழிக்கோடு - கள்
ளிக்கோட்டை, சனகாபுரம் - சனகை, * செங்கழுநீர்ப்பட்டு - செங்
கற்பட்டு, சென்னப்பபட்டினம் - சென்னபட்டினம் - சென்னை,
சேரன் மாதேவி - சேர் மாதேவி, சேற்றூர் -
சேறை, சோழநாடு - சோணாடு, சோழபுரம் - சோளபுரம்,
சோழன்வந்தான் - சோளவந்தான், தஞ்சாக்கூர் - தஞ்சை, தஞ்சாவூர் -
தஞ்சை, திரிசிராப்பள்ளி - (திரிசிரபுரம்) - திருச்சிஞ்சிப்பள்ளி-திருச்சி,
(திரு)ச்செத்தூர் - செத்தில்; (திரு)நெல்வேலி - நெல்லை; திருவாவடு,
துறை - துறைசை; திருவிதாங்கூர் - திருவாங்கூர்; துவாரகை-துவரை;

தொண்டைமான்நாடு - தொண்டைநாடு; நாகபட்டினம்-நாகை; பட்டினம் - பட்டினம் - பட்டணம்; பல்லவபுரம் - பல்லாவரம்; பாண்டவர் மங்கலம் - பாண்டமங்கலம்; பாண்டியநாடு - பாண்டி நாடு; புதுச்சேரி - புதுவை; புத்தூர் - புதூர்; பூவிருந்தவல்லி - பூந்தமல்லி; பெண்ணாகடம் - பெண்ணாடம்; பெத்தகேம் - பெத்தலை, பெத்தேல்; பொதியில் - பொதியம் - பொதிகை; மகாமல்லபுரம் - மகாபலிபுரம், மயிலாப்பூர் - மயிலை; மலையமான் நாடு - மலாடு; மழவராயன் பட்டினம் - மழவை; மாயூரம் - மாயவரம்; விருதுநகர் - விருதை; வீரகோளன்புத்தூர் - வீராளம்புத்தூர்; வைகுந்தம் - வைகுண்டம்.

* இக்குறியிடப்பட்டவை இப்போது வழக்கற்றவை.

கோடி (கோடைக்கானல்), ஊட்டி (உதகமண்டலம் - Ottakamund) முதலிய ஆங்கில மருஉக்களை அகற்றல்வேண்டும்.

குறைச் சொற்கள் - Loss of Letters

i. முதற்குறை - Apheresis; கனல் - அனல்; கன்று - அன்று (ஏ); கோநாய் - ஓநாய்; சமண் - அமண்; சமரம் - அமரம்; சமர்-அமர்; சமையம்-அமையம், சிப்பி - இப்பி; சுளுக்கு - உளுக்கு; சேமம் - ஏமம்; தழல் - அழல்; தாமரை - மரை; திமில் - இமில்; நணுகு - அணுகு; நண்-அண்; நண்ணு - அண்ணு; நும் - உம்; நுங்கள் - உங்கள்; நுமர் உமர்; நுன் - உன்; புலர் - உலர்; மலர் - அலர், மிளை - இளை; யாக்கை - ஆக்கை, யாடு - ஆடு; யாப்பு - ஆப்பு; யாமை - ஆமை, யார் - ஆர், யாளி - ஆளி, யாளை - ஆளை, யாறு - ஆறு, வளை - அளை.

ii. இடைக்குறை—Syncope

இலங்கு - இலகு, உருண்டை - உண்டை, ஊஞ்சல் - ஊசல், கூண்டு - கூடு, தேய்வட்டை - தேய்வடை, தொள்ளை - தொளை, பூண்டு - பூடு, பெட்டை - பெடை, விலங்கு - விலகு.

iii. கடைக்குறை—Apocope

உம்பின் - உம்பி, எம்பின் - எம்பி, தம்பின் - தம்பி, நும்பின் நும்பி.

போலி — Interchange and Permutation of Letters.

அ-ஆ: அளவு - அளாவு, உலவு - உலாவு, கடம் - கடாம், கடவு - கடாவு, குலவு - குலாவு, சுலவு - சுலாவு, துழவு - துழாவு, நடத்து - நடாத்து, நிலவு - நிலாவு, படம் - படாம், பரக்கு - பராக்கு, பரவு - பராவு, வளவு - வளாவு, விரவு - விராவு, வினவு, வீனவு.

அ—ஐ அரசன் - அரைசன்

ஐ—அ சமையம் - சமயம், நிலைமை - நிலமை, பையல் - பயல்,
பையன் - பயன், மையல் - மயல்.

ஐ—அய் கைலை - கயிலை, வைரம் - வயிரம்,

ஒ—அவ் ஒளவை - அவ்வை

ச—ய அரைசன் - அரையன், கலசம் - கலயம், கைலாசம் - கைலா
யம், சாரம் - யாரம், தேசம் - தேயம், நாராசம் - நாராயம்,

ட—ர படவர் - பரவர், முகடி - முகரி.

ந—ரு ஐந்தூறு - ஐஞ்ஞாறு, நயம் - நூயம், நாண் - நூண், நாயிறு -
நூயிறு, பைந்நீலி - பைஞ்ஞீலி.

ப—வ பகு - வகு, பதி - வதி, படிவம் - வடிவம்.

ம—ந முகம் - நுகம், முனி - நுனி, முனை - நுனை.

ம—வ குமி - குவி, மிஞ்சு - விஞ்சு, மீறு - வீறு, மேய் - வேய்.

ம—ன அறம் - அறன், கடம் - கடன், கலம் - கலன், குணம் -
குணன், குலம்-குலன், பயன்-பயன், புலம் - புலன், புறம்
புறன்.

ய—ச அயர் - அசர், இபை - இசை, ஈயல் - ஈசல், கயம் - கசம்,
குயவன் - குசவன், கைகேயி - கைகேசி, நெயவு - நெசவு
நேயம் - நேசம், பிபை - பிசை, வயம் - வசம்.

ர—ல இருப்பை - இலுப்பை.

ல—ர குடல் - குடர், குதில் - குதிர், சாம்பல் - சாம்பர், பந்தல் - பந்
தர், போக்கிலி - போக்கிரி.

ல—ள கம்பலம் - கம்பளம், செதில் - செதிள், திமில் - திமிள், மங்க
லம் - மங்களம், மதில் - மதிள்.

வ—க குவை - குகை, சிவப்பு - சிகப்பு, சாவ - சாக, செய்வேன் -
செய்கேன், தாவம் - தாகம், படவு - படகு.
கெருடன், கொர்வம், தெரிசனம், பிச்சு, (பித்து), வைச்ச
(வைத்த) முதலிய போலிகள் வழுவும், அசிரை, உசரம், உசிர்,
பசன், மசங்கு முதலிய போலிகள் இழிவழக்குமாகும்.

இலக்கணப் போலி.

கோவில் - கோயில், சதை - தசை, விசிறி - சிவிறி, வைசாகி -
வைகாசி, சும்மாவிரு - சும்மாயிரு.

போலித்திரிபு.

இகல் - இசல் (to compete); ஈந்து - ஈஞ்சு; உடம்பிறந்தான் - உடன்பிறந்தான் - உடப்பிறந்தான்; என்னவோ - என்னமோ; ஐந்து - அஞ்சு; கூதல் - கூதிர்; கை - கய - கசு; கோடரி - கோடாரி, கோடாவி; கோடு - கோணு; கௌதாரி - கவுதாரி - கதுவாலி; சேலை - சீலை; திறம், திறன், திறல்; துருக்கர், துலுக்கர்; நீத்து, நீச்சு; நீந்து, நீஞ்சு; பக்கம் - பக்கல்; பையன், பையல், பயல்; மறம், மறன், மறல்; மைந்தன், மஞ்சன்; வண்டி, பண்டி; வாயில், வாயல், வாசல், வாய்தல்; விதை, விரை.

பல்வடிவச் சொற்கள் - Poly forms of words.

அக்கை, அக்கான், தமக்கை; அங்கு, ஆங்கு; அடைமானம், அடைவு, அடவு, அடகு; அண்ணன், அண்ணாச்சி, அண்ணத்தை, தமையன்; அண்மை, அணிமை; அம்மை, அம்மாள்; அரண், அரணம்; அரா, அரவு, அரவம்; அவகாசம், சாவகாசம்; அவை, அவையம்; அற்பசி, ஐப்பசி; ஆ, ஆன்; ஆசனம், ஆதனம்; ஆசிரியன், ஆசான்; ஆன்மா, ஆத்துமா, ஆத்துமம்; இங்கு, ஈங்கு; இடக்கு, இடக்கர்; இடம், இடை; இயேசு, ஏசு; இரா, இரவு, இராத்திரி; இருள், இருட்டு; இலை, இலக்கு; இறப்பு; இறவாணம், இறவு; இரா, இரல், இராட்டு; உச்சி, உச்சம்; உடல், உடம்பு; உடுக்கு, உடுக்கை; உடு, உடுத்தி; உத்தரம், உத்திரம், (துண்); உத்தரவு, உத்திரவு, உத்தரம், உத்தாரம்; உபாத்தியாயர், வாத்தியாயர், வாத்தியார்; உரு, உருவு, உருவம்; உலாவு, உலாத்து; எலுமிச்சை, எலாமிச்சை; எழு, எழுப்பு; என், என்ன, என்னை; ஒட்டகம், ஒட்டை,

ஒப்புவி, ஒப்பி; ஒருவன், ஒருத்தன்; ஒன்பது, ஒன்பான்; ஒணன், ஒந்தான், ஒந்தி, ஒதி; கடிகை, கடகம்; கடிகை, கடிகாரம்; கடிதம், கடிதாசி; கடை, கடைசி; கணிதம், கணக்கு; கதவு, கதவம், கதவல்; கருடன், கலுழன்; கருப்பு, கருத்தை, கருவல், கருமை; கருமம், கன்மம்; கர்த்தா, கர்த்தன்; கவி, கவிதை; கழாய், கழை; களம்பழம், களாம்பழம், களாப்பழம்; களா, களவு; கனா, கனவு; காக்கை, காகம்; காதம், காவதம்; கால், காலம், காலை; காவிரி, காவேரி; கிழம், கிழி; குச்சு, குச்சி; குச்சு, குஞ்சம்; குஞ்சு, குஞ்சி; குடம், குடக்கு; குடுக்கை, குடுவை; குடும்பி, குடமி; குடும்பு, குடும்பம்; குட்டு, கொட்டு; குணம், குணக்கு; குமாரி, குமாரத்தி; குவை, குவால், குவியல், குப்பல், கும்மல்; குழவு, குழவி, குழந்தை; குழு, குழுஉ; குளிர்ச்சி, குளிர்மை; குள்ளம், குள்ளல், குள்ளை; குறும்பி, குறும்பி; குற்றம், குத்து;

குன்று, குன்றம்; கூடகாரம், கூடாரம்; கூவல், கூவம்; கூற்று, கூற்று
 வன், கூற்றம்; கொசு, கொசுகு, கொதுகு; கொப்பூழ், கொப்புன், தொப்
 பூழ், தொப்புன்; கொம்பு, கொப்பு (branch): கோ, கோன்; சகடு,
 சகடம், சாகாடு; சக்கரை, சர்க்கரை, சருக்கரை; சட்டம், சட்டகம்; சது
 ரம், சதுக்கம், சமுக்கம், சவுக்கம்(வ); சமம், சமானம்; சமர்த்து, சாமர்த்
 தியம்; சரண், சரணம்; சரிதை, சரித்திரம்; சாணி, சாணம்; சாந்தம்,
 சந்தனம்; சாமான், சாமானம்(ஹி); சாயுங்காலம், சாயங்காலம், சாயுந்த
 ரம், சாயந்தரம்; சிவப்பு, சிவலை, சிவத்தை, செம்மை, செக்கர்; சிறார், சிறு
 வர்; சிறை, சிறகு; சுப்பி, சுப்பல்; சுள்ளை, சூளை; சுறா, சுறவு, சுறவம்;
 சூடாமணி, சூளாமணி; சொட்டை, சொத்தை; செம்மை, செவ்வை,
 செப்பம்; சொற்கேட்டான், சொக்கட்டான்; தங்கை,
 தங்கச்சி; தட்டான் பயறு, தட்டைப்பயறு; தந்தை, தாதை;
 தபம், தவம், தபசு, தவசு; தப்பு, தப்பிதம்; தயை, தயவு (வ);
 தருமம், தன்மம்; தழல், தணல்; தாவு, தாண்டு; திரணை,
 திண்ணை; துண்டு, துண்டம்; துளி, துள்ளி, துமி; துலா, துலை, துளசி,
 துளவு, துளவம், துளாய், துழாய்; துறட்டி, தோட்டி; தூண், தூணம்;
 தெய்தி, தேதி; தெண்ணை, தெங்கு; தோட்டி,
 தோட்டில்; தொள், தொடு, தோண்டு; தொலை, தொலைவு; தொள்ளை,
 தொளை, துளை; தொறும், தோறும்; தோல், தொலி; தோன்று, தோற்று
 நடு, நடுவண், நாப்பண்; நடம், நடம், நடனம், நாட்டியம்; நடம்,
 நடடி; நண்பு, நட்பு; நலம், நன்மை; நறா, நறவு, நறவம்; நனா, நனவு;
 நா, நாவு, நாக்கு; நாயகன், நாயன்; நாயக்கன், நாய்கன்; நாரத்தை,
 நாரந்தம்; நான்கு, நாலு; நிதி, நிதியம்; நிலா, நிலவு; நின், நுன், உன்;
 நீல், நீலம்; நுனி, நுதி; நெஞ்சு, நெஞ்சம்; பச்சை, பசுமை, பைமை;
 படிவம், வடிவம், வடிவு; பண்டசாலை, பண்டகசாலை; பரவு, பராவு, பரசு;
 பரிட்சை, பரிச்சை (வ); பா, பாட்டு; பாசம், பாசி; பிடர், பிடரி; புட்டி,
 புட்டில்; புலை, புலால், புலவு; புழுகு, புனுகு; புறா, புறவு, புறவம்; பூனை,
 பூசை; பெடை, பெட்டை, பேடு; பெட்டி, பெட்டகம்; பெண், பெண்டு;
 பொத்தகம், புத்தகம்; மகாமகம், மாமாங்கம்; மகிழ்கன், மகிணன்;
 மங்கலியம், மாங்கலியம்; மடம், மடமை; மதி, மதியம்; மத்திமம்,
 மத்திபம் (வ); மத்தியானம், மதியம்; மனம், மனது, மனசு; மனிதன்,
 மனுடன் (வ); மன்று, மன்றம்; மார், மார்பு, மருமம்; மாதம், மாசம்;
 முத்து, முத்தம்; முழவு, முழா; முழுது, முழுவது, முழுவன்; முன்றில்,
 முற்றம்; ரூபா, ரூபாய்; வலி, வலிமை, வலுவு; வலாட்டியன், பலாட்டி
 யன்; வன்மை, பலம், வல்லமை, வல்லபம்; வழமை, வழக்கம்; வளை,
 வளைவி, வளையல்; வாணிகம், வாணிபம், வணிகம்; வாய்பாடு, வாய்ப்
 பாடு; (விஷ்ணு) விட்டுணு, விண்டு; விட்டி, விட்டில்; வித்து, விதை;

விழா, விழவு; விளா, விளவு, வெள்ளில்; வெள்ளை, வெளுப்பு, வெண்மை; வேடன், வேடுவன், வேட்டுவன்; வேட்டம், வேட்டை; வேண்டாம், வேண்டா.

தொழிற்பெயர்கள் விசுதி மாறும்போது வேறு வடிவாகத் தோன்றும். சில விசுதிகட்குப் பொருள்மாறும்; சில விசுதி கட்குப் பொருள் மாறா.

உ-ம். வினைப்பகுதி தொழிற்பெயர்கள்

i. கொள் கொள்ளல், கொள்கை,

ii. வஞ்சி வஞ்சம், வஞ்சனை, வஞ்சகம்

பன்முறைச் சொற்கள் - Alternative forms of Words and Phrases.

பெயர்ச்சொல்.

முன்கை, முன்னங்கை; வருவாய், வருமானம்

வேற்றுமை.

4-ம் வே. அவற்கு, அவனுக்கு (ஒருமை)

அவர்க்கு, அவருக்கு } பன்மை அல்லது
அவர்கட்கு, அவர்களுக்கு } உயர்வுப் பன்மை

வினைப்பகுதி, வினைமுற்று, வினையடிப்பெயர்.

ஆ; ஆகு; ஆயிற்று, ஆயினது, ஆனது; உடையது, உடைத்து ஏற்கா, ஏலா; சிறியது, சிறிது; நகு, நகை; நக்கான், நகைத்தான்; நினைந்தான், நினைத்தான்; நினைவு, நினைப்பு (ஞாபகம்); போ, போகு, போது; போகடு, போடு; போனான், போயினான், போந்தான், போகினான்; விடுத்தான், விட்டான்.

பல வினைகளின் புடைபெயர்ச்சி (Conjugation) ஒன்றுபோலிருப்பதால், இங்குக் கூறியவற்றுட் சிலவற்றை வாய்பாடுகளாகவே கொள்க. பின் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

சில ஒன்றன்பாற் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் அது, து என்னும் இரு விசுதிகளையும் ஏற்கும்.

உ-ம்.

அன்னது, அற்று (அன் + து); கண்ணது, கட்டு (கண் + து); தன்மையது, தன்மைத்து; தானது, தாட்டு (தான் + து); பாலது, பாற்று (பால் + து).

ண், ற், ல், ழ், ள், ன் என்ற மெய்யீற்று வினைப் பகுதிகள், புடை பெயர்ச்சியில் நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் உகரச்சாரியை பெற்றும் பெற்றதும் வரும். வழக்கறிந்து கடைப்பிடிக்க.

உ.ம். நி. காலம்

உண்ணுகிறான், உண்கிறான்
சோருகிறான், சோர்கிறான்
சொல்லுகிறான், சொல்கிறான்
அமிழுகிறான், அமிழ்கிறான்
கொள்ளுகிறான், கொள்கிறான்
தின்னுகிறான், தின்கிறான்

எ. காலம்.

உண்ணுவான், உண்பான்
சோருவான், சோர்வான்
சொல்லுவான், சொல்வான்
அமிழுவான், அமிழ்வான்
கொள்ளுவான், கொள்வான்
தின்னுவான், தின்பான்

பெயரெச்சம்.

ஆன, ஆகிய, ஆய; போந்த, போதிய, போதுமான; போன, போகிய, போய், போந்த.

வினையெச்சம்.

ஆய், ஆக (உ-ம். விரைவாய், விரைவாக); ஆய், ஆகி; இருக்க, இருப்ப; என்று, என; செய்ய, செய; செய்யின், செயின்; தாய், தாவி; வா, வாற்கு, வருதற்கு, வருவதற்கு; வரின், வந்தால், வந்தக்கால்.

சில வினைகள் எதிர்மறையில் வலிமிக்கும் மிகாதும் இரு வடிவாய் நிற்கும்.

உ-ம்.

பெ. எ.

வி. எ.

வி. மு. (ஒன்றன்பால்)

இராத, இருக்காத

இராமல், இருக்காமல்

இராத, இருக்காத

இடைச்சொல்.

But - ஆயின், ஆனால்; Either...or - ஆவது, ஆகிலும், ஆயினும், ஆனாலும், ஆதல், ஆக, எனினும், ஏனும்.

சொன்மயக்கம் - Confusion of Words.

பின்வருஞ்சொற்களை ஒன்றோடொன்று மயக்குதல் கூடாது. அரிவாள், அறுவாள்.

பொருள்களைச் சிறிதாயிரியும் வாள் அரிவாள். (அரிவாள்மனை)

பொருள்களை அறுக்கும் வாள் அறுவாள். (வெட்டறுவாள்)

அரைப்படித்தவன் - குறைவாகக் கற்றவன் அறப்படித்தவன் - முற்றக்கற்றவன்.

அல்ல, இல்லை.

ஒன்று இன்னொன்றல்லாமையை அல்ல என்னுஞ் சொற்குறிக்கும் ; ஒன்று ஓரிடத்திலின்மையை இல்லை என்னுஞ் சொற் குறிக்கும்.

உ-ம். அவன் இராமன் அல்ல - He is not Rama.

இராமன் இங்கே இல்லை - Rama is not here.

அவன் இராமனில்லை என்பது வழு. இதில் இராமன் என்பது இராமனாய் என்று எச்சப்பொருள்படின வழாநிலை.

அவசரம் - Urgency. அவசியம் - Necessity.

அளி - ஏ - present. கொடு - ஏ. give.

ஊர்கோலம் - ஊரை வலமாகச் சுற்றாமல் ஊர்ந்து செல்லல்.

ஊர்தல் = வாகனத்திற் செல்லல், பையச் செல்லல்.

ஊர்வலம் - ஊரை வலமாகச் சுற்றதல்.

கட்டடம் - binding. setting, construction. கட்டிடம் - building.

கருப்பு - blackness. கறுப்பு - rage, darkening of the face through anger.

குமரன் - இளைஞன், வீரன். குமாரன் - மகன்.

குமரி - இளையன், வீரி. குமாரி - மகள்.

குற்றஞ்சாட்டு - accuse. குற்றஞ்சாற்று - tell the crime.

சவரஞ்செய்தேன் (பிறர்க்கு). சவரஞ்செய்துகொண்டேன்

(எனக்கு).

கொள் - Reflexive sign.

தகப்பனார் - ஒருமை (உயர்வுப்பன்மை). தகப்பன்மார் - பன்மை

தாழ்மை - humility. தாழ்வு = இழிவு, கீழ்மை.

திஞ்சுவை = இனியசுவை. திச்சுவை = தீயசுவை.

தேன் + சுவை = தேஞ்சுவை, திஞ்சுவை.

தி (திமை) + சுவை = திச்சுவை.

இத்தகைய தொடர்களில் மெலிதோன்றுமிடத்து இனிமைப் பொருள்; வலிதோன்றுமிடத்துத் தீமைப் பொருள்.

தின் - தின்பண்டம், தினி - விலங்குணவு, சாப்பாடு - மக்களுணவு.

தேர்ந்தெடு ஏ. examine and select. தெரிந்தெடு - ஏ. select, elect.

நட்டு - ஏ. fix in the earth. நாட்டு - ஏ. establish.

சிறுத்து - ஏ. stop, post, make anything stand. சிறுவு - ஏ. establish.

பண்டுகை - வீட்டிற் கொண்டாடப்படுவது. திருவிழா - வெளியே கொண்டாடப்படுவது.

பருமை - bulk. பெருமை - greatness, dignity, pride, excess, increase.

புறக்கடை - backyard. புழைக்கடை - narrow passage. பூக்கொல்லை = flower garden, பூங்கொல்லை - அழகிய தோட்டம்.

இத்தகைய தொடர்களில் பூ என்பது மலரைக்குறிப்பின் பெரும் பான்மை வலியும் சிறுபான்மை மெலியும் மிகும்; அழகைக் குறிப்பின் மெலியே மிகும்.

பொருள் - object, substance, matter, subject. காரியம் - effect, purpose, deed, affair

மாமன் - father-in-law. அம்மான் - maternal uncle.

மாமி - mother-in-law. அத்தை - paternal aunt.

மிக்க - பெ. ஏ. மிக - வி. ஏ.

உ-ம். மிக்கவூண், மிகவுண்டான்

மயில் - peacock, மைல் - mile

யாது - எது.—

சிறிதும் அறியாப்பொருளைப்பற்றி யாது என்றும், சிறிது அறிந்த பொருளைப்பற்றி எது என்றும் வினவல் வேண்டும். இங்ஙனமே யார், எவர் என்பனவும்.

வருமானம் - Proper income. வரும்படி - Additional income.

வழக்கம் - habit, custom. பழக்கம் - practice, acquaintance.

விரி - ஏ. give the details of. விரி - ஏ. expand.

சொற்குறுக்கம் - Abbreviations.

மாணவர் வியாசங்களில், மகா-ரா-புரீ, ஸ்ரீ, மீ, உ, ரு. - அ. - பை, கி. மு., கி. பி. என்ற குறுக்கங்களைத் தவிரப் பிற குறுக்கங்களிருத்தல் கூடாது.

பெருந்தொகைகளைக் குறிப்பிடும்போது, ஐஞ்சொல்லுள் அமைபவற்றை எழுத்தாலும், பிறவற்றை எண்ணாலும் குறிக்கலாம்.

உ-ம். நாலாயிரத்தெழுதூற்றென்று, 23714

III சொற்றொடரியல் - Syntax.

வாக்கிய அமைப்பு - Structure of Sentence.

1. சொன்முறை - Order of Words.

ஒரு வாக்கியத்தில் எழுவாய் முன்னும் பயனிலை பின்னும் செயப்படுபொருள் இடைபுமிருத்தலே இயல்பான முறையாகும். உ-ம். சம்பந்தர் சமணரை வென்றார்.

எழுவாயில்லாது ஒரு வாக்கியமும் எழுதுதல் கூடாது. தற் கூற்றில் (Direct Speech) மட்டும் தன்மை முன்னிலை எழுவாய்கள் தொக்கு நிற்கலாம்.

2. முறைமாற்று - Hyperbaton or Inverted Order

சில வாக்கியங்களில் வற்புறை (emphasis) நிமித்தம் வாக்கிய வுறுப்புக்கள் முறை மாறி வரும்.

உ-ம். கண்டேன் சீதையை. அடித்தான் இராமன்.

3. சொல்லிடையீடு—Inter-verbal Space.

சொற்கட்கிடையில் போதுமான இடம் விடல் வேண்டும். இல்லாவிடின், உரைஞன் அல்லது எழுத்தாளன் கருதிய தொடர்கள் வேறு தொடர்களாக மாறிவிடலாம்.

உ-ம். அரிசி, வசம்பு — அரிசிவசம்பு

4. முன்மைநிலை — Priority.

தழுவுகின்ற சொற்களும் சொற்றொடர்களும், தழுவப்படுகின்ற சொற்கட்கும், சொற்றொடர்கட்கும் முந்தவேண்டும்.

உ-ம். தம் தாய் தந்தையர் பெயர் ஆதி பகவன் என்பதைத் திருவள்ளுவர் தம் முதற் குறளாற் குறிப்பித்தார் என்பது, திருவள்ளுவர் தம் தாய் தந்தையர் பெயர் ஆதிபகவன் என்பதைத் தம் முதற் குறளாற் குறிப்பித்தார் என்றிருத்தல் நலம்.

அறிவும் தொழிலும் பற்றிய சிறப்புப் பெயர், இயற்பெயர் (Proper Name) க்கு முன்னும் பின்னும் வரலாம்; முன்வரின் இயல்பாம்; பின்வரின் இயற்பெயர் சிலவிடத்து விகாரமாம்.

உ-ம். புலவன் வள்ளுவன், வள்ளுவப் புலவன்

ஆசிரியர் பிரகாசம் சாமுவேல், பிரகாசம்சாமுவேலாசிரியர்.

5. அண்மைநிலை—Proximity.

தழுவுகின்ற சொற்களும், சொற்றொடர்களும், தழுவப்படுகின்ற சொற்கட்கும், சொற்றொடர்கட்கும் முந்துவதுடன் இயன்றவரை அணித்தாயுமிருத்தல் வேண்டும்.

நீ வந்த காரணத்தை என்னிடம் சொல் என்பதை, நீ என்னிடம் வந்த காரணத்தைச் சொல் என்று மாற்றினாற் பொருள் மாறுதல் காண்க.

எண்ணுப் பெயர்கள் பிறசொற்களோடு கூடிப் பெயரைத் தழுவும் போது, பிற சொற்கள் பிளவுபடாது ஒரு தொடராயிசைப்பின் அவற்றுக்கு முன்னும், அவை பிளவுபட்டு இரு தொடராயிசைப்பின் அவற்றுக்கிடையும், ஒரு தொடரேனும் நெடுந்தொடராய்ப் பெயரெச்சத்தில் முடியின் அதற்குப் பின்னும் நிற்கும்.

உ-ம். ஒரு நல்ல தென்னாட்டுத் தமிழ்ப் பையன்—முதல்

செந்தமிழாக்கம் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் } இடை
பேனும் ஒரு நல்லிசைப்புலவர். }

தன் காலத்தை வீணுக்க கழிக்கும் ஓர் இளைஞன்—கடை
நல்ல ஒரு பையன் என்பது தவறு. தழுவப்படுவது அஃறிணைப் பெயராயின் நல்ல என்பது நல்லது என மாறி முன்னிற்கலாம்.

உ-ம். நல்லதொருகாலம், நல்லதோர்காலம்.

6. தெளிவு—Perspicuity.

திசைச் சொற்கள், அயற்சொற்கள் (Foreign Words), அருஞ்சொற்கள், பல்பொருட்சொற்கள், பொருண்மயக்கம், குன்றக்கூறல் முதலியனவில்லாமல், வாசிக்கக்கற்றோர்க்கெல்லாம் பொருள் விளங்குமாறு எளிய சொற்களால் வாக்கிய வுறுப்புக்கள் நிரம்ப எழுதுவது தெளிவாகும்.

உ-ம்.

“மீன்கள் இடுகின்ற முட்டையெல்லாம் பொரிந்து சிறு மீன்களாகி வளருமாயின், நீண்டகன்ற பெருங்கடலும் அவற்றிற் கிடமளிக்கப் போதியதாகாது.....இரண்டு மீன்களிலிருந்து பன்னூறாயிரம் மீன்கள் தோன்றும்.....இவற்றைத் தோற்றுவித்த பெரிய மீன்களே அதிவிரைவில் இவற்றைப் பிடித்துத் தின்றுவிடுகின்றன.” (பா. வே. மாணிக்க நாயகர்) - திரு. சு. ப. சந்தோஷம் அவர்கள் மொழி பெயர்ப்பு.

மா வீழ்ந்தது என்று மயங்கக்கூறாது, மாமரம் வீழ்ந்தது, பரிமா வீழ்ந்தது என்று தெளியக் கூறுக.

செம்பொன் பதிற்பலம் என்பதைப் பொருட்கேற்ப, செம்பு ஒன்பதிற்பலம் எனப் புணர்க்காதும், செம்பொன் பதிற்பலம் எனப் பிரித்தும் எழுதுக.

புலிகொன்றயானை என்பதை, புலியாற் கொல்லப்பட்ட யானை, புலியைக் கொன்ற யானை என்று விரித்தெழுதுக.

ஸ்கௌடோ செலவிற் குக் கல்வி கற்றார் என்பதை, குக் ஸ்கௌடோ செலவிற் கல்வி கற்றார் என்று மாற்றியெழுதுக.

பொருள்வலி - Energy or Force.

ஒரு செய்தியைப் பிறர் நம்புமாறு, தக்க ஏதுவும் மேற்கோளும் உவமையும் எடுத்துக்காட்டித் தகுந்த சொற்களால் வற்புறுத்திக் கூறுவது பொருள் வலியாகும்.

உ-ம், “தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார், தமது தெய்வச் செந்தமிழ்மொழிமேல் வைத்த பற்றினையுஞ் செந்தமிழாக்கக் கண்ணுங்கருத்துமாய்ப் பேணுந் தம் காலத்து நல்லிசைப் புலவர் மேற்கொண்ட தனிச் செந்தமிழ் வழக்கினையும் மீறி, ‘ஆதிபகவன்’ என்னும் வட சொற்றொடரால் முழுமுதற்கடவுளுக்குத் தமது தூலின் முதலிலேயே பெயர் கூறுவாரானது, அத்தொடரின் முன்னின்ற ‘ஆதி’ என்பது தம் அன்னையர்க்கும், பின்னின்ற ‘பகவன்’ என்பது தம் தந்தையார்க்கும், பெயராயமைந்து, அவ்விருவரையுந் தமது நினைவிற் கொணர்தல் பற்றியேயாமென்பது தின்னம்—ஆசிரியர், மறைமலையடிகள்.

பொருள் வலியுறுத்தும் முறைகள் :—

“ஒருவன் உலக முழுதும் ஆதாயப்படுத்தினாலும், தன் ஆத்தமாவையிழந்துவிடின் அவனுக்கு இலாபமென்ன?”

— வினா (Interrogation or Rhetorical Question).

அவன் அரை குறையாய்ப் படித்தவனல்லன் - எதிர்மறை (Litotes)

“அறத்தினும் ஆக்கமில்லை; அதை மறத்தலினுங் கேடில்லை—”

— உடன்பாடும் எதிர்மறையும்.

நாள் தவறினும் நாத்தவறான் — எதிர்மறையும்மை.

கண்டேன் சிதையை — முறைமாற்று.

செய்யவே செய்வான் — தேற்றேகாரம்.

8. திட்டம் - Precision.

ஒருபொருளை ஐயமும் மதிப்பும் பொதுநிலையுமின்றி இயன்றவரை வரையறையாய்ச் சொல்வது திட்டமாகும்.

உ-ம். கம்பர் பல நூற்றாண்டுகட்கு முற்பட்டவர் என்னாது, 9-ம் நூற்றாண்டினரென்க. இங்ஙனமே பிறவும்.

9. பொருத்தம்—Propriety.

ஒரு சொல்லை அதற்குரிய பொருளிலும், ஒரு பொருளுக்கு அதற்குத் தகுந்த சொல்லையும் வழங்குவது பொருத்தமாகும்.

உ-ம். உண்டி வினை கூறுமிடத்து, சோறு உண்டான், சாப்பிட்டான்; தண்ணீர் குடித்தான்; பலகாரம் தின்றான் என்று கூறல்வேண்டும்.

ஒருவனிடம் ஒருபொருளைக் கேட்கும்போது, கொடு என்பது உயர்ந்தோன் சொல்; தா என்பது ஒத்தோன் சொல்; ஈ என்பது இழிந்தோன் சொல்.

இனிமை - Euphony.

இழிசொல்லும் வழுஉச்சொல்லும் நீக்கிப் பெரும்பாலுந் தென் சொற்களால், ஒசையின்பம்பட இயல்பான மோனையெது கையமைத்தெழுதுவது இனிமையாகும்.

உ-ம். “திருமலையில் ஒரு துளுவ வேளாளர்பால் விடப்பட்டு அவரால் வளர்க்கப்பட்டு வந்த மகவை (திருவள்ளுவரை)க் கண்டு, அவ் வேளாண்டலைவரின் உறவினர் “யாரோ இழிகுலத்தார் காமத்தாற் பெற்றுப்போகட்ட அகதிப்பிள்ளையை இவர் வளர்க்கின்றார். ஈதென்னை!” என்று பழி கூறுகிற்ப, அதற்கு மிக வருந்திய அச்செல்வர் அம்மகவைப் பிரிதற்காற்றாராய்த் தம் விளை புலத்தில் உழுதொழில் செய்யும் பறைக் குடிகளுக்குக் குருவாயுள்ள ஒரு வள்ளுவனை அழைத்து, அவன் கையில் அதனை ஈந்து, “இதனைப்போற்றி வளர்ப்பாயாக” எனக்கூறி, அவற்கு அதன்பொருட்டு ஆம் செலவுகட்கும் வேண்டும் பொருள் நல்கினார்.”

—ஆசிரியர் மறைமலையடிகள்.

இனிமைபற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய சில குறிப்புக்கள் :—

1. சொற்களைப் பெரும்பாலும் புணர்த்தெழுதல்.

2. சில சொற்களின் பல்வடிவங்களில் இன்னோசையுள்ளவற்றைக் கொள்ளல்.

உ-ம்.

சொல்.

இனியவடிவம்.

அதனால், என்ன, அதனை, என்னை,
செய்கிறான், செலவுகளுக்கு, செய்கின்றான், செலவுகட்டு,
செய்யவேண்டும், செய்தல்வேண்டும்.

3. இயன்றவரை தென்சொற்களை அமைத்து எழுதல்.

4. சொற்கருக்கம்.

உ-ம். ஏற்கமாட்டா - ஏலா.

சுருக்கம் - Brevity.

வேண்டாத சொற்களை விலக்கிப் பொருள் விளங்குமளவில் இயன்றவரை சுருக்கியெழுதுவது சுருக்கமாகும்.

இரண்டுபேர் என்பது இருவர் என்றும், எவன் தேறுகிறானோ அவனுக்கு என்பது தேறுகிறவனுக்கு என்றும், வடக்கேயுள்ள ஒரு நாட்டை ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்த ஓர் ஆரிய வமிசத்து மன்னன் என்பது ஒரு வடநாட்டையாண்ட ஆரிய மன்னன் என்றும் சுருக்கி யெழுதப்படும்.

அரைஞாண்கயிறு, அவைகள் என மிகைபடக் கூறலும் (Redundancy), அவர்களுக்குள் அவன் தலை சிறந்தவன்; அவனுக்குச் சமானம் ஒருவருமில்லை எனக் கூறியது கூறலும் (Tautology) குற்றமாகும். தூய்மை - Purity.

அயலெழுத்து, அயற்சொல், வழுஉச்சொல் முதலியவற்றை நீக்கித் தனித்தமிழ் எழுத்துக்களாலுஞ் சொற்களாலு மெழுதுவது தூய்மையாகும்.

சிறப்புப்பெயராயின் அயலெழுத்தும் அயற்சொல்லுந் தழுவப்படும்.

உ-ம். “சிறந்த தமிழ்ப் புலவருள் ஒருவராகிய கபிலர், தமது நண்பனாகிய பாரி என்னும் வள்ளல் தன் மகளிர் இருவரைத் துணையின்றி விட்டு மாண்டனனாக, அம்மகளிர்க்கேற்ற கணவரைத் தேடிக் கொடுப்பது தமது கடமை என்று அங்குமிங்கும் அலைந்து தேடினர். இது நிறைவேறாது போகவே, புலனழுக்கற்ற அப்புலவர், வடக்கிருந்து இவ்வாழ்வை நீத்தனர். வடக்கிருத்தல் என்னும் இச்செய்தி ஒருவரது நாணுடைமை புரைபட்டபொழுது உணவுநீக்கி உயிர் துறக்கும் ஓர் ஒழுக்கமாகும்.” (பா. வே. மாணிக்க நாயகர்) - திரு. க. ப. சந்தோஷம் அவர்கள்.

இசைவு - Concord.

எழுவாயும் பயனிலையும், அல்லது முற்பெயரும் (Antecedent) சுட்டுப் பெயரும், அல்லது முற்பெயரும் தற்சுட்டுப்பெயரும் (Reflexive Pronoun), அல்லது இயற்பெயரும் சிறப்புப் பெயரும் திணைபால் எண் இடங்களில் ஒத்திருக்கவேண்டும்.

உ-ம்.	இராமன்	வந்தான்	} எழுவாயும் பயனிலையும்.
	சீதை	வந்தாள்	
	இராமர்	வந்தார் (உயர்வுப்பன்மை)	
	மக்கள்	வந்தார்கள்	
	மகன் - அவன் - தன்	} முற்பெயரும் சுட்டுப் பெயரும் தற்சுட்டுப் பெயரும்.	
	மகள் - அவள் - தன்		
	ஒருவர் - அவர் - தம்		
	மக்கள் - அவர்கள் - தங்கள்		

ஆசிரியன், பாரத்துவாசி, நச்சினூர்க்கினியன். — சிறப்புப்பெயரும் இயற்பெயரும்.

உயர்திணையில், ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் இருபாற்பெயரும் உயர்வுப்பன்மை விசுவதியேற்கும்.

உ-ம். அரசர் வந்தார், அரசியார் வந்தார்.

ஆர்விகுதி பெரும்பாலும் உயர்வுப் பன்மையாக ஒருமைக்கு வழங்கி வருதலின், அது பன்மை குறிக்கத்தவதும்போது விசுவதிமேல் மேல் விசுவதி வேண்டப்படும்.

உ-ம். சபையார் வந்தார்கள்.

அன்சாரியைபெற்ற அர்விகுதியாயின் விசுவதிமேல் விசுவதிவேண்டியதின்று.

உ-ம். சபையார் வந்தனர்.

கடவுளை ஆண்பாலிலும் உயர்வுப் பன்மையிலும் ஒன்றன்பாலிலும் கூறலாம்.

உ-ம். கடவுள் இருக்கிறான், இருக்கிறார், இருக்கிறது.

குழந்தை என்னும் பெயரை ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் என்னும் மூன்றுபாலிற் கூறலாம்.

உ-ம். குழந்தை வருகிறான் (ஆண்), வருகிறாள் (பெண்), வருகிறது (இருபாற்போது) மகவு, சேய், குழவி, பிள்ளை என்ற பிற இளமைப் பெயர்களும் இங்ஙனமே.

ஆள் என்னும் பெயர் ஒருமையில் பாலறியப்படாவிடத்து ஒன்றன்பால் வினைகொண்டும், பாலறியப்பட்டவிடத்து ஆண்பால் அல்லது

பெண்பால் அல்லது உயர்வுப் பன்மை வினையொன்றும், பன்மையில் எப்போதும் பலர்பால் வினையொன்றும் முடியும்.

அம்மாள் வருகிறது என்பது தவறு. அம்மாள் வருகிறாள் என்று பெண்பாலிலாவது, அம்மாள் வருகிறார்கள் என்று உயர்வுப் பன்மையிலாவது கூறல்வேண்டும்.

து என்னும் ஒன்றன்பால் விததியும், அ, வை என்னும் பலவின் பால் விசுதிகளும் பெருத அஃறிணைப் பெயர்களெல்லாம் ஒருமை பன்மை என்னும் இருமைக்கும் பொதுவாகும். அவற்றை ஒருமையாகவும் பன்மையாகவும் ஆள (பிரயோகிக்க) லாம். அவற்றின் எண்ணை அவற்றின் பயனிலைகளே காட்டும். இத்தகைய பெயர்கள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர் எனப்படும்.

உ-ம். மரம் வளர்கின்றது, வளர்கின்றன.

அறிவின்மை, மூப்பு, உறுப்பறை (அங்கவீனம்) முதலிய காரணம் பற்றி, மக்கள் இழிவாய்ப் பண்புப் பெயராற் கூறப்படும்போது, அப் பெயர்கள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்போற் பாவிக்கப்படும்.

உ-ம். கிழம் போகிறது, போகின்றன.

சிலவிடத்து உயர்திணைப் பெயர்கள், வடிவில் ஒருமையாயிருப்பினும் பொருளிற் பன்மையாகும். அவை சாதியேகவசனமென்று வடமொழியிலும், வகுப்பொருமையென்று தென்மொழியிலும் கூறப்படும்.

உ-ம். பெற்ற தாயைப் பேணாத மூடர்.

பெயர்களின் இகர விசுதி பெண்பால் விசுதியாயிராது எழுவாய் விசுதியாயிருப்பின், சிலவிடத்து உயர்திணை ஒருமைப்பால்கள் இரண்டிற்கும், சிலவிடத்து இருதிணை ஒருமைப்பால்கள் மூன்றிற்கும் பொதுவாம்.

உ-ம். விறகுவெட்டி வந்தான், வந்தாள்

கண்ணிலி வந்தான், வந்தாள், வந்தது.

பேதை என்னும் பெயர், ஆண் பெண் என்னும் இருபாற்கும் பொதுவாம்.

உ-ம். இவன், இவள் - ஓர் பேதை (அறிவிலி)

வேறு, இல்லை என்னும் குறிப்பு வினையுற்றுக்கள் ஐம்பால் மூவிடம் ஈரெண்ணிற்கும் பொதுவாம்.

உண்டு (உள் + து) என்னும் ஒன்றன்பாற் குறிப்புவினையுற்றும் அல்ல என்னும் பலவிற்பாற் குறிப்புவினையுற்றும், ஐம்பால் மூவிட ஈரெண் பொது வினையொன்றாக வழங்கி வருவது வழவழையாகும்.

யார் என்னும் வினாப்பெயர் உயர்திணை முப்பாற்கும் பொது.

உ-ம். அவன், அவள், அவர்—யார்?

என் (எவன்) அல்லது என்னை என்னும் வினாச்சொல் அஃறிணை யிருபாற்கும் பொது.

உ-ம். அது, அவை—என் (எவன்)? என்னை?

என் என்பது ஒருமையில் என்னது என்றும், பன்மையில் என்ன அல்லது என்னவை என்றும் இருக்கும். என்ன என்பது ஒருமையில் வழங்குவது வருவமைதி.

குலப்பெயர்களைத் தனித்தனி கூறும்போது, ஆண்பால், பலர் பால், பால்பகா அஃறிணை என்ற மூன்று பாலிலும் கூறலாம்.

உ-ம். வேளாளன், வேளாளர், வேளாண்.

உயர்திணை எழுவாயும் அஃறிணை எழுவாயும் சேர்ந்து, ஒரு முடிபு கொள்ளும் போது, உயர்திணை வினையொன்று முடியும்.

உ-ம். இராமனும் நாயும் வந்தார்கள்.

உயர்திணை எழுவாய் இழிவு பற்றியதாயின், இருதிணை எழுவாய்களும் ஒரு முடிபு கொள்ளும்போது அஃறிணை வினையொன்று முடியும்.

உ-ம். பேதையும் நாயும் வந்தன.

வெவ்வேறு சிறப்பு வினைகட்குரிய பல பொருள்களின் பெயர்கள், தனித்தனியாகவேனும் தொகுதியாகவேனும் கூறப்பட்டு ஒரு வினை கொண்டு முடியின், பொது வினையொன்று முடியும்.

உ-ம். பாலும் சோறும் பலகாரமும் தேனும் உண்டார்கள்.

நால்வகையுண்டியும் உண்டார்கள்.

பாலும் சோறும் தின்றார்கள் (அல்லது பருகினார்கள்) என்பது தவறு.

ஒருவரைப் பல பெயர்களாற் சிறப்பித்துப் பெயர்தோறும் வினை கொடுப்பின், ஒரு வினையொன்றுக்குக் கூறவேண்டும்.

உ-ம். ஐய! வருக, அண்ணல்! வருக, அறிஞ! வருக.

இங்ஙனமன்றி, ஐய! வருக, அண்ணல் அமர்க என வேறுவினை கொடுப்பின் எழுவாய் வேறுபடல் காண்க.

பல தொடர்கள் ஒரு வினையொன்று முடியின், தனித்தனி அம் முடிபிற் கேற்றவாயிருத்தல் வேண்டும்.

உ-ம். ஏசு தாம் உலக முடிவில் இங்குதிரும்ப வருவதாகவும், தம்மை நம்பினாரெல்லாம் வீட்டைப் பெறுவாரென்றும் சொல்லிப் பரத்திற் கெழுந்தருளினார்.

வாக்கிய முடிபு : முன் முடிபு, பின் முடிபு - 'Loose' and 'Periodic' Constructions.

ஒரு கலப்பு வாக்கியத்தில், தலைமை வாக்கியத்தை முற் கூறுவது முன் முடிபாம்; பிற் கூறுவது பின் முடிபாம்.
உ.ம். மாணிக்க நாயகர் கூறுகின்றார், மரங்கள் தங்கள் தலைகளை நிலத்தில் நுழைத்துக்கொண்டு, மற்றெல்லாப் பகுதிகளையும் வெளியே வைத்திருக்கின்றன வென்று. — முன்முடிபு.

மரங்கள் தங்கள் தலைகளை நிலத்தில் நுழைத்துக்கொண்டு, மற்றெல்லாப் பகுதிகளையும் வெளியே வைத்திருக்கின்றன வென்று, மாணிக்க நாயகர் கூறுகின்றார். — பின்முடிபு.

முன்முடிபினும் பின்முடிபே சிறப்புடைத்து.

வாக்கிய அளவு - Length of a sentence.

ஒரு வாக்கியம் மிகக்குறிதாயும் மிக நெடிதாயு மில்லாது, வாசித்தவுடன், அல்லது வாசிக்கக் கேட்டவுடன், முழுப்பொருளும் ஒருங்கு தோன்றுமாறு ஓர் அளவாயிருத்தல் வேண்டும். ஒரு வாக்கியத்தின் பேரெல்லை பத்துவரியாயிருத்தல் நலம்.

வாக்கியவொருமை - Unity of Sentence.

ஒரு வாக்கியத்தில் ஒரு கருத்தே யிருத்தல் வேண்டும்.

ஒரு வாக்கியத்தில் பல (தலைமைக்) கருத்துக்களிருப்பினும், ஒரே வாக்கியத்திற்கேற்ற செய்தி பல சிறு வாக்கியங்களாக எழுதப்பட்டினும், ஒரு வாக்கியமாவது, அதன் இடைப்பிறைவப்பாவது (Paranthesis) மிக நெடிதாயிருப்பினும், வாக்கிய வொருமை கெடும். இதையறிந்து கடைப்பிடிக்க.

ஒருபோகமைப்பு - Parallel Construction.

ஒரு பெரு வாக்கியத்தின் பகுதிகளான எச்சச் சொற்றொடர்களெல்லாம், ஒரே போங்கான அமைப்பாயிருப்பது ஒரு போகமைப்பாகும்.

உ.ம். உயர்ந்தோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்;

தாழ்ந்தோர் பிறர் குற்றங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்.

இங்ஙனமன்றி,

உயர்ந்தோர் பிறர் குணங்களையே எடுத்துக் கூறுவர்;

பிறர் குற்றங்களையே தாழ்ந்தோர் எடுத்துக்கூறுவர்,
என்பது ஒரு சார் வழுவாகும்.

பாகியமைப்பு - Structure of Paragraph.

ஒரு பாகி ஒரே ஒரு குறிப்பை, அல்லது கருத்தைத் தழுவியதாய் எவ்விதத்தும் காற்றாளில் ஒரு பக்கத்திற்கு மிகாததாயிருத்தல் வேண்டும் பாகிப்பொருள் (Theme of Paragraph) முதலிலேனும் இடையிலேனும் கடையிலேனும், குறிப்பாகவேனும் வெளிப்படையாகவேனும் இருக்கலாம். முதலிலிருப்பதும் வெளிப்படையாயிருப்பதும் சிறப்பாகும். பாகிப்பொருள் பெயராய்மட்டுமில்லாது முழுவாக்கியமாயிருத்தல்வேண்டும். ஒரு பாகி ஒரு வாக்கியமாயேனும் பலவாக்கியங்களாயேனாயிருக்கலாம்; பத்துவரிக்குமேற் பட்டதாயின் பலவாக்கியங்களாயிருத்தல் நலம். பாகியைச் சிலர் பத்தியென்பர்.

உம்மைத்தொடர் - The Conjunction 'உம்'

எண்ணும்மை: பலசொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் உம்மைச் சொல்லால் இணைக்கப்படின, சொற்றொடரும் அல்லது சொற்றொடர் தொடும் உம்மை வேண்டும்.

உ-ம். அறமும் பொருளும் இன்பமும் வீடும்.

ஒரு வாக்கியத்தில் உம்மை யேற்று ஒரு முடிபு கொள்ளும் சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் எல்லாம், ஒரு வடிவினவாயிருத்தல் வேண்டும். (இங்கு ஒரு போகமைப்பை நினைக்க).

உ-ம். பாண்டித்துரைத்தேவர் ஓர் அரசரும் புலவரும் வள்ளலுமாயிருந்தார்.

ஒட்டக்கூத்தர் குலோத்துங்கச் சோழனுக்கு ஆசிரியராயும் அமைச்சராயும் புலவராயுமிருந்தார்.

ஆசிரியராயும் அமைச்சருமாய் என்பது தவறு.

ஐயவுற்றமை: சிலவிடத்து உம்மைச்சொல் ஆவது (either...or) என்னும் பொருள்பட வருவதுண்டு. அங்ஙனம் வருவது ஐயவுமையாகும்.

உ-ம். புகைவண்டி முன்னும் பின்னும் போகும்.

முற்றும்மை: ஒருவகுப்புப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையுங் குறிக்கும் போது உம்மை கொடுத்துக் கூறவேண்டும்.

உ-ம். இருகண்ணுஞ் சிவந்தன, மூவுலகுந்தொழும், முனிவன்.

உம்மைத்தொகை: உயர்திணைப்பெயர்த்தொடர்கள் உம்மைத்தொகையாய் வரும்போது, இறுதியிற் பலர்பால் விசுதிபெறும்.

உ-ம். கபிலபரணர், சேரசோழபாண்டியர்.

உயர்திணைப் பெயர்கள் உலக வழக்கில் வழங்கிவரும் இணைமொழிகளாயின், இறுதியிற் பலர்பால் விசுதி பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

உ-ம். தாய்தந்தை, தாய்தந்தையர்.

அஃறிணைப் பெயர்கள் உம்மைத் தொகையாயின், இறுதியிற் பலவின்பால் விசுதி பெற்றும் பெறாதும் வரும்.

உ-ம். இராப்பகல், இராப்பகல்கள்; காய்கறி, காய்கறிகள்.

வினாமரபு.

ஒரு பொருளை வினாவும்போது, அப்பொருளைக் குறிக்குஞ் சொன்மேல் வினாவெழுத்திருத்தல் வேண்டும்.

உ-ம். இராமனா வந்தான்?—ஆள்

இராமன் நேற்றா வந்தான்?—காலம்

ஐயமும் சினமும் பற்றிய வினாவில், முறையே சிறிதறியப்பட்ட பொருளும் உண்மைப்பொருளும் முன்னர்க் கூறப்படல் வேண்டும்.

உ-ம். அது மனிதனா? மரமா?—ஐயம்

நீ மனிதனா? மாடா?—சினம்

ஒரு பொருளைப்பற்றி உடன்பாட்டுச் சொல்லும் எதிர்மறைச் சொல்லும், அல்லது நன்மைச் சொல்லும் தீமைச்சொல்லும் அடுத்து வினாவாய் வரின், உடன்பாட்டுச் சொல்லும் நன்மைச்சொல்லும் முன்னர்க் கூறப்படும்.

உ-ம். தமிழ் நாட்டிற்கு இந்தி வேண்டுமா? வேண்டாமா?

எந்திரத்தினால் நன்மையா? தீமையா?

ஒரு வாக்கியம் எந்தெந்த, என்னென்ன என்று தொடங்கினால், அதன் பிற்பகுதியும் அந்தந்த, அன்னென்ன என்று இரட்டித்திருத்தல் வேண்டும். அந்த, அன்ன என்று ஒற்றித்திருப்பது தவறு.

நடை - Style.

உரைகள் சொன்னிலையும் இலக்கணவமைதியும் பற்றிப் பலநடையாகச் சொல்லப்படும்.

1. வெள்ளை நடை.

உ-ம். ஒரு செலவாளி ஒரு சிக்கனக்காரனைக் கடன் கேட்டான். “நீ எப்படிக்கடனைத் தீர்ப்பாய்” என்று சிக்கனக்காரன் கேட்டதற்கு, “என் மாதச் சம்பளத்திலிருந்து கொஞ்சுக்கொஞ்சுமாய்க் கொடுத்துத் தீர்ப்பேன்” என்று செலவாளி சொன்னான்.

2. கொடும்புணர் நடை-

உ-ம். “நான் நென்காட்டின் மேய்ந்துகொண்டிருக்கையிற் கேளுங்க
ளொரு சிறப்புலி பலவீனத்தாலாகாரஞ் சம்பாதிக்கக் கூடாமலோரோரிக்
கரையினீராடிக்கையிற்றர்ப்பை வைத்துக்கொண்டுக்கார்ந்திருந்தது.”

—பஞ்சதந்திரம்.

3. மணிப்பவளநடை.

i. தற்சமமணிப் பவளம்.

உ-ம். மணவாளமாமுனிகள் தமக்காசார்யரான பிள்ளையுடைய
ப்ராஸாதத்தாலே, க்ரமாகதமாய் வந்த அர்த்தவிசேஷங்களைப் பின்புள்
ளாருமறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி, ப்ரபந்தரூபேண உபதேசித்து ப்ரகாசிப்
பிக்கிறோமென்று ச்ரோத்ரு புத்தி ஸமாதநார்த்தமாக ப்ரதிஜ்ஞை
பண்ணியருளுகிறார்.—உபதேசரத்நமாலே.

ii. தற்பவ மணிப்பவளம்.

உ-ம். “பிரகிருதி மாயையினின்றஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக்
குணதத்துவ முதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவமிருபத்து
நாலுந் தோன்றும். இவ்வனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான்
மூன்றுந் தத்தவ காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்பரூப சங்கிதியினின்ற
தோற்றுவிக்கும்.”—சிவஞான சித்திஉரை.

4. சேந்தமிழ்நடை.

உ-ம். “கபிலரகவல் எளிய தமிழ்நடையில் இயற்றப்பட்டிருத்
தல் கொண்டும், கபிலர்க்குப் பூணூல் இட ஒருப்படாத பார்ப்பனக்குழு
வினர்க்கு அறிவு தெருட்டல் வேண்டிச் சிறுபிள்ளையாயிருந்த கபிலர்
இதனைச் செய்தார் என வழங்குங்கதை நம்பத்தகாததாயிருத்தல்
கொண்டும், இது கபிலரற் செய்யப்பட்டதன்றென்றும், இஃதொரு
“கட்டுநூல்” என்றுகூறினாருமுள்- இக்கபிலரகவல் இயற்றப்பட்ட
தற்குக் காரணங் கூறுங்கதை நம்பத்தகாதுபற்றி இந்நூலையே கட்டு
நூலென்றல் ஆராய்ச்சி யுணர்வில்லாதார் கூற்றாகும்”—ஆசிரியர் மறை
மலையடிகள்.

5. கோடும்புணர் நடை - திசைச்சொல் கிரம்பி வருவது.

உ-ம். நேற்று நீன் இருந்த இலக்கிலே ஓர் இளவட்டம் நின்றுகொண்
டிருந்தான்.

6. கோச்சை நடை - Barbarism.

உ-ம். அவங்க வுட்டுக்குப் போகச்சே நல்லா விடுஞ்சு போச்சு.

7. செய்யுள் நடை அல்லது எதுகை நடை.

உ-ம். “அவளும் உடன்பிறந்து, உடன் வளர்ந்து, நீர் உடனடிச் சீர் உடன் பெருகி, ஒல் உடனாட்டப் பால் உடனுண்டு, பல்உடனெழுந்து, சொல் உடன்கற்றுப் பழமையும் பயிற்றியும் பண்பும் நண்பும் விழுப்பமும் ஒழுக்கமும் மாட்சியும் உடையார், பன் பன்னூராயிரவர் கண்ணும் மனமும் கவரும் ஒண்ணுதன் மகளிர் தற்குமுத் தாரகை நடுவண் தண்மதிபோலச் செல்வாளென்பது முடிந்தது.”

—இறையனாரகப் பொருளுரை.

8. இலக்கிய நடை.

உ-ம். “ஒரு பெண்டாட்டி தமரொடு கலாய்த்து, நஞ்சுண்டு சாவலென்னும் உள்ளத்தளாய் நஞ்சு கூட்டிவைத்து, விலக்குவாரில்லாத போழ்துண்பலென்று நின்றவிடத்து, அருளுடையானொருவன் அதனைக் கண்டு.....அவளைக் காணுமே கொண்டுபோய்குத்திட்டான். அவளுக்கு சனநீக்கத்துக்கண் நஞ்சுண்டு சாவான் சென்றாள் அது காணாளாய்ச் சாக்காடு நீங்கினாள். அவன் அக் களவினான் அவளை உய்யக்கொண்டமையான் நல்லுழிச் செல்லும் என்பது.”

—இறையனாரகப்பொருளுரை.

தகுதி வழக்கு.

i. தகுதிவழக்கு (Euphemism & Conventional Terms). இதை இலக்கண நூல்களுட் கண்டுகொள்க.

ii. திசை வழக்கு - Provincialism.

சில பொருள்கட்கு வெவ்வேறு திசைகளில், அல்லது இடங்களில், வெவ்வேறு சொற்கள் அல்லது சொற்றொடர்கள் வழங்கி வருகின்றன. அவ்வவ்விடங்களில் அவ்வவ்வழக்கையே தழுவல் வேண்டும். .

உ-ம்.

நெல்லு	தஞ்சை	சென்னை	வடாற்காடு
காணுமற்போயிற்று	கெட்டுப்போயிற்று	காணுமற்போ	தாரைவார்த்து
		யிற்று	போயிற்று
பதநீர்	பதநீர்	பனஞ்சாறு	தெளிவு

iii. இழிவழக்கு - Slang Usage.

பெண்சாதி, வெஞ்சனம், மச்சான், அடித்துக் கொளுத்தி விட்டான், வெளுத்துவாரிவிட்டான், அலசிவிட்டான், கம்பியை நீட்டிவிட்டான், அந்தப் பருப்பு இங்கே வேகாது முதலிய இழி வழக்குச் சொற்களையும் சொற்றொடர்களையும் விலக்கல்வேண்டும்.

iv. அயல் வழக்கு - Foreign Idioms.

சில மாணவரும் பெரியோரும் ஆங்கில வழக்கைத் தழுவித் தமிழ் பேசுகின்றனர். தமிழுக்கொவ்வாத இடமெல்லாம் அது வழுவாகும்.

பிழை	திருத்தம்
விளையாட்டில் நன்றாய்ச் செய்தார்கள்	விளையாட்டு நன்றாய் விளை
	யாடினார்கள்.
அப்பியாசம் எடுக்கவேண்டும்	அப்பியாசம் செய்யவேண்டும்
எல்லாரும் இக்கொண்டாட்டத்திற்	எல்லாரும் இக்கொண்டாட்
பங்கெடுக்க வேண்டும்	டத்திற் சேரவேண்டும்

நிறுத்தக் குறிகள் - Punctuation.

நிறுத்தக் குறிகளின்றி எழுதல் கூடாது.

1. காற்புள்ளி - (Comma) வருமிடங்களாவன :-

i. பொருள்களை எண்ணல்.

உ-ம். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

ii. ஒரொருவாய்ப் பயனிலைகள்.

உ-ம். கந்தன் வந்தான், இருந்தான், எழுந்தான், சென்றான்.

iii. எச்சச் சொற்றொடர்.

உ-ம். வீடென்பது சிந்தையுமொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத் தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது, இலக் கண வகையாற் கூறப்படாது.

iv. விலாசப் பெயர்கள்.

உ-ம். கனம் வாட்சன் அவர்கள், B. A. (Hons.),

மானேஜர்,

பிஷப் ஹீபர் உயர்தரப் பாடசாலை,

புத்தூர், திருச்சி.

v. பட்டப் பெயரிடையீடு.

உ-ம். கனம் தியோடர் சாமுவேல் அவர்கள் M.A., L.T.

vi. எண் தானம்.

உ-ம். 1,00,000.

vii. உதாரணம்.

உ-ம். உண்ட, உண்கின்ற, உண்ணும்.

viii. இணைப்புச் சொற்கள்—Conjunctions.

உ-ம். அவற்றுள், ஆனால்,

ix. திருமுகவளி.

உ-ம். ஐயா,

x. இணைமொழிகள்.

உ-ம். நல்லவன் கெட்டவன், செல்வன் ஏழை, இளைஞன் முதியன்
என்று பாராதவன்.

xi. கெடுத்தொடரொழுவாய்.

உ-ம். செந்தமிழாக்கக் கண்ணுங் கருத்துமாய்ப்பேணும் ஒரு புலவர்,
வடசொல் வழங்குவதற்கோர் காரணம் வேண்டும்.

xii. இடைப்பிறவால். (இங்கு முன்னும் பின்னும் குறிவரும்)

உ-ம். அரசன், எப்படியிருந்தபோதிலும், மனிதன் தானே.

xiii. மறுத்துக்கூறும் வாக்கியப்பகுதி.

உ-ம். அது அறியாமையன்று, கவலையீனமே.

xiv. வாக்கியவறுப்பாய் வரும் மேற்கோள்.

உ-ம். “அன்பே சிவம்”, என்றார் திருமூலர்.

குறிப்பு:—காற்புள்ளி இருக்குமிடத்துப் புணர்ச்சியிராது; புணர்ச்சி
யிருப்பின் காற்புள்ளி யிராது.

2. அரைப்புள்ளி (Semi colon) வருமிடங்களாவன:-

i. ஒரே யெழுவாயின் பலவினைக் குறை வாக்கியங்கள்.

உ-ம். இயந்திரம் உழவுத் தொழில் செய்கிறது; மாவரைக்கிறது;
இடம் பெயர்விக்கிறது; போர் செய்கிறது; இன்னும் எத்துணை
யோ வினைகளைச் செய்கிறது.

ii. ஒப்புநோக்காய்வரும் புணர்வாக்கியம்.

உ-ம். அறிவுடையோர் அமைந்திருப்பர்; அறிவிலிகள் ஆரவாரிப்பர்.

3. முக்காற்புள்ளி (Colon) வருமிடங்களாவன:-

i. தலைப்பு.

உ-ம். சார்பெழுத்து:

ii. அதிகார எண்.

உ-ம். மத்தேயு 8 : 6.

iii. தன் விலாசத்தில் நகர்ப்பெயர்.

உ-ம். எடின்பரோ : 339, ஹைரோடு.

iv. ஒப்புநோக்காய்வரும் பெரும்புணர் வாக்கியம்.

உ-ம். கல்வி வெள்ளத்தாலழியாது; நெருப்பால் வேகாது; திருடரால் திருடப்படாது; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்க றிறையும்; செல்வமோ வெள்ளத்தாலழியும்; நெருப்பால் வேகும்; திருடரால் திருடப்படும்; பிறர்க்குக் கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையும்.

4. முற்றுப்புள்ளி (Full Stop) வருமிடங்களாவன:—

i. வாக்கிய முடிவு. ii. விலாச முடிவு. iii. வாக்கியவுறுப்பாய் வராத மேற்கோண் முடிவு. iv. தலைப்பு.

v. சொற்குறுக்கம் - Abbreviation.

உ-ம். கி. மு., S. M. மல்லையா B.A., B.L.,

vi. பிரிவும் மணியும் குறிக்கும் எண்.

உ-ம். 1., 2:30 (2½ மணி)

vii. கையெழுத்து.

உ-ம். T. G. நாகலிங்கம் பிள்ளை.

viii. தனித்து நிற்குஞ் சொல்.

5. வினாக்குறி-Note of Interrogation.

ஒரு வினா வாக்கியம் முற்றுவாக்கியமாயும் தற்கூற்று(Direct Narration) வாக்கியமாயுமிருப்பின், இறுதியில் வினாக்குறி பெறும்; அயற்கூற்று (Indirect Narration) வாக்கியமாயும் புணர்ச்சி பெற்றதாயுமிருப்பின் வினாக்குறிபெறுது.

உ-ம்.

- i. அது என்ன?, “ நீ வருகிறாயா? ” என்று கேட்டான்.
- ii. நான் வருவேனாவென்று கேட்டான்., நீ வருகிறாயாவென்று கேட்டான்.

6. வியப்புக்குறி - (Note of Exclamation).

வியப்புவாக்கியமும் வினாவாக்கியம்போன்று, முற்றுவாக்கியமாயும் தற்கூற்றுவாக்கியமாயுமிருப்பின் வியப்புக்குறிபெறும்; புணர்ச்சிபெறின் வியப்புக்குறி பெறாது. (வியப்புக்குறியே விளிக்குறியும்.)

உ-ம். என்னே இதன் பெருமை!

“ என்னே இதன் பெருமை! ” என்றான்.

என்னே யிதன் பெருமை யென்றான்.

7. மேற்கோட் குறி-Quotation Marks or Inverted Commas.

இரட்டைக்குறி வருமிடமாவன :-

i. தற்கூற்று.

உ-ம். “ நான் வருவேன் ”, என்றான்.

ii. மேற்கோள்.

உ-ம். “ ஒழுக்கமுடைமை குடிமை,” என்றார் திருவள்ளுவர்.

ஒற்றைக்குறி வருமிடமாவன :-

i. தற்சுட்டு (ஓர் எழுத்து அல்லது சொல் அல்லது சொற்றொடர் தன்னையே குறித்தல்).

உ-ம். ‘ எ ’, ‘ பேடு ’

ii. வாய்பாடு.

உ-ம். ‘ செய்யும் ’, ‘ தான் ’

iii. சிறப்புக் குறியீடு.

உ-ம். ‘ வடக்கிருத்தல் ’

iv. மேற்கோட்குள் மேற்கோள்.

உ-ம். இயேசு ஜனங்களை நோக்கி, “ ஆயக்காரன் ஆலயத்திற்கு வெளியே நின்று, ‘ தேவனே பாவியாகிய என்மீது இரக்கமாயிரும் ’ என்றான் ” என்றார்.

v. பழமொழி. உ-ம். 'தூறுநாள் ஒதி ஆறுநாள் விடத்தீரும்.
குறிப்பு:—மேற்கோட்குறியிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது.

8. பிறைக்கோடு-(Brackets)

ஒற்றைப் பிறைக்கோடு வருமிடமாவன :-

i. மொழிபெயர்ப்பு.

உ-ம்- கட்டி (solid)ப்பொருள்.

ii. பொருள் கூறல்.

உ-ம். பிறரை ரமிக்க (மகிழ)ச்செய்பவன் ராமன்.

iii. விளக்கம்.

உ-ம். நிலைமொழி (அதாவது முதலிலே நிற்கின்றமொழி).

iv. ஒரு பொருளைச் சிறப்பாய் வரையறுத்தல்.

உ-ம். ஒருவன் பிறரிடத்தில் (முக்கியமாய் எளியவரிடத்தில்)
இன்சொல்லாற் பேசவேண்டும்.

v. எண் (சிறுபிரிவு).

உ-ம். (1)

vi. பாடபேதம்.

உ-ம். கண்டது கற்கப் பண்டிதனுவான் (or ஆகான்).

vii. உரையிற் சொல்வருவித்தல்.

உ-ம். கல்லிடை —(இமய)மலையில்

viii. எழுத்தாளர் குறிப்பு.

உ-ம். பாண்டியன் என்னும் பெயர் பாண்டு என்னும் பெயர்
ரினின்றும் பிறந்தது (பாண்டியன் என்பது வடசொல்லென மயங்கி
னர்போலும்).—காட்டுவெல்.

இரட்டைப்பிறைக்கோடு(Double Brackets)வருமிடம்:-
பலவரிப் பொதுமை.

உ-ம். சாத்தனது கருமை } பண்புத்தற்கிழமை.
,, வரவு }

பகர அடைப்பு (Large Bracket) வருமிடம்:-
வரிக்கு மிகுதிய பகுதி.

உ-ம். ஒருமையுடன் தினதுதிருவடிதன்னை தினைக்கின்ற
[உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்.

குறிப்பு:—மொழிபெயர்ப்பு, பொருள்கூறல், விளக்கம் என்னும்
மூலிடத்தும், பிறைக்கோட்டுச் சொற்சொற்றொடர்
இயன்றவரை, தான் குறிக்குஞ் சொற் சொற்றொடரின்
வடிவிலிருத்தல் வேண்டும்.

9. இடைப்பிறவைப்புக்குறி-Parantheses or Double Dashes.

உ-ம். ஐயா! உங்களைக் கண்டபோது - உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்—எனக்கு அடையாளமே தெரியவில்லை.

10. இடைக்கோடு (Dash) வருமிடங்களாவன :—

- i. தலைப்பு. உ-ம். பெயர்ச்சொல்.—
- ii. தலைப்புமொழிபெயர்ப்பு.
உ-ம். எழுத்தியல் - Orthography.
- iii. தொகையிடையீடு.(கணித அளவையிலும் காலக்கணக்கிலும்)
உ-ம். ரூ. 12-10-3, 24-9-1934.
- iv. சொற்றிரிபு குறித்தல்.
உ-ம். முன்னில்—முன்றில்—முற்றம்.
- v. வினா. உ-ம். வெருவு, நீர்மை, கடமா—பொருள்தருக.
- vi. இலக்கணங் கூறல்.
உ-ம். கொல்களிறு—வினைத்தொகை.
- vii. பொருள்கூறல்.
உ-ம். விளித்தல் - அழைத்தல்.
- viii. தன் கருத்துரைத்தல்.
உ-ம். இத்தாலியர் ஆயிரக்கணக்கான எத்தியோப்பியரை நச்சுக் காற்றாற் கொன்றனர்—என்ன அநியாயம்!
- ix. இடைநிறுத்தம் அல்லது சடுதியான கருத்துமாற்றம்.
உ-ம். என் தந்தையார்மட்டுமிருந்திருந்தால் — அதையின்று சொல்லி என்னபயன்?

தொகுத்துக் கூறல்.

உ-ம். மாணவர், ஆசிரியர், சேவகர், அலுவலரார்—எல்லா வகுப்பாரும் வந்திருந்தார்கள்.

11. வரலாற்றுக் குறி.

உ-ம். மிக்கோன் உலகளந்த வரலாறு :—

ஊறு (ஸ்பரிசம்) எண்வகைப்படும். அவையாவன :-

தொகைக்குறி - Apostrophe.

உ-ம். 8—10—'35

13. மேற்படிக்குறி.

உ-ம். பாடம் படித்தான் 2-ம் வேற்றுமைத் தொகை.
பாடத்தைப் ,, ,, விரி.

14. விபோட்டுக்குறி.

ஒரு மேற்கோளில், வேண்டாத பகுதி விடப்படும். அது ஒரு புள்ளி வரிசையாலாவது உடுக்குறி வரிசையாலாவது குறிக்கப்படும்.
உ-ம். “அகரமுதல.....உலகு.”

தற்கூற்று, அயற் கூற்று - Direct and Indirect Speech.

ஒருவர் கூற்றை அவர் கூறியபடியே தன்மையிடத்திற் கேற்பக் கூறுவது தற்கூற்றாகும். அதைப் பொருள் மாற்றாது சொன்மாற்றிப் படர்க்கை யிடத்திற்கேற்பக் கூறுவது அயற் கூற்றாகும்.

தமிழில் தற்கூற்றே அயற்கூற்றினும் பெருவழக்காய் வழங்கும். தற்கூற்று ‘என்றான்,’ ‘என்று சொன்னான்,’ ‘எனச் சொன்னான்’ என்பன போன்ற சொற் சொற்றொடர்களாலும், அயற் கூற்று ‘ஆகச் சொன்னான்’ என்பது போன்ற தொடராலும் முடிக்கப்படும்.

உ-ம். அவன் “நான் வருவேன்” என்றான்—தற்கூற்று.

அவன் தான் வருவதாகச் சொன்னான்—அயற்கூற்று.

தற்கூற்று வாக்கியம் எழுவாயோடு தொடங்கி என்றான் என்று முடிவது இயல்பு. கூற்றுக்கு முன் சொன்னான் என்னுஞ் சொல்லே நிறுத்தி ‘முன் முடிபு’ வாக்கியமாகக் கூறின், ‘என்று’ என்னும் சொல் இறுதியில் நிற்பல் வேண்டும்.

தற்கூற்று ‘சொன்னதாவது’ என்னுந் தொடர்க்குப் பின் வரின் என்பது என்னுஞ் சொல்லால் முடிதல் வேண்டும். தற்கூற்றில் மேற்கோட் குறியிருப்பினும் இராவிடினும், என்று அல்லது என்பது என்னும் இணைப்புச் சொல் இன்றியமையாததாகும். இராமன் சொன்னான், “நான் வருவேன்” என்று ஆங்கிலத்திற் போலெழுதல் வழவாகும்.

இராமன் சொன்னதாவது “நான் வருவேன்,” என்பது, என்னும் முடிபினும், இராமன் “நான் வருவேன்” என்று சொன்னான், என்னும் முடிபே இயல்பும் இனிதமாகும்.

ஓர் உரையாட்டிலுள்ள கூற்றுக்களை முடிபுச்சொற்களின்றி மாறி மாறி யெழுதுவது நுனடையே யன்றி மாணவர் வியாசநடையன்று.

மரபு - Idiom.

பொருள்கட்குச் சான்றோர் தொன்றுதொட்டு வழங்கி வரும் சொற்களையே வழங்குதல் மரபாகும். மரபு தவறின் வழுவாம்.

பிழை.
கம்பவைக்கோல்
நண்டுக்குட்டி

திருத்தம்.
கம்பந்தட்டை
நண்டுக்குஞ்சி

இவண்மொழிகள் - Words in Pairs.

பெருவழக்கானவும் வழக்கற்றனவுமான இவண்மொழிகள் இங்குக் கூறப்பட்டில.

அகட விகடம், அக்குத் தொக்கு, அந்தியும் சந்தியும், அருமை பெருமை, அருவுரு, அல்லும் பகலும், அழகையுங் கண்ணீரும், அறம் மறம், ஆடல் பாடல், ஆடை அணி, ஆண்டான் அடிமை, ஆகியந்தம், ஆய்ந்த ஓய்ந்த, இண்டு இடுக்கு, இயங்குசினை நிலைத்தினை, இயலும் செயலும், இளைத்துக் களைத்து, ஈகையிரக்கம், ஈடம் ஏடுப்பு, உடை நடை, உண்டு உடுத்த, உருட்டும் புரட்டும், உருண்டு திரண்டு, உருவும் திருவும், உள்ளது உரியது, உற்றார் உறவினர், ஏடாகோடம், ஒட்டி உலர்ந்து, ஒப்பு உயர்வு, கங்கு கரை, கட்ட நட்டம், கட்ட ரிட்டோம், கண்டது கேட்டது, கண்டதுண்டம், கண்ணீரும் கம்பலையும், கரடு முரடு, கல்லும் கரம்பும், கல்வி கேள்வி, கள்ளம் கவடு, கனவோ நனவோ, குணம் குறி, குலமுவ் குணமும், குறுக்கும் மறுக்கும், குறுக்கும் நெடுக்கும், குற்ற நற்றம்; கேளுங் கிளையும், கொடி கோத்திரம், கொத்தடிமை குலவடிமை, கொள்வனை கொடுப்பனை, கோள் குண்டுணி, சட்டதிட்டம், சந்தி சதுக்கம், சிவமுஞ் சத்தியும், சின்ன பின்னம், சீதனம் சீராட்டு, சீரும் சிறப்பும், சீராட்டிப் பாராட்டி, சீறிச் சினந்து, சுகதுக்கம், சுற்றும் முற்றும், தடுத்து மடுத்து, தட்டாமல் தடுக்காமல், தட்டாமல் முட்டாமல், தாங்கித் தடுக்கி, தாயும் சேயும், தாரதம்மியம், தாவர சங்கமம், திருகல் முறுகல்; துணிமணி, துதி தோத்திரம், தேக்கித் தெவிட்டி, தோட்டம் தூவு, நகை நட்டு, நயபயம், நரை திரை, நலம் பொலம், நல்லது பொல்லது, நல்லார் பொல்லார், நாடு நகர், நாட்டிலும் காட்டி

லும், நாயும் பேயும், நானும் கிழமையும், நானும் கோளும், நிரந்து கலந்து, நையந்து பியந்து, நொண்டி சண்டி, நொண்டி துடம், நொய் நொம்பலம், பட்டி தொட்டி, பயறு பச்சை, பயிர் பச்சை, பழக்க வழக்கம், பாங்கு பரிசீனை, பாமரர் புண்டிதர், பாவபுண்ணியம், பாலுந்தேனும், பூர்வோத்தரம், பெற்றது பிறத்தது, பேரும் புகழும், பொட்டுப்பொடி, பொய்யும் புலயும், போக்குப்புகல், போற்றிப் புகழ்ந்து, மட்டு மிதம், மண்மனை, மந்திர தந்திரம், மயக்கம் தியக்கம், முட்டி மோதி, முத்தி மோந்து, முள்ளும் குருக்கும், முற்ற முடிய, வந்தனை வழிபாடு, வம்பு தம்பு, வற்றி வறண்டு, வாடி வதங்கி, வாய்க்கால் வரப்பு, வாரி வகிர்ந்து, வாழ்வு தாழ்வு, வானகமும் வையகமும், விண்ணும் மண்ணும், விதிவிலக்கு, விருந்து வேற்று, விருப்பு வெறுப்பு, வீரகூரம், வீரதீரம், வெட்கி விறைத்து, வேரும் தூரும், வேர்த்துப் பூத்து.

தாட் பூட், லொட்டு லொசுக்கு முதலியவை இழிவழக்காம்.

தொடர் மொழிகள் - Idiomatic Phrases and Expressions.

அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை அறவே ஒழித்து, அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிழம்பாகிய, அகத்து மகிழ்ச்சி முகத்து நிகழ்ச்சியாக, அச்சம் மடம் நாணம் பயிர்ப்பு, அஞ்சினவனெழிய மிஞ்சினவனில்லை, அடிதண்டம் பிடிதண்டம், அடிதலை தடுமாற்றம், அடிமுதல் முடிவரை, அடிமை முதல் அரசன்வரை, அடியற்ற மாம்போல் படிமேல் விழுந்து, அண்டபிண்ட அகில சராசரங்கள், அமிழ்தினுமினிய தமிழ் மொழி, அரிதுணர் பொருளவற்றை எளிதுணர் பொருள் வாக்கி, அரைக்கரசிற்கும் வழியில்லாத அட்ட தரித்திரம், அழுத கண்ணுஞ் சிந்திய மூக்கு மாய், அறம் பொருளின்பம் வீடு, அறிவு நிறை ஒர்ப்புக்கடைப்பிடி, அன்பு அருள் வாய்மை, அடக்கம் முதலிய நற்குணங்களை யுடையராய், அன்புள்ள அரசனும் அறிவுள்ள அமைச்சனும்;

ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவராய், ஆசு மதூரம் சித்திரம் வித்தாரம் என்னும் நால்வகைக் கவிகளையும் அசுவதாட்டியாகப் பாடக்கூடிய, ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்து, ஆடையாபரணைக்கிருதனும், ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி, ஆணவம் மாயை காமியங்கள், ஆண்டில் இளையராய் அறிவில் முதியராய், ஆயிரம் பிறை கண்டவர், ஆலமுண்ட நீலகண்டன், ஆளுக்கேற்ற

வேடம் காலத்திற்கேற்ற கோலம், ஆனந்தக் கடலில் ஆழ்ந்து or அமிழ்து;

இகபர சகங்கன், இடம்பொருளேவல், இட்டது சட்டம் வைத்தது வரிசை, இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் இன்பம் பயப்பதாய், இயன்றவரை முயன்று, இருகையினு மேந்திச் சிரசில் தாங்கிக் கண்ணிலொற்றி, இரு பகட்டொரு சகந், இருவினையொப்பு மலபரிபாகம், இலை மறைகாய் போல், இளமையிலேயே இலக்கண விலக்கிய சித்தாந்தங்களை யெல்லாம் முற்றக் கற்று, இறைவனுக்கே வெளிச்சம், இன்னோரன்ன;

ஈர்க்கை விதிராத உலோபி;

உச்சந் தலையிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை, உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் ஒப்புவித்து, உண்ட வீட்டுக்கு இரண்டகம் செய்து, உப காரம் செய்தவனுக்கு அபகாரஞ் செய்யாமல், உப்புக் குழையாமல், உயிர் ஒடுங்கி உடல் நடுங்கி, உயிருக்குயிராய், உரப்பியுங் கனைத்தும் எடுத்தும் ஒவிக்கின்ற (வடமொழி யெழுத்துக்கள்), உலக வழக்குச் செய்யுள் வழக்கு, உலகமெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு, உவர்க்கடலன்ன செல்வர், உள்ளதைக்கொண்டு நல்லதைப் பண்ணி, உள்ளும் புறமும் ஒத்து, உற்று நோக்கி ஊகித்தறிந்து;

ஊணுறக்க மொழிந்து, ஊராருடைமைக்குப் பேராசைகொண்டு, ஊருக்குழைத்து ஊதாரித்தனமாய்;

எடுத்த காரியம் இடையூறின்றி இனிது முடிதற்பொருட்டு, எடுப் பார்வைப்பிள்ளையாய், எட்டிரண்டு மறியாத, எண்சாணுடம்பு ஒரு சாணாகக் குன்றி, எண்ணுக்குமெட்டா ஈசன், எந்நாட்டினுமினிய தென்னாட்டில், எல்லார்க்கும் நல்லவனாய், எல்லாம் வல்ல இறைவன்;

ஏராளமாயும் தாராளமாயும், ஏற இறங்கப்பார்த்து, ஏனோதானோ ஏன்றிராமல், ஐயத்திரிபறக்கற்று;

கடன்மடை திறத்தாற்போலக் கவிபாட வல்லவராய், கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து, கணக்கு வழக்கின்றி, கண்கவர் கவின்பெறு கட்டடம், கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம் என்று, கண்ணீர் வார மெய்ம் மயிர் சிலிர்ப்ப, கண்ணீர்விட்டுக் கதறியழுது, கண்ணுக்குக் கண்ணாக வும் உயிருக்குயிராகவும், கண்ணைக்கவர்த்து உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது, கண்மணிபோற்காத்து, கந்த மூல பலாதிகள், கயல் விழி யுங் குயின்மொழியும், கரிபரி தேர்கால், கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் றிறந்து, கற்றோர்க்கேயன்றி மற்றோர்க்கு விளங்காமல்;

காடிடையீட்டும் நாடிடையீட்டும், காடு வாவென வீடுபோ
வென, காமவெகுளி மயக்கங்கள், காரியத்திற் கண்ணுங் கருத்துமா
யிருந்து, காலாலிட்டதைக் கையாற்செய்து, காற்றினுங் கடுகிச் சென்று;

குடிக்கக் கூழுக்கும் கட்டக் கந்தைக்கும் வழியற்று, குழை
கொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர், குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி
இட்டும் தொட்டும் கௌவியும் துழந்தும், குற்றத்தை நீக்கிக் குணத்தைக்
கொண்டு, கூரிய அறிவும் சீரிய ஒழுக்கமும், கைகட்டி வாய்புதைத்து,
கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமல், வாய்க்கெட்டினது வயிற்றுக் கெட்
டாமல், கைம்மாறு கருதாமல், கொடாக்கண்டனுக்கு விடாக்கண்டன்,
கொடியாரை நீக்கி அடியாரைக்காத்து, கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்
றித் தாமே தமியராய், கோடானுகோடிச் சூரியப் பிரகாசமுள்ள;

சந்தன களப கஸ்தூரி, சம்பளமும் உம்பளமும் பெற்று, சாங்கோ
பாங்கமாய், சாதுரியமாயும் மானுரியமாயும், சிந்தையும் மொழியுஞ்
செல்லா நிலைமைத்தாகலின், சிறுகக்கட்டிப் பெருக வாழ்ந்து, சின்
னாட்பல்பிணிச் சிற்றறிவினர், சுருதியுத்தியனுபவங்கட்குப் பொருந்த,
சுவையொளியூரோசை நாற்றம், செய்வனசெய்து தவிர்ப்பன தவிர்த்து,
சொற்சுருக்கம் பொருட் பெருக்கம், சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற்
சிறந்து, சொற்புத்தியும் சுயபுத்தியும் இல்லாமல், சொன்னயம் பொரு
ணயம், சொன்னோக்கும் பொருளோக்கும் தொடைநோக்கும் நடை
நோக்கும், சோற்றுக்குச் செலவும் பூமிக்குப் பாரமுமாய்;

தட்டுத்தடையின்றித் தாராளமாய்ப் பேசும்வன்மை, தட்டுக்கெட்
டுத்தமொறி; தட்பவெப்பநிலை (சீதோஷ்ண ஸ்திதி), தமிழ்நாடுசெய்த
தவப்பயனாகத்தோன்றி, தருமஞ்செய்யக் கருமமாயிற்றேயென்று, தலை
யுங் காலும் தெரியாது தம்முண்மயங்கி, தளர்நடை நடந்து மழலை
மொழிந்து, தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியானன், தனுகரணபுவன
போகங்கள், தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரெண்ணும் தனிவள்ளல், தான்
ரோன்றித் தம்பிரான்;

துஷ்டசித்திரக சிஷ்டபரிபாலனம், துள்ளித் திரிகின்ற காலத்தில்
துடுக்கடக்கிப் பள்ளிக்கு வையாமல், தூபதீபநைவேத்தியங்கள்;

தெற்கு வடக்குத் தெரியாமல், தென்றல் வீசித் தேன் சொரிந்து
வண்டுபாடும் வளமரக்கா, தேனிணுமினிய தென்மொழி, தொகை
வகை விரி, தொல்காப்பியத்திற் பல்காற் பயின்று, தொல்காப்பியத்தும்
தொல்காப்பியத்தும் பல்காற் பயின்று, தோற்றம் நடுவிறுதி;

நடை யுடை பாவனை, நலிந்தும் வலிந்தும் பொருள் கொண்டு, நாஸ்திகம் பேசி நாதத்தமும் பேறி, நாதத்தளர்ந்து வாய் குழறி, நானயமும் நாணயமும், நால்வேதம் ஆறு சாஸ்திரம் பதினெண்புராணம் அறுபத்து நான்கு கலைஞானம், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும், நாளைக்கொரு திறமும் வேளைக்கொரு நிறமும், கிலம் நீர் தீ வளி வெளி, நீர் சூழ்ந்த நில வுலகம், நீர் வளம் நிலவளம் பொருந்திய;

நுண்மாண் நுழைபுலம்;

நெஞ்சாரப் புகழ்ந்து வாயார வாழ்த்தி, நெற்றியின் வேர்வை நிலத்தில் விழப் பாடுபட்டு;

பகை நட்பு அயலென்னும் முத்திறத்தும் ஒத்து, படை நாலும் புடைகுழ, படைப்புக்காப்பழிப்பு, பட்ட பாடும் கெட்ட கேடும், பட்டி மாடுபோற் கட்டுக் காவலின்றிச் சுற்றித் திரிந்து, பருத்த மேனியும் கருத்த கண்களும், பல்லைப் பிடுங்கிப் டருந்தாட்ட மாட்டி, பார்த்த கண்ணும் பூத்துப்போய்;

பிறப்புப் பிணி மூப்புச் சாக்காடு;

புலியும் மானும் ஒரு துறை யுண்ண, புலையனும் விரும்பாப் புன் புலால் யாக்கை;

மணி மந்திர மருந்துகள், மயிலாடக் குயில்பாட மணங்கமழும் மலர்ச்சோலை, மலையிலக்கு, மனமொழி மெய்கள், மனோவாக்குக் காய்கள், மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போல் எண்ணி;

மாடமாளிகை கூடகோபுரம்;

வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் வல்லவராய், வழி துறை தெரியாமல், வாசா கைக்கரியம், வாழையடி வாழையாய், வாழ்நாளே வீணாசக் கழித்து, வானுற வோங்கி வளம்பெற வளர்ந்து, வாடுநோர் புகழ் மண்ணோர் மகிழ், விதித்தன செய்து விலக்கியன ஒழித்து, விலாப் புடைக்க வுண்டு;

வெட்ட வெளிச்சம் பட்டப் பசுலாய், வெண்சாமரை வீசி ஆலவட்டம் பரிமாறி, வெள்ளிடைமலை, வெள்ளிடை மலைபோல் தெள்ளிதில் தெரியும். வெறுவாய்ச் சொல் வீரர், வேதாகம புராணேதிகாசங்கள்.

II. அணியியல் - Rhetoric.

உரைகளை அழகாகவும் பொருள்வலியோடும் உரைப்பதும் எழுதுவதும் அணியாகும். அது சொல்லணி பொருளணி என இருவகைப்படும்.

I. சொல்லணி - Figures of speech relating to sound.

(1) மோனை, (2) எதுகை, (3) மடக்கு - இவற்றை இலக்கண நூல்களுட் கண்டுகொள்க-

II. பொருளணி - Figures of speech relating to sense.

(1) தன்மை, (2) உவமை, (3) உருவகம் (4) வேற்றுமை - இவற்றை இலக்கண நூல்களுட் கண்டுகொள்க-

(5) முரண் அணி.

பொருள்களை முரண் (மாறுபாடு) படக்கூறுவது முரண் அணியாம் அது மூவகைப்படும்.

i. எதிரிசிலை முரண் - Oxymoron.

உ-ம். மெய்யானபொய், இது அதினும் சிறிது பெரிது.

ii. ஒரு பொருள் முரண் - Epigram.

உ-ம். அவன் ஆண்டில் இளைஞன், அறிவில் முதியன்.

iii. இருபொருள் முரண் - Antithesis.

உ-ம். “காலையுமாலைபுங் கைகூப்பிக் கால் தொழுதால்.”

(6) உயர்வுநவீர்சி (7) பலபடப்புனைவு (8) வஞ்சகப்புழச்சி (9) தற்குறிப்பேற்றம் (10) சுவை (11) வேற்றுப்பொருள் வைப்பு. இவற்றை இலக்கண நூல்களுட் கண்டு கொள்க.

(12) நிகழ்ச்சியணி - Vision.

ஓர் இறந்தகால அல்லது எதிர்கால நிகழ்ச்சியை, இன்று நிகழ்வது போலக் கூறுவது நிகழ்ச்சியணியாம்.

உ-ம். கெத்செமனேயில் இயேசு சீடர்களைவிட்டுத் தனித்துச் செபம் பண்ணுகிறார். சீடர்கள் தூங்குகிறார்கள். இயேசு அவர்களைத் தட்டி எழுப்புகிறார். ஒரு பெரிய பகைக்கூட்டம் வருகிறது. யூதாஸ் இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான். பகைவர் இயேசுவைப் பிடிக்கிறார்கள்.

13. ஆட்படையணி - Personification.

ஓர் அஃறிணைப்பொருளை உயர்திணையாகக் கூறுவது ஆட்படையணியாம்.

உ-ம். கதிரவன் மேலைக்கடலில் ஆழ்ந்தான்.

இறந்தோரையும் பிரிந்தோரையும், உயிரற்ற பொருள்களையும் கருத்துக்களையும், விளிப்பது விளியணி (Apostrophe) யாம்.

உ-ம். “மரணமே! உன் கூர் எங்கே?”—புதிய ஏற்பாடு.

14. ஏற்றவணி - Climax.

பொருள்களைப் படிப்படியாய் ஒன்றுக்கொன்று மேலாகக் கூறுவது ஏற்றவணியாம்.

உ-ம். இலக்கணமும் இலக்கியமும் சேர்ந்தது இப்பற்றமிழ்; அதனொடு இராகமும் தாளமும் சேர்ந்தது இசைத் தமிழ்; அதனொடு அபிநயமும் ஆட்டமும் சேர்ந்தது நாடகத்தமிழ்.

15. இறக்கவணி - Anticlimax or Bathos.

பொருள்களைப் படிப்படியாய் ஒன்றுக்கொன்று கீழாகக் கூறுவது இறக்கவணியாம்.

உ-ம். ஒரு நன்மையைப் பெரியோர் சொல்லாமற் செய்வார்; சிறியோர் சொல்லிச் செய்வார்; கீழ்மக்கள் சொல்லியுஞ் செய்வார்.

16. ஒலியணி - On-om-a-to-poe-ia.

சொற்களின் ஒலியினால் அச்சம், வெகுளி முதலிய சுவை (ரசம்) தோன்றக் கூறுவது ஒலியணியாம்.

உ-ம், உலகமெல்லாம் கிடிகிடவென்று நடுங்கும்படி ஓர் இடிமுழங்கிற்று,

V. வியாச வியல் - Essay-Writing.

1. கடிதமேழுதல் - Letter-Writing.

கடிதப் பகுதிகள் :—

(1) இருக்கையும் தேதியும்.

இருக்கையும் தேதியும் சாதாரணக் கடிதத்தில் வலப்புற மேலும், விண்ணப்ப மனுக்களில் இடப்புற அடியிலும் குறிக்கப் படல் வேண்டும்.

(2) முகவுரை.

விண்ணப்பத்திலும் மனுவினும், தலைப்பில் இன்னாரிடமிருந்து இன்னாருக்கு என்று, முகவரி (address) யுடன் எழுதுவது முகவுரையாகும். இது சாதாரணக் கடிதத்திற்கு வேண்டுமென்று.

(3) விளி - Address or Salutation.

கடிதம் பெறுவாரைச் செய்தியறிவிக்கு முன் விளிப்பது விளியாகும்.

உ-ம்.	ஒருமை	உயர்வுப்பன்மை	பன்மை
	நண்ப,	நண்பரீர்,	நண்பர்களர்,
	ஐய,	ஐயரீர்,	ஐயன்மீர்.

அன்பு குறித்தற்கு அருமை, அன்பார்ந்த என்னும் அடைகளையும் வணக்கக் குறித்தற்குக் கனம், கனம் பொருந்திய என்னும் அடைகளையும் விளிப்பெயர்க்கு முன் சேர்த்தல் வேண்டும்.

கனம் பொருந்திய ஐயா, என்று விளி முறையிலும், கனம் பொருந்திய ஐயாவக்கு எழுதுவது என்று முகவுரை முறையிலும், கடிதங்களை இரு வகையாய்த் தொடங்கலாம்.

(4) செய்தி - Body of the Letter.

அறிவிக்கப்படவேண்டிய செய்தி, அளவிற்கும் பொருளுக்குந் தக்கபடி, ஒரு பாகியாய் அல்லது பல பாகிகளாயிருக்கலாம்.

(5) முடிப்பு - Subscription.

செய்தியின் கீழ் வலப்புறத்தில், தங்களின் தாழ்மையுள்ள, தங்களின் வணக்கமுள்ள, தங்களின் கீழ்ப்படிதலுள்ள, தங்களின் உண்மையுள்ள, தங்களின் அன்பான என்னும் தொடர்களில் ஏற்றதொன்று எழுதப்படலாம். இனத்தார்க் கெழுதியதாயின், எழுதுவார் தம் இனமுறையைப் குறிக்கலாம். கீழோர்க் கெழுதியதாயின், வெறுமையாய் இங்ஙனம் என்று குறித்தால் போதும்.

(6) கையெழுத்து - Signature.

முடிப்பின்கீழ்க் கையெழுத்திருத்தல் வேண்டும்.

(7) முகவரி அல்லது விலாசம் - Direction or Superscription.

கடிதத்தின் மறுப்புறத்திலாவது, கடிதக் கூட்டின் (cover) மேற்புறத்திலாவது, கடிதம் பெறுவாரின் முழு விலாசமும் எழுதப்படல் வேண்டும்.

நண்பர்க்கும் சமாணர்க்கும், திரு (ஸ்ரீ), திருவாளர் என்றும் பெரியோர்க்குத் திருமான் (ஸ்ரீமான்), மகா-ரா-ா-ஸ்ரீ, கணம், மகாகணம், என்றும் அவரவர் நிலைக்கேற்ற அடைகொடுத்துப் பெயரெழுதல் வேண்டும்.

பெண்டிர்க்குத் திரு, திருமகள், திருமதி என்னும் அடைகளி லொன்று எழுதப்படலாம்.

இருபாலார்க்கும் உயர்வு கருதும்போது, பெயர்க்குப் பின் அவர்கள் என்று குறிப்பிடல் வேண்டும்.

முகவரி ஆங்கில முறையில் ஆட்பெயர், அலுவல், கதவெண், தெரு, தபால் நிலையம், தாலூகா, ஜில்லா, மாகாணம், தேசம் என்னும் முறையிலும், தமிழ் முறையில் இதன் தலைகீழாகவும் இருக்கலாம். இவற்றுள் முன்னதே சிறப்புடைத்தாம்.

2. வியாசம் - Essay.

வியாச விதிகள் - Rules of Composition.

மாணவர் வகுப்புவியாசம், தலைப்பில் பொருள் குறிக்கப் பெற்றும், இடப்பக்கம் வரந்தை (margin) யில் மேலே வியாச

எண்ணுந் தேதியுங் குறிக்கப்பெற்றும் பெரிதுஞ் சிறிதும்ன்றி வழக்கமா யெழுதும் எழுத்தில், பொருட் கோர்வைபடப் பாசு யமைப்புடன், உயர்தரப் பாடசாலை மாணவரதாயின் காற்றாட் பக்கத்தில் மூன்றுபக்கமும், கல்லூரிமாணவரதாயின் காற்றாட் பக்கத்தில் ஆறு பக்கமும் பேரெல்லையாகவைத்து, எழுத்துப் பிழை சொற்பிழை பொருட் பிழைகளின்றித் தெளிவா யெழுதப் படல் வேண்டும். வியாச நோட்டுப் புத்தகங்களில் என்றும் வலப்புறமே எழுதி, இடப்புறமெல்லாம் பிழைதிருத்த வெற்றிட மாய் விடல் வேண்டும்.

வியாசப்பொருளமைப்பு.

வியாசப் பொருள் பொதுவாய், (1) முகவுரை அல்லது தோற்ற வாய், (2) பொருள் இலக்கணம் (Definition), (3) வகை, (4) கருவி, (5) செய்க்முறை, (6) பயன், (7) உதாரணக் கதை, (8) முடிவு என் னும் எண் பாகுபாடு படுவதாகும்.

ஒருவரின் வாழ்க்கை வரலாறாயின், (1) பிறப்பு வளர்ப்பு, (2) கல்வி (3) அலுவல், (4) இல்லறம், (5) அருஞ்செயலும் பொது நலத் தொண் டும், (6) குணம் அல்லது ஒழுக்கம் என்னும் அறுபாகுபாடு படுவதாகும். இவற்றுட் பொருட்கேற்பன கொண்டு, இடையிடை தொடர் மொழி, உவமை, பழமொழி, மேற்கோள் என்பன ஏற்ற பெற்றி யமைத்தெழு தல் நலம்.

ஒரு பொருளைப் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் அமைத்துக்கொண்டு, அல்லது ஒரு கதையைப் பல கிழ்ச்சிகளாக வகுத்துக்கொண்டு, அவற்றை முறைப்படுத்தி ஒவ்வொன்றையும் பற்றி ஒவ்வொரு பாசி யெழுதவேண்டும்.

மாதிரி வியாசம்.

நாகரிகம்.

* நாகரிகம் என்னும் சொல் நகரகம் என்னும் சொல்லினின்றும் பிறந்தது. நகரகம் என்பது முறையே நகரிகம், நாகரிகம் எனக் திரிந் தது. ஆங்கிலத்திலும் நாகரிகம் பற்றிய வீணை நகரப்பெயரினின்றும் பிறந்ததே. [Civilise from Civitas (Latin), city]

* நாகரிகம் என்னுஞ்சொல் நாகர் என்னும் பெயரினின்றும் பிறந்ததென்றும், நாகரென்பார் பண்டைக் காலத்தில் நாகரிகத்திற்

சிறந்திருந்தனரென்றும், ஆயிரத்தெண்ணூாட்டைமுற்றமிழர் (The Tamils 1800 Years Ago) என்னும் நூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. நாகர் என்பார் பண்டைக்காலத்தில் நாகநாடு எனப்பட்ட கீழ்த்திசை நாடுகளில் வாழ்ந்துவந்த ஒரு மக்கள் வகுப்பார். நாகவணக்கமுடைமையின் அவர் நாகரெனப்பட்டார். நாகருடைய நாடு நாகநாடு. நாகரில் நாகரிகரும் அநாகரிகருமான இருவகுப்பார் இருந்துள்ளமையும், அவருள் நாகரிகரும் எவ்விதத்தும் தமிழரினும் உயர்த்தவரல்லர் என்பதும் மணிமேகலையாலறியப்படும். ஆதலால், நாகரிகம் என்னுஞ் சொல் நாகர் என்னும் பெயரடிப்பிறத்தன்று.

நாகரிகம் என்பது திருந்திய வாழ்க்கை எனப் பொருள்படும். திருந்திய வாழ்க்கை உலகத்தில் முதன்முதல் நகரத்தில் தோன்றினமையின் நாகரிகமெனப்பட்டது. இக்காலத்தும் நாகரிகமில்லாதானைப் பட்டிக்காட்டானென்றும், நாட்டுப்புறத்தானென்றும், பழித்தல் காண்க. நகரமல்லாதது நாடும் பட்டியும்.

* நாகரிகம் என்னுஞ் சொல்லைத் திருவள்ளுவர்

“பெயக்கண்டு நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர்”

என்னும் குறளில், கண்ணோட்டம் என்னும் பொருளில் வழங்கியுள்ளார் இது பரிமேலழகர் உரையால் விளங்கும். கம்பரும் இச்சொல்லை இதே பொருளில் ஆண்டுள்ளார். கண்ணோட்டம் திருந்திய குணங்களில் ஒன்றாதலின் நாகரிகமெனப்பட்டதென்க.

அறிவும் அதன்வழிப்பட்ட ஒழுக்கமுஞ் சேர்ந்து திருந்திய வாழ்க்கையாகும். ஒழுக்கமின்றி அறிவுமட்டு இருப்பின், அது நாகரிகமாகாது அநாகரிகத்தின் பாற்படுவதேயாகும். ஒழுக்கமில்லாத கற்றோன் கற்ற மூடன் என இழித்திடவேபடுவான்.

அறிவேன்பது ஒழுக்கத்திற்குக் காரணமாகி, இயற்கையும் செயற்கையுமாகிய இருவகையாயிருப்பது. அவற்றுள், இயற்கையாவது குடிப்பிறப்பாலும் தெய்வத்தாலும் அமைவது; செயற்கையாவது கல்வியாலும் நல்லினத்தாலும் உண்டாவது.

ஒழுக்கமென்பது அகம் புறமென்னும் இருவகைத் தூய்மை. அவற்றுள், அகத்தூய்மையாவது மனம் வாய் மெய் என்னும் முக்கரணங்களும் தூயவாயிருத்தல்; புறத்தூய்மையாவது உடம்பு, உடை, உணவு, காற்று, உறையுள் முதலியன தூயவாயிருத்தல்,

* பரிமேலழகர் திருக்குறளுரைப் பாயிரத்தில், ஒழுக்கத்தைப்பற்றி “ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப் பட்ட பிரமசரிய முதலிய கிலைகளினின்று, ஆவ்வவற்றிற் கோதிய அறங்களின் வழுவாதொழுகுதல் என்று கூறியுள்ளார். இஃது எல்லார்க்கும் பொதுவான உயர்தர வொழுக்கமன்று. இதை அவ்வுரையாசியரே மீண்டும்,

“அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணத்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும் பான்மையாகிய பொதுவியல்பு பற்றி, இல்லறத்துறவறமென இருவகைநிலையாற் கூறப்பட்டது” என்று தூலாசிரியர் கருத்திற்கேற்பக் குறித்துள்ளார். ஆதலால் ஒழுக்கமென்பது எல்லார்க்கும் பொதுவான முக்கரணத்தாய்மையே யன்றிக் குலத்தோறும் வேறுபட்ட வருணச்சீரம் தருமமன்று.

இல்லறத்தில் அகத்தாய்மையும் புறத்தாய்மையும் ஒரு சிகாவாயெண்ணப்படும்; துறவறத்தில் அகத்தாய்மை புறத்தாய்மையினும் பன்மடங்கு சிறந்ததாயெண்ணப்படும்.

ஒருவன் எத்துணை எளியவனாயிருப்பினும், தன்னையும் தன் பொருள்களையும், உள்ளும் புறமும் தூயவாய் வைத்துக்கொள்வதே நாகரிகமாகும். கந்தையானாலும் கசக்கிக்கட்டுவதும், கூழானாலுங் குளித்துக் குடிப்பதும், குடினாலுங் கூட்டிக் குடியிருப்பதும் உயர்தர நாகரிகமே. அழகியனவும் விலையுயர்ந்தனவுமான உடைகளால் உடம்பைப்பொதிவதும், விலையும் சுவையுமிக்க உண்டிகளைப் பன்முறையுண்பதும், மேனிலையும் அகலிடமுமுள்ள மாளிகைகளில் வாழ்வதும், வசதியும் விலையுயர்ந்தனவுமான வாகனங்களிற் செல்லுவதும், இயந்திரத்தாலும் ஏவலாளராலும் வினைசெய்வதும், இன்னும் இவை போன்ற பிறவும், அறிஞரும் அறிவிலிகளுமான செல்வர்க்கே யுரிய ஆடம்பர வாழ்க்கையன்றி நாகரிக வாழ்க்கையாகா. இவற்றை நாகரிகமென்றெண்ணுவது மேலைப்புது நாகரிகம் பற்றிய திரிபுணர்ச்சியாகும்.

மேலைக்கல்விசுற்று மேனாட்டுடையணிபவரெல்லாம் நாகரிகத்திற் சிறந்தவரென்றெண்ணுவதும் அறியாமையே. கல்வி எம்மொழியினுமிருக்கலாம். உடையுந் தட்பவெப்பநிலைபற்றித் தேசந்தோறும் வேறுபடுவதாகும். நாகரிகத்திற்கு இன்றியமையாத வேளாண்மை (பிறரையுபசரித்தல்), தாழ்மை முதலிய சிறந்த குணங்களை, மேலை நாகரிகமறியாத நாட்டு மக்களிடையே மிகுதியாய்க் காண்கின்றோம்.

ஆகையால், நாகரிகமென்பது, செல்வர் வறியர் என்னும் இரு சாரார்க்கும் பொதுவான, துப்புரவும் ஒழுக்கமும் பற்றியதேயன்றி, செல்வார்க்கும் மேலையொழுக்கத்தார்க்குமேயுரிய பொருள்களின் அழகும் விலையுயர்வும் பற்றியதன்று.

* இக்குறியிட்ட பாடிகள் உயர்தரப் பாடசாலை மாணவர்க்கு வேண்டாதவை.

வியாசவகை - Classification of Essays.

வியாசங்கள் ஒன்றன் வரலாறுரைப்பதும், ஒன்றை வருணிப்பதும், ஒன்றைக் கருதியுரைப்பதும் பற்றி வரலாறு, வருணனை, கருதியல் என மூவகைப்படும்.

1. வரலாறு:—Narrative Essay.

வரலாற்று வியாசம் (1) கதை, (2) சரித்திரம் (History) (3) வாழ்க்கை வரலாறு (Biography), (4) நிகழ்ச்சி (Event), (5) உரையாட்டு அல்லது தருக்கம், (6) வழிப்போக்கு என ஆறுவகைப்படும்.

2. வருணனை - Descriptive Essay.

வருணனை வியாசம் (1) பொருள், (2) இடம், (3) காலம், (4) சினை, (5) குணம், (6) தொழில், (7) காட்சி, (8) நிகழ்ச்சி என எண்வகைப்படும்.

3. கருதியல் - Reflective Essay.

கருதியல் வியாசம் (1) அறிவுரை (2) சீர்திருத்தம், (3) கண்டனம் அல்லது மறுப்பு, (4) நகைமொழி (Wits and Humour), (5) உன்னம் (Imagination) என ஐவகைப்படும்.

நிகழ்ச்சி இரண்டனுள், முன்னது உள்ளவாறுரைப்பது; பின்னது புனைந்துரைப்பது.

வியாசப் பொருள்கள் - Subjects for Composition.

1. புலவர் - தொல்காப்பியர், திருவள்ளுவர், ஓளவை, கம்பர் முதலியோர்.

2. அரசர் / கரிகாலன் I, சேரன் செங்குட்டுவன் முதலியோர்.

3. சிற்றரசர்.—பாரி, விசுவநாத நாயக்கர் முதலியோர்.
4. சமயத்தலைவர்—புத்தர், ஏசுக்கிறிஸ்து, மகமது முதலியோர்.
5. சமயத் தொண்டர்—நால்வர், இராமானுஜர், விவேகானந்தர் முதலியோர்.
6. பெருமக்கள்—பச்சையப்ப முதலியார், முத்துசாமி ஐயர் முதலியோர்.
7. சீர்திருத்தியர்—ராஜாராம் மோகன்ராய், காந்தியடிகள் முதலியோர்.
8. அடியார்—கண்ணப்பர், பட்டினத்தார் முதலியோர்.
9. கலைஞர்—எடிசன், சந்திரபோஸ், முதலியோர்.
10. கற்புடை மகளிர்—வாசுதி, கண்ணகி, திலகவதியார் முதலியோர்.
11. பிராணிகள்—பட்டுப்பூச்சி, நாய் முதலியன.
12. இடம்—துறைநகர், புனைவண்டி நிலையம், பழநகர், மலைவளம் பொருட்காட்சி (Exhibition) விலங்கினச் சாலை (Zoo), சுரங்கம், தங்கசாலை, பல்பொருட்களம் (Museum) முதலியன.
13. காலம்—இளவேனில், மழைநாள்.
14. நிகழ்ச்சி—வெள்ளம், பூகம்பம், எரிமலை, கடல்கோள், போர், பஞ்சம், புறப்போக்கு (Excursion).
15. வரலாறு—அகராதி, அச்சுவித்தை, ஆகாயவிமானம், கழகாரம், நாணயம், பத்திரிகை, முச்சங்கம்.
16. கொண்டாட்டம்—பண்டிகை, திருவிழா, விளையாட்டு, பட்ட மனிப்புவிழா (Convocation).
17. சீர்திருத்தம்—சமுதாயம், மதம், கிராமம், திருமணம்.
18. தருக்கம்:—
அகத்துய்மை, புறத்துய்மை—எது சிறந்தது?
அறக்கருணை, மறக்கருணை—எது சிறந்தது?

ஆங்கிலம், தமிழ்—எது சிறந்தது?
 இயந்திரத்தினால்—நன்மையா? தீமையா?
 இல்லறம், துறவறம்—எது சிறந்தது?
 உயர்தரப் பெண்கல்வி—நல்லதா? தீயதா?
 உருவ வணக்கம்—நல்லதா? தீயதா?
 உழவு, கைத்தொழில்—எது சிறந்தது?
 கடவுட்கும் உயிர்க்குமுள்ள இயைபு—பேதமா? அபேதமா?
 பேதாபேதமா?
 கட்டாய வினையாட்டு—மாணவர்க்கு நல்லதா? தீயதா?
 கல்வி, கேள்வி—எது சிறந்தது?
 கல்வி, கைத்தொழில்—எது சிறந்தது?
 கல்வி, செல்வம்—எது சிறந்தது?
 கல்வி வாயில் (Medium of Instruction)—ஆங்கிலம், தமிழ்—
 எது ஏற்றது?
 குடியரசு (Republic), தனியரசு (Monarchy)—எது சிறந்தது?
 குடியரசு, பொதுநலக் குடியரசு (Communism)—
 பொதுமக்களரசு (Democracy), கற்பிப்பரசு (Dictatorship)—
 எது சிறந்தது?
 கொலைமறுத்தல்—இயலுமா? இயலாதா?
 செய்யுள், வசனம்—எது சிறந்தது?
 ஜாதகக்கணிப்பு—மெய்யா? பொய்யா?
 தனி வாழ்க்கை, கூட்டு வாழ்க்கை—எது சிறந்தது?
 திருமணத்தில் பெருஞ் செலவு—நல்லதா? தீயதா?
 நாட்டுக்கு நன்மை விளைப்பவன்—சிக்கனக் காரனா? செலவாளியா?
 நாட்டு வாழ்க்கை, நகர வாழ்த்தை—எது சிறந்தது?
 பத்திரிகை, சொற்பொழிவு—எது வலியுள்ளது?
 புலவன், போர்வீரன், அமைச்சன்—எவன் சிறந்தவன்?
 பெண்டிர் சமத்துவம்—தகுமா? தகாதா?
 மறு பிறப்பு—உண்டா? இன்றா?
 மரவுணவு, ஊனுணவு—எது சிறந்தது?
 மேலை நாகரிகத்தால் நன்மையா? தீமையா?
 மேனாடு, கீழ் நாடு—எது சிறந்தது?
 மேனாட்டிசை, கீழ்நாட்டிசை—எது சிறந்தது?
 மேனாட்டுடை, கீழ்நாட்டுடை—எது சிறந்தது?
 மேனாட்டு வினையாட்டு, கீழ்நாட்டு வினையாட்டு—எது சிறந்தது?
 விடுதிப்பள்ளி (Boarding School) வாழ்க்கை—நல்லதா? தீயதா?

19. பல்வகைப் பொருள்கள் :—

அருள், அற்ப அறிவு அல்லற்கிடம், அற்பம் அற்பமன்று, அன்பு, ஆசிரிய வணக்கம், ஆராயாமற் செய்தல், ஆலப்பிரவேசம், இந்திரவிழா இற்றைக்கல்வி யிருக்கவேண்டிய முறை, உடற் பயிற்சி, உணவுபற்றிக் கவனிக்கவேண்டியவை, ஒலிம்பிய விளையாட்டு, விரி வளர்ச்சி (Evolution), உருவுகண்டெள்ளாமை, உலக ஒற்றுமையை வளர்க்கும் விதம், உலகப் புதுமைகள், உலகம் ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கம், உழைப்பின் சிறப்பு, எய்ப்பில் வைப்பு, (Provision for the future), எல்லார்க்கும் ஒவ்வொன்றெளிது, ஒருவர்துன்பம் மற்றொருவர்க் கின்பம், ஒழுக்கம், ஒற்றுமை உரம், ஒய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்தல், கடன்படல், கல்வி, கள்ளுண்ணாமை, கற்றோர் கடமை, கற்பு, காலத்தின் அருமை, காலத்தின் மாறுதல், காலந்தவறாமை, குமரி நாடு, (Lemuria), கூர்நுதிக் கோபுரம் (Pyramids), கெடுவான் கேடு கீழைப்பான், சகுனம் பார்த்தல், சர்வ தேச சங்கம், செந்தமிழ்ச் சிறப்பு, தட்பவெப்ப நிலையார் குணம் வேறுபடல், தமிழிலக்கணத்தின் தத்துவ அமைதி, தமிழிலக்கியம், தமிழின் தொன்மை, தமிழை வளர்க்கு முறை, தமிழ்நாட்டிற் சங்ககாலச் சமுதாய நிலை, தனக்குழைப்பவன் பிறர்க்கும் உழைக்கிறான், தன்னலம் பாராட்டல், தாய்நாட்டுப் பற்று, தாய்மொழிப் பற்று, தீண்டாமை விலக்கு, துன்ப நேர்ச்சி (Accident), நகர நலவழி, நட்பு, நலவழி (சுகாதாரம்), நன்றி மறவாமை, நற்பழக்கங்கள், நாட்டின் பொருளாதாரம், நிலையாமை, நூல்நிலையப் பிரசாரம், நோபெல் பரிசு, பண்டைத் தமிழரசியல், பண்டைத் தமிழ்க் கலைகள், பண்டைத் தமிழ்த் தெய்வங்கள், பண்டைத் தமிழர் நாகரிகம், பண்டைத் தமிழர் வாணிகம், பண்டைப் போர்முறை, பயணத்தின் பயன், பற்றாட்டு (Hobby), பாராளுமன்றம், பிறப்பால் சிறப்பில்லை, புது நிருமாணங்கள், புலான் மறுத்தல், பெற்றோர்ப் பேணல், போரின் நன்மை தீமை, முயற்சி, வறுமையிற் செம்மை வாய்மை, வாழ்வை நீட்டிக்கும் வழிகள், வாழ்க்கையிற் சிறந்த பருவம், வீடுஞ்ஞான கலை வளர்ச்சி, விடுமுறை கழிக்கும் விதம், விலக்கினத்திற்கிடர் செய்பாமை, வீட்டமைப்பு, வீரவித்தை (Circus), வேலைபின்மையை விலக்கும் வழிகள்.

இணைப்பு (அனுபந்தம்) - Appendix.

ஆங்கிலச்சொன் மொழிபெயர்ப்பு-Anglo-Tamil Equivalents.

Abbey - மடாலயம்	Competition - இகல், போட்டி
Absent - (இராமன்) வரவில்லை	Cork - தக்கை, அடைப்பான்
Absence - இன்மை	Corporation - மாநகராண்மை
Admission - சேர்ப்பு	Cricket - மண்டிலப் பந்து
Algebra - வரிக்கணக்கு	Cub Pack - குருளையர் குழு
Arch Bishop - அரசக் கண்காணியார், இராஜாதிபதி	Cup - கிண்ணம்
Art - தொழிற் கலை	Cycle - மிதி வண்டி
Astronomy - வான நூல்	District Board - நாட்டாண் மைக் கழகம்
Attendance - வரவுப் பதிவு	Drawing - ஓவியம், சித்திரம்
Attendance Register - வரவுப் பதிவுப் புத்தகம்	Duster - அடைப்பான்
Badminton - பூம்பந்து	Engine - எந்திரம், சூழ்ச்சியம்
Band - மேலை வாத்தியம்	Engineer - எந்திரிகர்
Bank - நாணய சிலையம், வட்டக் கடையம்	Entrance Ticket - நுழைவுச் சீட்டு
Bar-at-law - சட்டப்பாரர்	Evening Bazaar - அல்லங்காடி
Base Ball - கூடைப் பந்து	Examination - தேர்வு, பரீட்சை
Bat - மட்டை	Experiment - ஆய்வு, சோதனை
Blotting Paper - மையொற்றி	Fair Note-book - செவ்வகக் குறிப்புப் புத்தகம்
Boarding School - விடுதிப் பள்ளிக்கூடம்	Foot Ball - காற்பந்து
Botany - மரநூல், தாவரநூல்	Fountain Pen - ஊற்றிறி
Brush - புருசு, தூரிகை	Game - விளையாட்டு, வேட்டை
Camera - படம்பற்றி	Geography - நிலை நூல், பூகோள நூல்
Camp - பாளையம்	Geology - நில நூல்
Cathedral - மகாலயம்	Goods Train - பொருட் புகை வண்டி
Certificate - தகுதித் தாள்	Governor-General - தலைமை ஆளநர்
Challenge - அறைகூவு	Gramophone - ஒலிப் பெட்டி
Chapel - சிறுநிலயம்	Grand Howl - பேருளை
Chemistry - இரசாயனம், இயைபு நூல்	Graph - கொட்டறைக் கணக்கு
Cinema - சிற்றப்படம்	
Coach - கோச்சு, வையம்	

Collect - தண்டு	Graph Paper - கொட்டறைத் தாள்
Collector - தண்டலாளர்	Passport - கடவுச் சீட்டு
History - சரித்திரம், சரித்திர நூல்	Passenger Train - ஆட்புகை வண்டி
Hockey - கோற்பந்து	Paster - பாதிரியார், ஐயர், குரு
Hostel - ஊணகம்	Pen - இறகி
Instrument Box - (கணிதக்) கருவிச் செப்பு	Pencil - எழுதுகோல்
Intervel - இடையீடு	Photo - புகைப்படம்
Judge - தீர்ப்பாளர், நடுவர், காரணிகர், நீதிபதி	Philology - மொழி நூல்
Laboratory - ஆய்வுக்களம்	Philosophy - தத்துவ நூல், மெய்ப்பொருளியல்
Lawer - சட்டப் புலவர், வழக் கறிஞர்	Physiology - உடம்பு நூல்
Leaving Certificate - விலகற் பத்திரம்	Physics - பூத நூல்
Leisure - ஒழிவு	Ping-pong - மேசைப் பந்து
Lens - வில்லை	Play - ஆட்டு, ஆட்டம்
Life Insurance - ஆயுள் வைப்பு	Playground - ஆட்டம்
, , Co. - ஆயுள் வைப்பகம்	Point - புள்ளி
Light House - கலங்கரை விளக்கம்	Police - நகரச் சேவகம்
Logic - தருக்க நூல்	Policeman - நகரச்சேவகன்
Long Term - நெடுந்தவணை	Post Office - தபாலகம், அஞ்சலகம்
Machine - மனை, பொறி	Present - (இராமன்) வாவு
Magic Lantern - ஒளிப்படம்	Presence - உண்மை, முன்னிலை
Majority - பெரும்பான்மை	Principal - தலைவர், முகாமையர்
Manager - பாலனர்	Principal Speaker - தலைமை யுரைஞர்
Manage - பாலி, சமாளி	Professor - பாரகர்
Mark - வரை, அம்சம்	Progress Report - தேர்ச்சி யறிக்கை
Match - சமனாட்டு	Propose - முன்னிடு
Mathematics - கணிதம்	Proposal - முன்னீடு
Medical Doctor - மருத்துவ வைத்தியர்	Psychology - மெய்ப்பாட்டியல்
Metropolitan - தலைமைக் கண்காணியார், பிரதமத்தியட்சர்	Public Hall - பொதுமன்றம்
Minority - சிறுபான்மை	Race - பந்தயம்
	Radio - ஒலிவிளம்பி
	Recess - இடைவிடுதி

Mission - விடையூழியம்	Record - பதிவு
Missionary - விடையூழியர்	Referee - பொதுவர்
Motor - மோட்டார், இயக்கி	Register - பதிவுப் புத்தகம்
Municipality - நகராண்மை	Retire - ஓய்
Natural Science - இயற்கை நூல்	Rikshaw - இழுவண்டி
Observer - அவதானிகர், நோக்குநர்	Rough Note-book - காட்டுக் குறிப்புப் புத்தகம்
Office - காரியாலயம், அலுவலகம்	Rover - மேற்சாரணன்
Officer - அலுவலர்	Rubber - அழிப்பான்
Oil painting - நெய் வண்ணப் பூச்சு	Savings - மீத்தம்
Parliament - பாராளுமன்றம், மகா மந்திர சபை	Savings Bank - வைப்பகம்
Pass a resolution - தீர்மானத்தை கிறைவேற்று	Science - சாஸ்திரம், அறிவியல் கலை
Selection - தேர்தல், தெரிப்பு	Scout Troop - சாரணப்படை
Shield - கேடகம்	Second - வழிமொழி, ஆதரி
Short Term - குறுந்தவினை	Telephone - தொலைவாணி, தொலைபேசி
Solicitor - மன்றாடியார்	Telescope - தொலைவாடி
Sound Box - ஒலிக்கரண்டகம்	Television - தொலைகாணி
Speak against - வெட்டிப்பேசு	Tennis - மட்டைப்பந்து
„ for - ஒட்டிப்பேசு	Training School - ஆசிரியப் பயிற்சிச்சாலை
Sports - பந்தப் விளையாட்டு	Tram - மின்சாரவண்டி
Station - கெடி, நிலையம்	Tournament - போர்விளையாட்டு
Substitute - பதிலி	Union - ஊராண்மை
Supervise - மேற்பார்	Vice-Roy - துணையரசர்
Supervisor - மேற்பார்வலர்	Volley Ball - கைப்பந்து
Supervision - மேற்பார்வை	Volume - சம்புடம், கவளிகை
Supplementary Speaker - சார்புரைஞர்	Wireless - கம்பியிலி
Surgeon - அறுப்பு வைத்தியர்	„ Telegraph - கம்பியில்லாத் தந்தி
Team - கட்சி	Writer - எழுத்தாளர்
Telegram - தந்தி, தொலைவரி	Zoology - விலக்குநூல்
Telegraph - தந்தித்தபால், தொலைவரியஞ்சல்	

பிழை திருத்தம் - Errata.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உள்ளடக்கம் i கீழிருந்து	19	Etymology	Etymology
ii மேலிருந்து	18	Personol	Personal
iii " "	5	அன்மைநிலை	அண்மைநிலை
" "	11	Antethesis	Antithesis
" "	12	உயர்வு; நவீற்சி	உயர்வு நவீற்சி
" கீழிருந்து	6	அனுபந்தம்	இணைப்பு (அனுபந்தம்)
நூல் 5 மேலிருந்து	7	வந்ததன்கு +	வந்ததன் +
" கீழிருந்து	18	தருமம், போலி	தருமம் (போலி)
6 மேலிருந்து	17	பொருத்து	பொருந்து
" கீழிருந்து	19	உரை (வலப்பக்கம்)	உரை
" "	"	இறுகு பெ.	இறுகு, பெ.
" "	5	பருப்பாகு	கருப்பாகு
7 மேலிருந்து	6	ஒர் மீன்	ஒரு மீன்
" கீழிருந்து	9	நிறை	நிறை
" "	5	முளை	முளை
8 "	4	சத்திரன்	சந்திரன்
9 "	15	பூண்டு	பூண்டு
11 "	12	மகிழ் + நன்	மகிழ் + நன்
13 மேலிருந்து	4	உரியவன், தலைவி	(நீக்கிவிடுக)
14 "	2	விலங்கு	விலங்கு,
" "	17	(பழுக்காவி பெ. ஒர் கிறம்)	பெ. ஒர் கிறம் (பழுக்காவி)
15 " 16, 17, 18	i		(நீக்கிவிடுக)
" "	4	என்னும்	என்னும்
18 மேலிருந்து	4	மஹி	மஹி
20 "	14	வாழைக்காய்	வாழைக்காய்
" கீழிருந்து	17	வேற்றுமை வருபு	வேற்றுமையுருபு
21 மேலிருந்து	6	ஏகா	ஏகா
24 "	4	தான்,	, தான்
30 "	9	ஆண்பால்	ஆண்பால்
" "	10	(சாஸ்வதி)	நாமகள் (சாஸ்வதி)
36 மேலிருந்து	6	தமப்பன்	தமப்பன் —
37 கீழிருந்து	1	வினவு,	வினவு—
38 மேலிருந்து	15	பயன் = பயன்	பயம் - பயன்
39 "	7	பயல்	(நீக்கிவிடுக)
" "	10	Poly forms	Polyforms
" கீழிருந்து	"	கணிதம், கணக்கு	(நீக்கிவிடுக)

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
40 மேலிருந்து	15	தலை,	தலை;
43 "	"	binding.	binding,
48 கீழிருந்து	14	மையலை	மயிலை
" "	14, 8	ஒரு	ஒரு
" "	6	பொருள்	பொருள்
49 மேலிருந்து	10	வறை	வரை
54 கீழிருந்து	3	எல்லாவற்றையும்	எல்லாவற்றையும்
		குறிக்கும்போது வினையுடன் கூறும்போது	
57 "	8	தகுதி வழக்கு	வழக்கியல்
62 "	2	தான்	தாம்
63 மேலிருந்து	9	தொகையிடையீடு	எண்ணிடையீடு
" கீழிருந்து	8	தொகுத்துக்கூறல்	X. தொகுத்துக் கூறல்
67 "	9	என்றிராமல்	என்றிராமல்
76 மேலிருந்து	11	எல்	எல்
79 "	2	இயந்திரத்தினால்—	இயந்திரத்தினால்

இந்தூலில் ஆங்காங்கு விடப்பட்டவை :—

15-ம் பக்கம் கீழிருந்து 2-ம் வரிக்குமேல், மெய்யெழுத்து வரி முதலிலும் வராது என்பது.

20-ம் பக்கம் மேலிருந்து 15-ம் வரிக்குக்கீழ், கிறுத்தக் குறிகளிருக்குமிடத்திற் புணர்ச்சி யிராது. அவையில்லாவிடத்துச் சொற்றொடர்களைத் திரிப்பு, புணர்ச்சியின்றி யெழுதலாம்; ஆனால், தோன்றற் புணர்ச்சியும் கெடுதல் புணர்ச்சியுமின்றி எழுதல் கூடாது என்பது.

57 ம் பக்கம், இலக்கிய நடை உதாரணத்தின் கீழ்,

கொடும்புணர், தற்சமமணிப்பவளம், கொச்சை என்னும் இம் மூன்று நடைகளும் வியாசத்திற்கேலா.

கொடுத்தமிழ்நடை அதற்குரிய திசைக்கு அல்லது நாட்டிற்கு ஏற்கும்.

எதுகைநடையும் இலக்கியநடையும், தமிழறிவு சிறந்தாரால் தழுவப்படுவன.—என்பது.

62-ம் பக்கம் கீழிருந்து 4-ம் வரிக்குமேல்,

ii. பிறைக்கோட்டை உட்கோடல். உ.ம். [இங்குச் சாரியை (சார் + இயை) யாவது, இருசொற்களைச் சார்ந்திசைக்கும் அசை] என்பது.

63-ம் பக்கம் கீழிருந்து 5ம் வரிக்கு மேல்,

xi. இடையளவு. உ.ம். அதிகாரம் 8—10 என்பது.

குறிப்பு:— இந்துலின் விலை மிகாமைப்பொருட்டு, இணைப்பின் முதலிரு பகுதிகளும் விடப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியரின் ஏனே நூல்கள்.

1. Studies in Comparative Philology-Vol. I. The Dravidian Languages: Part I. Antiquity of Tamil, Rs. 3-8-0 (In print).

2. செந்தமிழ்ச் சொல்லியலகராதி (A Tamil Etymological Dictionary).

3. தென்னாட்டுக்குலவரலாறு (Origin of the Castes and Tribes of South India).

4. வழக்கியன் மரபு (Idioms and Usages in Tamil with English rendering for Foreigners).

5. முத்தமிழ்.

6. பழவரசு (Ancient Government in South India).

7. இயற்றமிழ் இலக்கணம் (பள்ளியிறுதிப் பாடப் புத்தகம்).

8. தமிழ்நாட்டு விளையாட்டு.

9. கட்டுரைக்களம்.

10. சித்தாந்த மஞ்சரி.

11. விசுதி விளக்கம்.

12. இலக்கண வழக்கள்.

13. கிறிஸ்தவக் கீர்த்தனம்: முதற்பாகம், விலை அரை 2.